

NA KAVI Z MAGUSOM

Sanel Ibrišimović

Naslov: NA KAVI Z MAGUSOM

Avtor: Sanel Ibrišimović

Idejna zasnova naslovnice: Sanel Ibrišimović

© *Copyright:* Sanel Ibrišimović

Kontaktni naslov: sanellenas@gmail.com

Tisk na zahtevo

Prva izdaja

Izdajatelj: Založba Ibis

letó izdaje: 2021

Maribor

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

133

IBRIŠIMOVIĆ, Sanel

Na kavi z Magusom / Sanel Ibrišimović. - 1. izd. - Maribor : Ibis, 2021

ISBN 978-961-93946-8-7

COBISS.SI-ID 66060547

KAZALO VSEBINE

UVOD	7
TRIJE BOTRI IN MESTO TEMNEGA OBLAKA	17
KLEPET OB KAVI.....	22
NA OBISKU	25
NOV ZAČETEK.....	30
MAGICAE DOCTRINA	33
POSLANSTVO.....	38
VIZIJA OBSTOJA	44
OSNOVNA POT.....	45
BREZNO.....	56
DOGMA.....	69
HRAM.....	76
VIZIJA HRAMA	78
INVOKACIJA.....	81
MAG	91
GNOSTIČNA MAŠA	99
OGLEDALO	109
DOM	112
TALISMAN	120
TRIZOB	129
NA KAVI Z ANGELI	136
ZAKLJUČEK	156

UVOD

Preteklost zrcali prihodnost. Naše življenje poteka v krogu, in če je nekaj bilo ali se je zgodilo v preteklosti in je v sedanjosti, se bo to enako ali podobno zgodilo tudi v prihodnosti. Bolj si osredotočen na ta krog, bolj opaziš, da so ti dogodki in ljudje podobni, in iz tega se lahko veliko naučiš. V krogu se ponavljajo vedno isti občutki in vzorci. Ko dosežeš točko, na kateri ti življenje preneha delati kroge, zmagaš. Zmagaš, ko ugotoviš, s katerimi ljudmi se moraš povezati, kaj moraš delati v življenju in katere so vrednote, ki jih moraš imeti; takrat prekineš krog in dosežeš izpopolnjenost, saj si našel v sebi in okoli sebe popolno energijo pri ljudeh, v sebi in postaneš to, kar si. Takrat lahko greš čisto svojo pot, saj si »dekodiral« življenjski krog.

Postavimo si primer. Če pogledamo svoje življenje s poklicnega vidika, lahko opazimo, da se ponavlja vedno isti vzorec. Imamo službo, jo izgubimo, najdemo drugo in tako se ponavlja skozi vse naše življenje. V različnem okolju spoznavamo na videz različne ljudi, vendar se vedno zblizamo s tistimi, ki imajo energijo, potrebno za nas. Zgodi se, da si v delu svojega življenja izjemno premožen, a čez nekaj časa izgubiš vse svoje premoženje. Če takrat obupaš oziroma se vdaš, boš do konca svojega življenja reven. Če pa se zavedaš, da je to le en del kroga in boš enkrat v prihodnosti ponovno doživel stanje, v katerem boš deležen velikega premoženja, bo ta čas čakanja izjemno kratek. Če se zavedaš tega kroga, boš trpel manj časa. Zavedati se moramo, da se je treba za vsako stvar v življenju truditi. Nič ne pride samo od sebe, niti služba, ljubezen, zdravje ali karkoli drugega. Vse se ponavlja. Vedno moraš biti pripravljen na to, da boš razočaran. Stremeti moraš k temu, da boš delal dobro in da boš izstopil

iz tega kroga, a moraš biti pripravljen, da boš tudi razočaran. V življenju boš vedno v nekem trenutku naletel na razočaranje. Denimo, poročiš se z osebo, z njo živiš in v nekem trenutku te razočara. Četudi se prepirata samo dve uri, to boli. Kasneje se vrneš v stanje, ko to osebo ponovno vzljubiš in te ne razočara več. Poznati in videti moramo širšo sliko. Na koncu vedno odpustimo, če je to za nas pomembno. Nikoli ne smemo obupati. Gledati moramo naprej in hoditi po svoji poti, ne glede na vse. Vztrajaj, saj ko se en del sveta v naših življenjih poruši, prihaja še boljši svet. V tej igri ali predstavi je pomemben vsak izmed nas, ne glede na to, kdo ali kaj si. Naša življenja so energije, ki se medsebojno prepletajo in izpolnjujejo. Vsak od nas potrebuje določeno vrsto energije, da lahko nekako normalno funkcionira v svojem življenju, in te energije dobimo od drugih ljudi. V našem otroštvu ali mladosti smo lahko imeli prijatelja, s katerim smo se odlično ujeli. Čez čas je vsak odšel svojo pot in čez deset let spoznamo neko drugo osebo, ki oddaja podobno energijo, kot jo je nekdanji prijatelj. Ta oseba je lahko sodelavec, zdravnik ali pa čisto nekdo drug. To lahko prikažemo matematično. Tvoja duša je iz energij lihih števil. Zato boš imel okoli sebe ljudi z energijskim poljem, ki oddaja soda števila. Okoli nas pa obstajajo tudi takšni, ki oddajajo za nas negativno energijo oziroma energijo, ki nam škodi. Kdo so ti ljudje, moramo čim prej spoznati in se od njih distancirati. Oni nam otežujejo naše življenje, in ker v našem življenjskem krogu doživljamo dobre in slabe trenutke, se lahko ti slabi časovno podaljšujejo. Če se tega zavedamo, bodo slabi trenutki v naših življenjih kratki. Izjemno pomembna stvar v naših življenjih je smrt. Smrt je izjemno močno dejanje, ki mnogim spremeni življenje. Ko nam umre oseba, ki smo jo imeli radi, ne žalujemo zaradi izgube fizične podobe, telesa, temveč zato, ker globoko v sebi vemo, da nam bo primanjkovalo

njene energije. Če bomo žalovali manj časa, bomo prej doživeli trenutek, ko bo v naše življenje vstopila oseba, ki bo imela podobno energijo pokojnega. Predstavljajmo si, da je naše življenje sestavljanka iz koščkov (kot puzzle). Tvoji koščki so recimo energijsko iz lesa in en košček, ki je predstavljal neko osebo, je izginil iz te sestavljanke. Čez čas bo življenje prineslo nov košček, ki bo recimo iz kovine, po obliki energije pa se bo idealno zli v tvojo sestavljanke. Še enkrat ponovimo, da je pomemben vsak od nas, in če se znajdemo na robu prepada in razmišljamo o koncu svojega življenja, ker nas nihče nima rad ali nas ne spoštuje, moramo vedeti, da če smo v svojem življenju kdaj koli ljubili ali bili spoštovani in koristni, se bo to enkrat v življenju ponovilo. In lahko se zgodi, da bo takrat močnejše in trajnejše. Spomnimo se, kolikokrat smo bili v mladosti razočarani, ker smo prekinili zvezo z neko ljubljeno osebo. In če se spomnimo preteklosti, smo v zelo kratkem času, takoj ko smo jo preboleli, spoznali novo ljubezen. Dodajmo še, da je trenutno čas, ko je med nami veliko samomorov, razmišljanja o njem. Preden kdor koli pomisli nanj, naj razmisli, kaj vse bo s tem prekinil, koliko ljudem bo pokvaril življenje s tem, da jim bo odvzel energijo, ki jo potrebujejo. Mogoče kdo pomisli, da se bo reinkarniral in ponovno živel poslanstvo, ki ga je imel do sedaj. Žal ni tako. Življenje, ki ga živimo sedaj, je eno in edino in se ne bo nikoli več ponovilo. Je edinstveno. Nikoli več ne bomo živeli v takšnem okolju, nikoli več ne bomo imeli okoli sebe takšnih življenjskih pogojev in nalog. Za vedno izgubimo tisto, kar smo imeli. Zato, drage bralke in dragi bralci, zavedajte se, da ne glede na to, kaj počnete ali ste, v tej svoji vlogi, ki jo igrate v predstavi, ste pomembni vi. In to predstavo lahko imenujemo kar Življenje.

Zato je pomembno, da čim bolj spoznavamo naši poslanstvi, tistega, ki ga živimo na Zemlji, in tistega duhovnega, s katerim se povezujemo z našim

izvorom. Nekje vmes pa leži naš resnični jaz, naše sebstvo, ki ga moramo odkriti in razviti.

Ljudje smo obdarjeni z eno redko sposobnostjo, ki se je le redkokdaj zavedamo. Sposobnost, da hitro pozabimo, še posebej tiste slabe spomine. Mnogi psihologi so naredili veliko raziskav na to temo in iskali vzroke takšnega vedenja. Eden izmed razlogov, ki ga lahko navedemo, je ta, da globoko v sebi želimo živeti v trenutku. Želimo dojemati samo tisto, kar se dogaja sedaj in nič več. Stremimo k temu. Žal zaradi tega pozabimo preteklost in spregledamo našo prihodnost. Mogoče to, da želimo živeti v trenutku, izvira iz skritega strahu zaradi boleče preteklosti in neznane prihodnosti. Kdo bi vedel? Posledično pa neprestano ponavljamo naše napake, ki so v preteklosti povzročile mnogo gorja in trpljenja. Vedno si zatrujemo, da se to ne bo ponovilo, a vedno se ponovi. Izbrali smo pot razdvojenosti in tako živimo v svetu med iluzijo in manipulacijo. Kot medved, ki se v zimskem času skriva v svoj brlog, tako smo se mi skrili v svoje območje udobja. Od tam skozi ekrane gledamo na dogodke, ki se dogajajo v našem svetu. Živimo v iluziji, da je življenje onkraj meja našega udobnega območja le film in manipuliramo s seboj in z drugimi, da je tisto, kar vidimo, slišimo in čutimo, edina resnica. Žalostni smo, ko vidimo, kako v drugih državah divjajo vojne, otroci umirajo od lakote in starejši od pomanjkanja zdravil in nege. Za vse to krivimo druge in sebe vidimo kot pravičnike, ki vedo, kaj je prav in kaj ne. Ali smo se vprašali, kolikšen delež odgovornosti nosimo mi sami pri tem? Odgovor za mnoge izmed nas bo šokanten. Na primer vse reke, jezera in vode so krvni sistem našega planeta. Če nekdo na enem kontinentu zastrupi reko s strupenimi kemikalijami, to ni problem le te države, kontinenta, temveč vseh nas. Slej ko prej bodo tudi naše reke in jezera kontaminirani zaradi voda drugega kontinenta ali države.

Ta strup je na primer v reko izlilo globalno podjetje, ki se ukvarja s predelavo surovin za blago, iz katerih nam to isto podjetje izdelava oblačila – majice, hlače, jakne itn. Mi naivni in pozabljivi porabimo svoj čas in denar za nakup te obleke, čeprav nam omara poka po šivih. Ampak, hej, to je moderno in dobimo celo popust. Mi želimo nekaj, za kar so nas prepričali drugi, in nekdo tretji nam to izdelava in prodava. Krog je sklenjen in vsi skupaj nosimo odgovornost za uničeno okolje in seveda za trpljenje ljudi. Podobna zgodba je tudi pri vojnah. Po vsaki končani vojni si zatrujemo, da tega ne bomo nikoli več ponovili, a glej ga zlomka, ponovno drvimo v nove vojne. Tisti, ki nismo neposredno vpeti vanjo, jo spremljamo prek ekranov in postajamo vojni strategji in politiki. Opredelimo se, katero stran bomo zastopali in se med seboj kregamo, kdo ima prav in kdo ne. Medtem ko to počnemo, drugi resnično trpijo. Ko se prav to zgodi nam, pa se čudimo in smo žalostni, zakaj nam nihče ne pomaga in zakaj vsi vse vidijo in nihče ne ukrepa. Žal smo strahopetni. Bojimo se, da bomo vse izgubili. Ali ni resnica ta, da ko umremo, za seboj pustimo vse, tudi naša telesa? Vprašajmo se. Ali ne bomo več ekonomsko suvereni in bodo zaradi naše skromnosti ljudje izgubili službe, ker se bodo tovarne in trgovski centri zapirali? Še ena izmed iluzij ekonomske manipulacije. Če pogledamo širše, bomo ugotovili, da že sedaj zaradi tega mnogi trpijo in umirajo. Ekonomsko si stabilen, a v sebi trpiš. Ali je bolje paziti na denar, ki ga ne boš nikoli videl, in zaradi tega izgubiti zdravje, družbo in ekosistem Zemlje? In to samo zato, da si majhna množica bogatašev napolni svoje račune. Kasneje prav ti prodajajo zgodbe o uspehu in kako se ne smemo politično opredeliti ter na kaj moramo biti ponosni in kaj moramo spoštovati. To je klasični primer manipulacije, na katero ljudje padamo vedno znova in znova, ker želimo živeti v trenutku, v

svojem območju udobja in pozabiti preteklost in ne misliti na prihodnost. Da, to je vrhunska magijska formula manipulacije nad človeštvom. Tako nas skozi zgodovino mnogi tako imenovani učenjaki učijo, da je magika hudičevo delo in da je to greh oziroma iluzija. A nedavno smo v imenu religije in pod vplivom teh učenjakov pobili ogromno ljudi in uničili ogromno znanja ter zakrili vse sledi našega preteklega napredka. Govorili so nam, da je vsako ukvarjanje z magijo črna magija in da je to največji greh. Žal je resnica ravno nasprotna. Vsakdo, ki poziva k vojni in uničevanju tako imenovanih drugače mislečih, ni vreden spoštovanja, niti pozornosti. Vsako ubijanje ljudi v imenu religije, znanosti ali še posebej artikulaciji molitve je delo največje črne magije. Žal se tega ljudje ne zavedamo in vedno znova nasedemo praznim obljubam in lepim besedam. Na tem mestu nam primanjkuje kritičnosti in zdrave kmečke pameti. A vse spet ni tako črno in žalostno. Obstaja upanje in obstaja pot napredka. Človeštvo je pred kratkim vstopilo v peto dimenzijo in nastopilo je obdobje nove dobe. Prezgodaj je govoriti o tem, kaj nas čaka. Lahko povem, da je to obdobje napredka, ko bo človeštvo izstopilo iz razdvojenosti, iz primeža manipulacije nad njo in krenilo po poti enosti. Ne bomo se ločevali in ne bomo sodili ljudem, ki drugače gledajo na svet okoli sebe. Kot je rekel neki veliki Mag¹ v svoji knjigi, da če se dva človeka postavita na isto točko in oba gledata luno, jo bosta videla drugače. Oba imata prav in oba vidita delček te resnice. Dejstvo pa je, da Luni prav nič ni mar za njuno mnenje. Tako tudi vsaka religija ponuja človeštvu le delček resnice in z združitvijo teh znanj z znanostjo bo nastala nova veda, ki je bila človeštvu pred dawnimi

¹ Mag ni vezan na spol in pod tem nazivom je poimenovan vsak moški ali vsaka ženska, ki doseže določeno stopnjo ali znanje v Magiki.

časi že znana, a smo jo v temni dobi srednjega veka pozabili. Lahko ji rečemo Magika, vendar je tudi to le samo beseda ali pojem, da nekaj določimo in etiketiramo. Kakor koli, še vedno se bo v tej knjigi uporabljala ta beseda zaradi boljšega razumevanja.

Zakaj uporabljam besedo Magika? S tem imenom jo želim ločiti od šarlatanstva, hokus pokus trikov in vraževerja. Kot je rekel eden izmed Magov 20. stoletja: »Magika je znanost in umetnost povzročanja sprememb.« Nekdo, ki ga takšna pot privlači, naredi veliko raziskav, teoretičnih in praktičnih. Ni vsak človek Mag in to ni poslanstvo vsakega človeka. Ampak kdo od nas je izkušen računalničar ali programer, a kljub temu vsi uporabljamo računalnik? Kdo od nas je oblikovalec, inženir ali mehanik avtomobilov, pa kljub temu se skoraj vsi vsak dan vozimo z avtomobili, se o njih pogovarjamo, jih negujemo in vzdržujemo? Podobno je tudi z Magiko, ki je del našega življenja in nam lahko koristi v mnogih pogledih na naši poti. V tej knjigi sem zapisal neke osnovne principe in le z uporabo domišljije in zdravega razuma bo bralec (ali bralka) odkril tisto, kar je pomembno za njegovo pot. Če bo iz vseh teh na videz nerazumljivih stavkov izvlekel vsaj drobec motivacije, da stori tisto, kar ga veseli, in tako osreči sebe in druge, bo ta knjiga izpolnila svojo nalogo. Knjige, povezane z duhovnimi dimenzijami, se ne berejo toliko z razumom, temveč z dušo, knjige o znanosti se berejo z razumom in ne toliko z dušo. Na videz različna svetova, ki pa sta povezana bolj, kot si mislimo.

Sedaj je človeštvo vstopilo v svojo peto stopnjo in doživlja mnoge spremembe, ki dostikrat niso najbolj prijetne. Vendar po dežju vedno posije sonce. Vidim svetlobo, kako obsije naš um in našo dušo. Prebuja se kritični in raziskovalni duh. In ta knjiga, ki je lahko le kot kratka pripoved, je prikaz razmišljanja nekega Maga ali pa osnovni priročnik za spoznavanje osnov

Magike. Namen knjige ni v tem, da nekoga usposobi, da postane Mag ali kaj podobnega. Napisana je, da širšemu krogu ljudi približa njeno osnovno Znanje in Modrost, da lahko bolje razume sebe in druge v smislu medsebojne povezanosti. Obenem pa lahko koga spodbudi, da končno začne uživati v tem, kar počne, ali pa končno zbere pogum in uresniči vsaj del svojih skritih sanj. Verjeli ali ne, a vsak od nas skoraj dnevno uporablja tehnike Magike, le da se redki tega zavedajo. Vendar to ni tako pomembno. Pomembno je, da nas ni strah. Strah je tisti dejavnik ali prepreka do uresničitve naših sanj. S pomočjo Magike lahko ta strah obrnemo sebi v prid in naredimo permutacijo svoje zavesti tako, da iz besede »STRAH« nastane beseda »HRAST«, to mogočno drevo, ki kljubuje vsem spremembam in je del naše mitologije. Za večino ni potrebe, da bi razumeli vsak simbol, gesto ali ceremonijo. Dovolj je, če poznate njene osnove in te vam bodo pomagale na vaši poti. Če dam primer vožnje avtomobila. Skoraj vsak od nas ima izpit za avto in ga dnevno uporablja. Le redki pa vedo, kako ves mehanizem avtomobila deluje, in mnogi od nas poznamo samo to, da moramo imeti poln rezervoar goriva, postaviti ročico menjalnika v pravi položaj, zagnati motor in pritisniti pedal za plin. Seveda v roki držimo volan, s katerim upravljamo avtomobil. Ne sanja se nam, kaj se dogaja v avtomobilu, pomembno nam je, da nas pripelje od točke A do točke B. Podobno je z Magiko, pri kateri ni treba razumeti vsakega simbola ali zapisa. Pomembno je, da vemo, čemu se uporabljajo in jih za ta namen tudi uporabimo. Nekdo bo v Magiki našel svoje poslanstvo, postal bo Mag in bo posvetil veliko časa raziskovanju njenih misterijev, kar pa ne pomeni, da bi to moral početi vsakdo. Ne moremo biti vsi magi, znanstveniki, bankirji, računovodje, umetniki itd. Lahko pa se zaradi splošne razgledanosti in

širjenja naše zavesti spoznamo z znanjem, ki ga ponujajo določeni poklici. Nikoli se ne ve, kdaj nam bo prišlo prav to znanje.

Če kdo dvomi v Magiko, ni nič narobe, prav tako ni nič narobe, če dvomiš v Znanost. Srž obeh ved je skoraj enaka, le pakiranje je drugo. Obe za ljudi raziskujeta in odkrivata neznani svet. Izražati nespoštovanje do ene ali druge vede je sramota in dokaz nizke čustvene inteligence ne glede na status ali izobrazbo, ki ju nespoštljivi kritik uživa. Ali je kdo videl ali otipal silo gravitacije? Čutimo jo in verjamemo, da obstaja. Namen obeh ved je v tem, da pomagajo človeštvu, vse ostalo je nevredno in uporaba ene ali druge vede v škodo človeštvu je neplemenito in skrajno grozno in žalostno dejanje. Bolj se bomo ljudje posvečali rezultatom Znanosti ali Magike, manj bo prostora za razne šarlatane in manipulante, ki zavirajo posameznikov in s tem družbeni razvoj. Ali veste, kako je Nikola Tesla prišel do svojih izjemnih izumov in kako si je lahko delovanje nekega izuma predstavljal v svojem umu in to zapisal v svoj dnevnik? Ko so njegovi učenci ta izum, ki si ga je on vizualiziral v svojem umu, izdelali, je brezskrbno deloval. On je bil primer človeka in genija, ki je uporabljal obe vedi in jih v svojem življenju ni nikoli ločeval, saj vsako ločevanje povzroča trpljenje in je pot k neuspehu. Z metodo Znanosti je raziskoval in gradil svoje izume, ki jih je s pomočjo Magike videl v svoji domišljiji in umu. Izjemen človek, ki je človeštvu pokazal mnogo več, kot smo sposobni razumeti. Ločevanje na ene in druge povzroča razdor na poti našega napredovanja. In to je ena izmed skrajnosti, ki nas skozi zgodovino venomer zasleduje in nas uničuje v obliki vojn, trpljenja in razdora. Vojne in poboji človeštva v preteklosti se niso zgodile, ker bi nas napadla neka neznana sila. Sami smo krivi, ker smo zaradi nekkih idealov sposobni povzročiti trpljenje drugim. Vsak, ki se v določenem času ne vklopi v kalup

trenutne družbe, je avtomatsko izločen. Nekdo je tako karizmatičen in sposoben vodja, da je zaradi svojih idealov sposoben človeštvo pahniti v trpljenje in tisti, ki mu sledijo, preživijo, ostali pa umrejo. Žal nobena dogma ali ideal nista resnica. Nihče na Zemlji in izven nje ne more trpeti zaradi resnice. Trpimo zaradi iluzije, laži, manipulacije in pomanjkanja kritičnega razmišljanja. Izstopiti moramo iz priučenega razmišljanja in dojemanja sebe in okolice. Moramo biti odprti in sposobni dojeti njeno Svetlobo, ki nam bo razkrila vse naše strahove in radosti. Iz strahov se moramo nečesa naučiti in jih odpraviti, v radosti se moramo naučiti uživati. V naši moderni dobi se je pojavil internet in namesto da bi ga izkoristili za pridobivanje in širjenje koristnih informacij in znanj, smo ga uporabili za širjenje neumnosti. Nismo ga izkoristili za tisto, kar je bil njegov prvotni namen. Zaradi tega postajamo vedno bolj pasivni in se vedno globlje zapletamo v mrežo iluzije, in kar je najbolj žalostno, ustvarili smo jo sami. Ne glede na vse to obstaja upanje, saj smo se že iz mnogih težkih trenutkov izvlekli kot zmagovalci. Draga bralka, dragi bralec. Uživajte v zapisanih besedah, saj so pisane za vas. Verjamem, da boste v knjigi našli delček sebe, saj smo vsi med seboj povezani in tako ali drugače vplivamo eden na drugega. Temu se reče simbioza. Bodite skromni, vendar ponosni. Spoštujte sebe in spoštovali boste druge. Odkrijte v sebi diamant, ki je skrit pod skorjo iluzije, ustvarjene s strani družbe, zgodovine in dogem, zasidrane v kolektivni zavesti človeštva. Razbijte lupine zlatega jajca v sebi in odkrili boste cvet večne radosti, odkrili boste sebe. In naj vas ne bo strah.

TRIJE BOTRI IN MESTO TEMNEGA OBLAKA

*»Kažu da negde postoji grad,
pod zastavom kiše iznad krovova –
otvoren grad.«
(EKV)²*

V neki majhni državi (v njej vladata čistost in lepota narave), ki bi jo s kakšne višje gore videl v celoti, obstaja mesto. Ob vhodu vanj stoji velika zgradba, rdeča, spomenik prejšnjega sistema. To je prvi korak na poti. Spomeniki dela in politike stojijo v sijaju ponosa in teme. Pečati preteklosti. Na zunaj je to mesto lepo, toda počasi ga v njegovi notranjosti nekaj razjeda. V glavi mi odzvanjajo besede pesmi skupine EKV:

*»U ovom gradu strahom zatrpan,
ovaj grad je nekada baca svetla daleko,
ovaj grad bi mogao bolje ...«³*

To je bolezen razlike in zavisti. Ko spomladi zasije sonce, se še vedno na skrivaj vidi megla. Včasih me izza ogla prijetno preseneti kakšen pogled, nasmeh ali oči angela na obrazu mladega človeka. To se pojavi zato, da ne izgubiš upanja, da greš naprej, da občutiš nasmeh, ki skrivaj biva v srcih

² Del besedila pesmi skupine EKV, ki nosi naslov »Iznad Grada«

³ Del besedila pesmi skupine EKV, ki nosi naslov »Ponos«

nekaterih. Tudi to se bo skozi nekakšen razdor uredilo, moralo bo priti do tega, ta bolezen bo prišla na plan. Vsekakor po dežju posije sonce.

V davnih časih so v času Ljubezni in Lepote prišle v to mesto na svet zvezde med manjšimi zvezdami in nekaterih večjih, sijajnejših na poseben način. Bili so trije. Sprva se je rodil Sin Glasbe in Plesa. Zaradi te radosti je Zemljo ugledal Sin Sonca in ob koncu poletja je v dežju in vetru prišel še Sin Meseca. V otroštvu so bili le mimoidoči v življenju na Zemlji. Leta so tekla in ob pravem času so se srečali. Spoznali so drug drugega, ko so postali Botri. Bili so Boter Glasbe in Plesa, Boter Sonca in Boter Meseca. To je bil v Mestu Temnega oblaka začetek novega obdobja. Združili so jih radost, norost in modrost glasbe in plesa. Sicer so osamljeni, toda nikoli niso sami. Vsak ima tudi svojega Adonaja.

Ko pride čas zabave in pesmi, jim pridejo družbo delat lepe Sirene. One so skrite sanje tistih, bolnih od svoje zlobe, suženjstva in teme. Tisti, ki jih prej niso razumeli, občutijo strah, ko so Botri skupaj, občutijo strah, ker se bojijo Svobode, Ljubezni in Volje, ki jih imajo v sebi Trije Botri.

Vsak od njih živi svoje življenje na zemlji, a ko pride noč in se vse umiri, se prične zabava. Ljudje jih kar naenkrat vidijo z lepimi vilami in sirenami, kako plešejo po ulicah mesta. Čudijo in sprašujejo se, katera je ta čarobna formula. Botri jo poznajo in ko pride čas, se umaknejo, da lahko imajo svojo zabavo Otroci Snega, Dežja, Vetrov ... Vsi trije sijajo v Temnem oblaku in sanjajo, kako za vedno izstopijo iz njega in zagledajo vesolje brez meja.

Preidimo na njihove opise. Boter Sonca živi tiho, na svoj način tudi skrivnostno življenje. Boter Meseca je živ bolj ponoči. Pojavi se in izgine, včasih se skrivoma prikaže. Boter Glasbe in Plesa veliko dela, da bi bili lahko njegovi instrumenti boljši, glasba in pesmi stvarnejše in bližje resnici.

Skupna resnica je, da svojo pravo Ljubezen varujejo za svoje Angele in Ljubezen Zemlje za svoje princese in zvezde.

Ena je z lasmi Puščave, skozi zemljo vročega peska jo nosi veter. To je zvezda Meseca. Zvezda Glasbe in Plesa je princesa z obrazom Otroka. Vsepovsod je in vedno nasmejana, s prikupnim pogledom otroka na samem vrhuncu igre. Tretja je zvezda Sonca, to je zvezda Noči. Vsak njen pogled je sijaj zvezd in nasmeh, nasmeh tišine.

Za vsakega od njih so princese njihov udarec srca, iskrica v očeh, njihovo poželenje in strast. So njihova Svoboda in Ravnotežje. Prišel bo čas, ko bodo z njimi in Moč bo večja, Radost, Ljubezen in Volja bodo močnejše v plamenih Svobode.

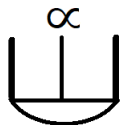
V svojem otroštvu so iskali nekaj večjega, ne le tisto, kar so iskali drugi. Skrivoma so sledili svojim sanjam in se razvijali v zvezde. Niso se zavedali ali pa se niso ozirali na to, da so ljudje nanje skrivoma gledali s spoštovanjem in z občudovanjem. Mnogim so bili vzor, a ti oboževalci jih niso razumeli in so odplavali v drugo smer. Trije Botri se niso ozirali na takšne igre, morali so naprej. Mlada dekleta so skrita za svojimi maskami nerodnosti in razuma želela to radost – nekatere so zbrale pogum, vendar niso dolgo zdržale. Niso se mogle sprostiti v vsej odkritosti in golote resnice. Čas je tekel in Botri so iz dneva v dan postajali vse bolj skromni, modrejši in bolj nori. Toda prebili se bodo skozi mesto Znanja in zagledali Črno morje. Še vedno so tu, še vedno živijo svoje življenje in sledijo Plamenu skozi veliko Zvezdno Noč. Tu so med nami, tam med njimi. V Zvezdni Noči so znani kot Zvezde, na Zemlji so Ljudje iz mesta. Korakajo po kamnitih cestah in na ploščah časa puščajo svoje sledove, ki jih vidijo njihove princeske. To je napisano za en sled spominjanj na Botre, da se ve, da so tu med zidovi, travniki in ulicami Trije Botri v Mestu Temnega

oblaka. Tako je tudi ostalo. Kaj se bo z njimi zgodilo na poti spremembe? Ta odgovor mogoče poznajo oni, zagotovo pa njihov Angel.

Počasi se vračam na opis Mesta temnega oblaka in bolj na druge ljudi v njem. Mesto je lepo, toda videz vara. V zraku so čudne sile, ki včasih ob slabem vremenu zaudarjajo po mrtvih dušah. Velika večina se hrani in obdrži pri življenju s pomočjo zlobe, zavisti in bolezni svojih fižola velikih možganov. Prej, v starem sistemu rdečih zastav, so živeli v nekakšni slogi, kot otroci smo gledali zabave starejših, ki so plesali ob pesmih raznih kultur. Prišla je vojna, ki bi morala naznaniti novo dobo, vendar se ni nič spremenilo, razen to, da so se v mestu formirale skupine določenih standardov in eni druge skrivoma sovražijo in prezirajo. Ljudje so napačno dojeli Svobodo, napačno dojeli človeka kot posameznika in sedaj vsakdo, skoraj vsakdo vtika svoj nos v tuje posle in življenja, namesto da bi skrbel zase. Vem, da obstajajo zvezde, ki vedo, kaj pomeni življenje, kaj pomenita človek in svet. Ljudje so skriti, da jih ne bi zagledali pogledi bolnih ljudi in njihove roke odvrgele iz naročja Svobode, Volje in Ljubezni. Zgleda, da bo potrebna še ena vojna, da se enkrat za vselej zrušijo stolpi avtoritete in patriotizma. In tedaj, le tedaj bo Novi Zakon novega obdobja stopil na Zemljo tega mesta in Sonce v svoji lepoti, Sijaju bo posijalo na semena mladine. Mladi bodo lahko končno izrazili sebe, lahko bodo ustvarjali, eni pa bodo rušili, kot to počnejo že zdaj. Toda tudi njim ni vseeno, globoko v njih jih zatira bolečina. Ta bolečina je sled tistih bolnih, ki niso razumeli, niti spoštovali človeka kot samostojno zvezdo. A starejši bodo lahko v miru in varnosti uživali svoja življenja in gledali iz svojih postelj Ljubezni, kakšna sta življenje in svet, lepa in radostna. Tudi to (ta bolezen) je samo ena izmed faz v človeškem odraščanju in razvoju. V evolucijo skozi destrukcijo. Sedaj samo čakamo in si izmišljamo načrte ter se skrivoma

učimo stvari Nove Dobe, skrivoma gradimo in prišel bo čas, jaz upam in vem, ko bo v ta bolna srca in zavistne poglede posijala Ljubezen. In skozi njihove prsi se bo slišal zvok Volje in Svobode. Samo to želimo, samo to iščemo, samo to hočemo. V imenu Volje in Ljubezni naj to mesto in vse v njem živeče zagleda Svetlobo, v tem Skrivnem in Svetem Imenu. Mir, Ljubezen in Toleranca, drage prijateljice in prijatelji.

Te misli je v svoji rani mladosti v dnevnik zapisal Raeneil, ki je v naši zgodbi prijatelj glavnega lika Sanhiela, ki je stopil v svet Neznanega in Mističnega. To je opis mesta, v katerem se odvija naša zgodba, mesto, v katerem so se rodili mnogi junaki in svetu dokazali, da je takšno mesto sposobno roditi odlične glasbenike, umetnike, komedijante, ekonomiste, politike in znanstvenike. A le malokomu je znano, da je to mesto ustvarilo tudi mnoge Mage, ki so žal zaradi miselnosti še vedno skriti in delujejo v ozadju. S svojimi besedami, uroki in magiko vplivajo na dogodke. To je igra in tek na dolge proge, brez bližnjic, brez goljufanja. Samo iskreni uspejo.

KLEPET OB KAVI

Nedeljsko jutro, ki so ga sončni žarki z vzhoda obarvali v prelepo svetlo zlatorumeno barvo. Zemlja je brstela in Sanhiel si je pripravljaj svojo jutranjo kavo. Vsako jutro je opravljal obred in užival v 15-minutni tišini ter se predajal omamnim užitkom dišeče kave. Vklopil je televizijo, da bi si ogledal kakšno jutranjo oddajo, čeprav je to počel zelo redko, vendar tistega dne ga je nekaj kar vleklo k temu. Na sporedu je bila kratka dokumentarna oddaja, v kateri so gostovali strokovnjaki zunanje politike in ekonomisti, ki so razpravljali o tem, da se bliža razpad Evropske unije, kot jo poznamo danes. Razlog so različni interesi in skoraj vsaka članica vleče uzde evropskega konja na svojo stran. Predvidevajo, da se bo ponovna združitev zgodila čez približno 40 ali 50 let. Obenem je skupina razpravljala o tem, da bo Afrika v nekaj letih postala gospodarsko in politično bolj razvita. Zgodil se bo hiter razvoj, ki bo do sedaj revno Afriko pripeljal med vplivne člane svetovnega gospodarstva. Sanhielu se je celotna oddaja zdela malo čudna, vendar ga to ni skrbelo in jo je gledal čisto emocionalno in razumsko hladno. Preklopil je televizijski program in na zaslonu zagledal poznano osebo iz njegovega mesta. Gostoval je v eni izmed znanih oddaj z naslovom Klepet ob kavi. Oddajo so sestavljali mladi in zagnani zaposleni, ki so svoje delo opravljali s strastjo in z veseljem. Različnim ljudem je nudila možnost predstavitve njihovih produktov, izumov, razmišljanja ali izkušnje z različnih področij človeškega delovanja. Torej, tistega dne je v oddaji gostovala oseba, ki jo je Sanhiel poznal predvsem z vikend zabav v znanem

in legendarnem klubu Max. Lastnik kluba je izjemen entuziast in podjetnik, ki je za prebivalce Velenja organiziral gostovanja mnogih slovenskih in tujih glasbenikov. V zadnjih časih je skupaj z znanim umetnikom in glasbenikom jazza Juretom P. organiziral jazz festival v Velenju in s tem sta to izjemno glasbeno zvrst približala širši publiki industrijskega mesta. Sanhiela je zanimalo, o čem njegov kolega Raeneil govori in na njegovo presenečenje je videl in slišal, da njegov someščan odkrito in na enostaven način razlaga osnove zavestnega povezovanja z Angeli in o tem, da je tega zmožen vsak človek in da to ni le domena nekih izbrancev ali posvečencev. Govoril je tudi o tem, da ljudje ne bi smeli uporabljati ouija table, saj se z njo ne bomo povezali z Inteligencami Nebes. Sanhiel je vedel, da lahko s to tablo naveže stik le s sencami duš, ki so zapustile Zemljo. Ljudje se namreč ob izgubi ljubljene osebe zatekajo k tej metodi, da bi ostali v stiku z njo, in ne vedo, da navežejo samo stik z nekimi neuravnoteženimi entitetami, ki se predstavljajo, da so njihovi preminuli prijatelji, svojci ali celo znane osebe iz zgodovine.

Ni jim znano ali pa se ne zavedajo, da jih bo ljubljena oseba vedno obiskala v sanjah, saj njihova duša ni več prisotna na Zemlji in po čiščenju v Nebesih čaka na ponovno reinkarnacijo. Kakorkoli, Sanhiela so pritegnile besede Raeneila, saj je ljudem na enostaven način predstavljal tisto, za kar mnogi mislijo, da so misteriji. Že za dobro jutro je bil presenečen, da je Raeneila poznal že mnogo let, a se nista nikoli pogovarjala o duhovni tematiki in njegov kolega ni nikoli dajal nobenih znakov, da se že leta in leta ukvarja z raziskovanjem magike. Sanhiel se je tisto jutro odločil, da bo ob prvi priložnosti obiskal Raeneila in ga prijateljsko prosil, da ga seznaní z metodo zavestnega povezovanja z Angeli. Človeštvo namreč to metodo pozna le v grobem in v dnevniku znane osebnosti, dr. Johna Deeja ni jasnih navodil,

kako vso to znanje praktično uporabiti. Zato so mnogi raziskovalci tavalili v temi in zašli v slepo ulico. Zgodilo se je tudi, da je nastalo veliko knjig na to tematiko, ki so jih napisali avtorji brez praktičnih izkušenj, a so se ljudem lažno predstavljali kot izjemni poznavalci misterijev okultnega ali magičnega. To je Sanhiela izredno žalostilo, saj je vedel, da lahko takšni avtorji zapeljejo resnega raziskovalca na stranpoti. Od vseh avtorjev je bil prepričan, da sta imela praktične izkušnje le dva in oba sta v svojih knjigah ljudem to predstavila na enostaven način.

Oddaja se je končala in Sanhiel je opravil še nekaj jutranjih obveznosti ter se odpravil na pot, saj ga je v drugem mestu čakal seminar, ki bo trajal do konca naslednjega tedna. Zastavil si je cilj, da bo šel naslednjo soboto na sprehod in spotoma obiskal svojega kolega Raeneila.

NA OBISKU

Nad mestom temnih oblakov se je prebijal žarek Sonca. Žarek je postajal vedno močnejši in ob pomoči vetra so se oblaki umaknili in priznali premoč obdobja, ki prihaja. Da, prišla je pomlad. Topla sobota je mnoge ljudi privabila na sprehod ali na izlet v bližnje ali daljne hribe. Naš začetnik in učenec Sanhiel je hodil ob gozdni poti, občudoval je drevje, kako brsti in se prebuja. Aktivnost pod zemljo, v kateri prevladujejo korenine in glive, je iz globin izdihavala zrak, poln omamnih in toplih vonjav. Čutila se je prisotnost pomladi. Sanhiel je prišel do ulice, na kateri v dolgi vrsti stojijo pritlične hiše z lepo negovanimi dvorišči in ravno sveže opranimi in spoliranimi jeklenimi konjički. Ogledoval si je vse te prelepe zgradbe, a njegovo pozornost je pritegnila neka posebna hiša. Njeno dvorišče ob vhodu je v primerjavi z ostalimi hišami na videz delovalo neurejeno in zapuščeno. Vendar to je bilo storjeno načrtno in premišljeno. Čutila se je nekakšna domačnost in takoj ko si se znašel v njeni bližini, te je klicala k sebi s svojo posebno energijo. Na južni strani hiše je bilo podobno dvorišče, le v drugačnem slogu in za drugačen namen. Ta zunanji prostor je bil namenjen druženju in umirjenemu preživljanju prostega časa, daleč stran od obveznosti vsakdanjika. Skoraj hedonistično, vendar z energijo, ki v tebi prebudi aktivnost, usmerjenost in ti odpre um, da vidiš dlje od svojega nosu. Na začetku južnega dvorišča je ob hiši stala pokrita terasa z letno kuhinjo, mizo iz rahlo obdelanega lesa, ki je stala na dveh hlodih. Nedaleč stran od terase, na levi, bolj proti koncu zemljišča, je bil vrt z mnogimi rastlinami,

od zelenjave do zelišč. Na sredini dvorišča je stala plošča, na kateri so bile v krogu zapisane Rune. To ploščo je obkrožal nasad sivke, rdeče-rumenih vrtnic in modro-vijoličnih tulipanov. Nekje vmes so bili posajeni srednje veliki kaktusi. Kontrast in harmonija barvnih in rastlinskih nasprotij, ki na videz deluje čudno, vendar je v njej nekaj magičnega, nekaj mističnega. V njej je živel njegov prijatelj, ki ga je Sanhiel poznal pod imenom Raeneil. Nikoli ni izvedel njegovega uradnega imena, to ga niti ni zanimalo. Razmišljal je, da je to morda njegovo umetniško ime, saj je bil pisatelj, pesnik in poznavalec okultnih in drugih mističnih ved. Kdor mu je bil izjemno blizu, je znal povedati, da je bil to eden izmed redkih ljudi na Zemlji, ki so prestopili Brezno, a je ostal kljub duhovni veličini skromen in prizemljen človek. Poleg tega je izjemno spoštoval znanost in sanjal v svojih dnevnikih sanjah, kako se duhovnost in znanost združita v novo Vedo, ki bo človeštvo popeljala stran od razdvojenosti in omejenosti. Sanhielov prijatelj je bil moški v svojih petdesetih letih, visok, brez las in kratko obrbite sive brade. Kadil je pipo, napolnjeno s tobakom mešanice Virginie, Cavendisha in Perique. Sedel je na svoji pokriti terasi in ob kajenju pipe srkal kavo s pogledom, ki je segal nekam daleč v prazno, v neskončno vesolje. Bil je Mag. V prijateljskem duhu je Sanhiela učil veščin Magike. Sanhiel je stopil na njegovo dvorišče in pozvonil. Na vratih ga je pritegnil poseben znak.

Slika 1 – Znak Angelske energije

Ta znak je Raeneil dobil od Angelov, ki so mu povedali, da je to urok in znak Angelske energije, ki ljudem pomaga, da se lažje spoprimejo s svojimi

težavami in da zanje najdejo rešitve ter se predvsem povežejo s samim seboj in z Angeli. Tako ga je Raeneil v zlati barvi narisal na svoja vrata, da vsakega, ki vidi ta znak, blagoslovi. Obenem lahko ta znak narišemo na zadnjo stran talismana in ga tako napolnimo z energijo Nebes.

Iz zvočnika ob zvoncu je Sanhiel zaslišal glas, da so vrata odprta in da naj vstopi. Vstopil je, se na hodniku sezul, odprl vrata, ki vodijo v dnevno sobo, in zagledal njega, svojega prijatelja, kako mirno sedi na udobnem stolu na terasi, ki je bila urejena na čuden način. Sedel je in kadi pipo. Del dima je Sanhiel v prostoru zavohal in se ob nekaj korakov usedel poleg njega ter ga pozdravil. Raeneil se mu je prijateljsko nasmehnil, ponudil mu je kavo in kozarec Vinjaka, ki ga je dobil od svoje drage zaročenke, njegove Ljubezni Življenja. Sanhiel je naredil požirek kave, ki je imela izjemno dober okus in je spominjala na temno čokolado, pomešano z okusom najfinejših kubanskih cigar. Še preden je Raeneilu postavil vprašanje, ga je on že pogledal s svojimi svetlozelenimi očmi in mu rekel: »Želiš slišati mojo vizijo, ki sem jo ravno doživel?« Prijetno presenečen je Sanhiel pokimal, saj je vedel, da je to znak, da ga je Raeneil sprejel, kot svojega prijatelja in učenca, in bo tako lahko izvedel marsikaj. Raeneil je nežno vdihnil, odložil pipo na leseno mizo, naredil majhen požirek kave in z mirnim glasom, polnim energičnosti rekel:

Zjutraj me je prebudil rahel potres in kasneje, ko sem na balkonu pil kavo, mi je v glavo šinila misel, da če se bojiš smrti, se bojiš tudi življenja. Oboje je del bivanja in to je le ena faza, ena izkušnja. V tem primeru izkušnja na Zemlji in to je le del nečesa večjega. Bivanje naše duše v tem trenutku ni samo na Zemlji, temveč tudi drugje, na nekem drugem planetu in v neki drugi dimenziji. Kot da smo del nečesa večjega in če si slikovito predstavljamo, recimo, vidiš človeka, ki je zgrajen iz raznih galaksij in

ozvezdij. Recimo, to si ti in en del tebe, ena dlačica tebe živi na Zemlji, recimo. Težko to sliko opišem z besedami. Mi smo del nečesa večjega in višjega. Vsi imamo enak Izvor, vsi izhajamo iz Enega.

Zato se spomnim, da so mi Angeli govorili, da imamo tri poslanstva, in enega od teh je skoraj nemogoče spoznati. Če ga spoznaš, potem v resnici dojameš, kdo si, povezan si, začenjaš razumeti vse okrog sebe in v sebi, saj si povezan.

Ob rojstvu na Zemlji pozabimo naš izvor oziroma ga skrijemo nekje globoko v naši podzavesti in uporabljamo oziroma se zavedamo samo nekaj odstotkov naših možganov. Tako se z življenjem na Zemlji zavedamo le tega in ne vemo, da istočasno del nas ali pa mi sami bivamo še na drugih planetih in v drugih dimenzijah. Zato sta življenje in smrt na Zemlji le iluzija, saj smo večni in imamo nalogo, da spoznamo sebe in se razvijamo. Razporejeni smo po vesolju in drugih dimenzijah in ob združitvi vseh teh delov bi došli še celotno Vesolje. Zavedali bi se Boga, saj smo del Njega. Vse je posledično povezano in prepleteno in vse je del enega Izvora, Točke Neskončnosti. Čas in prostor ob tej združitvi ne obstajata, saj je to domena Zemlje.

To je nekako povezano z aksiomom »Kakor spodaj, tako tudi zgoraj in obratno«. In s tem, da je človek Mikrokozmos, ki je ogledalo Makrokozmosa, dojameš, da je tvoje bivanje na Zemlji le en delček Makrokozmosa, ki ima v sebi še druge tvoje dele v raznih galaksijah in drugih dimenzijah.

Izrečene besede so se Sanhielu vtisnile v spomin. Ni jih ravno povsem razumel, saj so v sebi skrivale nasprotja, a enkrat je od Raeneila izvedel, da se v nasprotjih skriva resnica. Presenečen nad izrečenim je pogledal Raeneila in ga spoznal v povsem novi luči. Skozi njegove zelene oči je

lahko videl, kako njegova avra žari v beli svetlobi. Nad njim je stal Nadangel, ki je bil oblečen v temnomodro-vijolično obleko, dolgih svetlorjavih las. Roke je imel pokrčene in je žarel v močni svetlobi. Okrog Raeneila je lahko Sanhiel videl še veliko več Angelov in vsi so mu pomagali ter mu svetovali na različnih področjih njegovega delovanja.

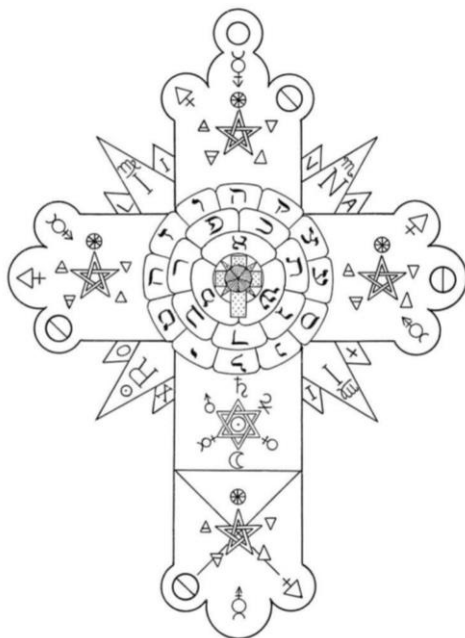
Raeneil ni čakal na vprašanja svojega mladega prijatelja, ki bi sprožila odgovore v obliki filozofiranja, temveč je vstal od mize in stopil do polic, na katerih so bila zložena razna dela umetnosti, duhovnosti, vse do znanstvene literature, v kateri ni manjkala niti psihologija. S police je vzel rdečo knjigo in jo podaril Sanhielu. Povedal mu je, da bo nekega dne potreboval to knjigo. Omogočila mu bo stopiti v zavestni stik z različnimi Angeli in bo ob svojem osebnostnem razvoju dosegel nivo, s katerim bo navezal stik z Nadangeli, ki jih ljudje poznamo iz raznih svetih knjig Egipta, Indije, Islama, Krščanstva itd. Knjiga je nosila naslov »Quod vox illa Angelorum«. V njej je bila opisana metoda, ki je med ljudmi znana kot Enohiana in sta jo v srednjem veku prek Angelov prejela Edward Kelley in John Dee. Knjiga opisuje praktične izkušnje avtorja, ki je dolga leta raziskoval to področje in s pomočjo nje vse znanje in metode magije od Vzhoda do Zahoda strnil v eno samo metodo, ki je bila univerzalna in izven dogem. Da, našel je univerzalno pot izven vseh senc razlikovanja in omejenih dogem. Na platnici knjige, pod naslovom je bil Znak, enak kot tisti na vratih hiše prijatelja Raeneila.

Sanhiel je bil zelo vesel in počaščen. Zahvalil se je prijatelju, ki ga je izjemno spoštoval, in zapustil njegovo hišo.

NOV ZAČETEK

Sanhiel se je vračal proti svojemu domu, ves navdušen in poln energije je razmišljal, kdaj in kako bo vse to razumel, dojel in doživel. Naš mlad učenec je živel pri svojih starših, bil je še študent. Stanovanje je bilo v bloku blizu centra mesta in je bilo po vsej svoji horizontali obrnjeno proti Zahodu. Njegova soba se je nahajala na sredini stanovanja. Kombinacija črnega pohištva z usnjenim kavčem in foteljem je ob belih stenah delovala mistično, svetlo in temno obenem. Na steni je bila samo ena barvna slika, ki je izgledala takole.

Slika 2 – Simbol Rože in Križa

Slika prikazuje simbol Rože in Križa. Štirje kraki predstavljajo štiri elemente. Zgoraj je Zrak, na desni Voda, njej nasproti je Ogenj, spodaj je Zemlja v svojih štirih barvah. Elementi predstavljajo naše prednike, ki so živeli na Zemlji pred mnogo milijoni let. Vsaka rasa je bila povezana z vsemi elementi, od tega z enim bolj. Naša rasa, ki je pod rasa pete Rase, je najbolj povezana s petim elementom, čigar simbol je na vrhu pentagrama. Križ krasi roža z dvaindvajsetimi listi, ki so razdeljeni v tri kroge. Zunanji krog prikazuje dvanajst znakov Zodiaka, v srednjem krogu so znaki sedmih planetov in znotraj še trije listi, ki v alkimističnem svetu predstavljajo tri elemente. Na sredini rože je zlati Križ, ki ga krasi rdeča roža s petimi listi. Na sredini te rože se nahaja bela točka, ki pomeni največji misterij, to je spoznanje samega sebe. Človek ima tri glavna poslanstva. Eno poslanstvo je, da čim bolj odkrije svoj Zemeljski del sebe skozi razne poklice in hobije vsakdanjega življenja. Drugi del poslanstva človeka je, da odkrije svoj Nebeški del in se poveže z duhovnim svetom, točneje z Nebesi in ostalimi inteligencami drugih dimenzij. Tretji del poslanstva je najtežje odkriti, reče se mu spoznavanje Sebe kot celote. Ko spoznaš samega Sebe, začnejaš razumevati vse, kar se dogaja v Vesolju. Z eno besedo, ob združitvi s samim seboj postaneš Angel. In bela točka na rdeči vrtnici predstavlja to Sebstvo. Točka, iz katere vse izhaja oziroma iz katere izvira tudi duša človeka. Obstaja še ena razlaga Rože in Križa, ki ima globlji pomen kot zgornji tehnični opis simbolike. V tej pripovedi se dostikrat poudarjajo tri poslanstva človeka, in s tem vsega človeštva, ki so zemeljski del, nebeški del in tisto Sebstvo, ki ga je najtežje odkriti. Ta tri poslanstva lahko prevedemo tudi kot biti, obstajati in zavedati se. Povežemo jih lahko s tremi elementi. Razvoj treh poslanstev poteka prek sedmih poti ali stopenj, ki jih povezujemo s sedmimi planeti in so povezani z dvanajstimi vzroki ali

karmičnimi zapisi. Obenem sedm planetov simbolično predstavljajo Kreatorje in naše Čuvarje. Poleg tega dvanajst listov rože predstavlja 12 svetih živali. Teh dvaindvajset točk je prikazanih v Roži simbola. Sredino te Rože, ki jo predstavlja vrtnica na križu in ima na sredini belo točko, lahko zamenjamo tudi s simbolom kroga s piko na sredini. To je popolna materializacija ali spoznanje, ki ga mora doseči posameznik in s tem tudi človeštvo. Nadaljnji razvoj in razumevanje simbolike sta prepuščena meditaciji vsakega posameznika.

Sanhiel je imel obešeno sliko na južni strani svoje sobe, pod njo pa je bil naslanjač, na katerem je pozno v noč s knjigami in meditacijo raziskoval dimenzije Tarota in Kabale. Opis in razlaga celotne simbolike bi bila za to kratko knjigo preobširna.

Sanhiel je prišel do stanovanja, se slekel in odšel pod hladen tuš, ki te poživi, osveži in izboljša krvni pretok. Na hitro je pojedel večerjo in si pripravil veliko šalico črne kave. Ob pitju kave si je ogledal akcijski film Brucea Leeja z naslovom v »Zmajevem gnezdu«. Rad je gledal takšno zvrst filmov, poleg angleških komedij. S tem se je v svojem umu prizemljal in ponovno stopil na začetno točko, s katere je nadaljeval svojo pot proti neznanemu. Ni dolgo zdržal, čeprav mu je Raeneil svetoval, da čas še ni primeren za resen študij knjige »Quod vox illa Angelorum«, vendar je želel prebrati vsaj uvod in nekaj naslednjih strani, ki so opisovale priprave na izvedbo magijske operacije povezovanja z Angeli oziroma Nebesi. Usedel se je v naslanjač, prižgal cigareto in odprl knjigo. Začel je z branjem uvodnega poglavja, ki je na izjemno enostaven način opisovalo osnovne principe magije ali točneje Magike. Uvodni naslov v latinščini je govoril o sledečem razmišljanju avtorja:

MAGICAE DOCTRINA

»Na eni strani, da odkriješ ali spoznaš resnico, moraš najprej prestopiti čez zastor iluzije. V tem primeru je magika, ki jo poznamo danes, iluzija in da se nekomu ob tej trditvi ego ne napihne, lahko povem, da znanje o tem še ne pomeni, da si odkril ali poznaš resnico. Tako da je odkrivanje skrivnosti magike odkrivanje resnice, saj ko doživiš razsvetljenje, da je vse to le iluzija, si odkril resnico. Skozi izkušnjo jo doživiš v sebi. Ker je magika mati vse znanosti, kot jo poznamo danes, je tudi znanost iluzija. Lahko bi rekli, da imamo v tem primeru dve poti, a žal ni tako.

Pred mnogimi leti, precej pred srednjim vekom je bila Magika izjemno pomembna veda. Ukvarjala se je z raziskovanjem posvetnega in duhovnega življenja. V tistih časih so bili ljudje bolj dovzetni zanjo in so svet in sebe doživljali večdimenzionalno. Magi so bili izjemni učenjaki in v tistih časih tudi učitelji. Obvladovali so mnoga področja, od kmetijstva do tehnologije, ki je bila v tistem času mnogo bolj razvita kot sedaj. Kar je še bolj zanimivo, otroci so bili izjemno jasnovidni. Obiskovali so magijske šole in se s pomočjo magije učili veščin, ki so jih kasneje uporabljali na raznih področjih, v zdravstvu, tehnologiji, kmetijstvu, gradbeništvu itd. Razdeljeni so bili v tri skupine, in sicer otroci do šestega leta starosti, skupina od šest do deset in tretja skupina od 10 do osemnajst let. Iz teh skupin se je sestavila manjša skupina, v kateri so starejši po navadi naredili zaščito in izvedli molitev, tisti mlajši pa so se povezali z Nebesi in so prek njih pridobivali razna znanja za poklice, ki jih bodo uporabljali v prihodnosti. Tisti najbolj nadarjeni med njimi so bili posebni izbranci in so postali Magi ter so se z magijo ukvarjali vse svoje življenje.

Ne glede na to, ali verjamemo, da je magika in karkoli duhovnega resnično, ali ne in ne glede na to, ali je to znanost dokazala ali ne, magika obstaja v naših življenjih že od našega prvotnega obstoja. Magika je vse, kar mi počnemo, včasih je kreativna, včasih destruktivna, vse to je odvisno samo od nas. Prikažimo njeno delovanje z enostavnim romantičnim primerom.

Se spomnite dne, ko ste se zaljubili v fanta oziroma punco in ste ga/jo želeli osvojiti oziroma očarati? Pa za ta primer vzemimo fanta, ki mu je všeč punca in si na vse pretege želi doseči njeno pozornost in jo prepričati, da je on pravi zanj. To bom opisal z enostavno sliko. Začne ji dvoriti z lepimi besedami, da prebije led in se ji še bolj približa. Povabi jo na zmenek, na pijačo in ples. Redno jo kliče in ji kupuje rože, piše poezijo in celo na skrivaj opazuje oziroma se slučajno sprehaja mimo njenega doma. Minevajo dnevi in tedni in fant vlaga vedno več napora, saj je spoznal, da ima pri njej možnosti in lahko postane njen fant. Kako se bo kasneje odvijalo, sedaj ni pomembno, pomembna so trenutna dejanja, ki jih želim predstaviti. Recimo, da mu je to uspelo in sta postala par. Iz prijateljev sta postala ljubimca, iz ljubimcev par in iz para mož in žena, ki sta si ustvarila skupno domovanje in celo družino. Dragi moji, to je magika.

Iz zgornjega grobega opisa dogodkov smo lahko videli mnoga magična dejanja, ki smo jih zavedno ali nezavedno počeli, da smo dosegli svoj cilj ali namen. V vsakem magijskem delovanju najprej postavimo nek cilj, ki ga želimo doseči. V tem primeru želi fant osvojiti punco. V tem primeru se je fant, kakršnega pozna njegova družba, povsem spremenil. Postal je nežen, pazljiv in celo romantičen. Začel je skrbeti za svoj videz in se oblačiti v finejša oblačila. Tako je naredil drugi korak, ki mu lahko rečemo oblačenje svoje magijske obleke. Spremenil je ton svojega glasu in želel z lepimi

besedami, ki so mu kar vrele skozi možgane in čustva do njegovih ust, poklicati njo. To so magijski uroki, invokacije ali molitve. Povabil jo je na pijačo in ples, kar lahko prevedemo, da je izvedel svoj magični obred, kot šamani, ki ob plesu padejo v trans in se povežejo z nečim višjim in neznanim. Tako sta se s plesom zbližala in vedno globlje padala v trans in neko višjo vibracijo, ki ji pravimo ljubezen. Pisal ji je pesmi in jo zasipal z rožami in darili. Kaj ni to darovanje, ki ga določeni narodi opravljajo, če želijo počastiti neko božanstvo ali višjo inteligenco? Končno sta se skozi razne nivoje iniciacije (od znanca, prijatelja do ljubimca ...) združila in postala partnerja, ustvarila sta si dom in družino. In sta, kot je zapisano v pravljičah, živela srečno do konca svojih dni. In da ne pozabim, vse to se je dogajalo v času in prostoru, ki je v tem primeru magični krog, iz katerega je fant odstranil vse, kar ni povezano z njegovim ciljem in bi mu to jemalo čas in energijo.

O tem enostavnem primeru bi še lahko razpredali, o detajlih in o vseh srečnih, žalostnih, uspešnih in trpečih trenutkih, a moj namen je bil le na enostaven način prikazati osnovni princip magike, ki jo ljudje vsakodnevno izvajamo, ne da bi se tega zavedali.

Iz tega sledi, da je magika v resnici naše življenje, ki je zaradi mnogih zunanjih vplivov sestavljeno v neko celoto, ki ji pravimo osebnost. Razne zunanje vplive, ki so zasidrani v kolektivno zavest, smo sprejeli kot neko absolutno resnico in del sebe, del našega delovanja in razmišljanja. Dovolili smo si celo, da mešamo v enem loncu razne dogme in vtise z magiko. Eden od takšnih primerov je religija, ki jo v raziskovanju in uporabi magike dostikrat uporabljamo oziroma povezujemo naša spoznanja z njeno dogmo. Žal religije ni ustvarila neka višja inteligenca ali

posvečeni ljudje, ki so živeli na Zemlji. Njene dogme je ustvaril človek ali skupina ljudi, ki jim pravimo fanatiki, ki si je želela zaslužniti človeštvo in upravljati z njimi za dosego svojih sebičnih in nemoralnih ciljev. Takšen primer je obdobje srednjega veka, ko so verski fanatiki prepovedali kakršen koli napredek in v imenu religije uničili skoraj vse znanje preteklosti. Pojme Bog in Angeli so uporabili za ustrahovanje ljudi in celotno resnico obrnili v spretno laž in manipulacijo. Žal je takšno stanje marsikje na Zemlji še vedno prisotno, vendar prihaja čas, ko bodo ljudje spoznali, da je Bog vse, in da to ni neki starec, ki sedi na prestolu in kaznuje ljudi za njihove grehe. Le kako lahko nekdo, ki je poln Ljubezni, stori kaj takšnega? Skratka Bog je vse, kar obstaja v vesolju in raznih dimenzijah, in Angeli se ne bojujejo med seboj in tako polni Ljubezni in Svetlobe nam nesebično pomagajo na naši poti razvoja. Ampak o tem kdaj drugič.

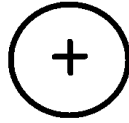
Ko enkrat odstranimo primerjave in mešanje pojmov religijskih dogem z rezultati magijskih dosežkov, se nam odpre nov svet in vedno bližje smo resnici. Zato sem na začetku napisal, da je magika, kot jo poznamo danes, iluzija, saj je prepletena z raznimi religijskimi dogmami in ne samo krščanstva, islama ali judaizma. Obstaja še mnogo več dogem in ljudje najprej sprejememo neko dogmo, za katero mislimo, da je resnica, in kasneje ob magijskem raziskovanju na njej gradimo svoje hiše iluzije. Zato imamo toliko sistemov in toliko neke magijske filozofije, da smo zaradi tega ločeni, namesto da bi bili združeni. Zavedati se moramo, da se vsi vozimo na istem vlakcu, le vsak od nas ima svoje postaje. Mi pa smo zaradi teh razlikovanj zgradili vsak svoje vozilo in se vozimo vsepovprek, izgubljeni na cestah in nikoli ne pridemo do cilja. Saj je cilj, za katerega mislimo, da obstaja, iluzija. Poiskati moramo bolj ekonomično pot, in sicer potovanje z enim vlakom, saj imamo vendar vsi skupen izvor in naš skupen cilj je napredek,

ki ga lahko dosežemo le z medsebojno pomočjo, razumevanjem in medsebojno podporo v okvirih morale. Tako pa se neprestano prerekamo, kdo ima prav in kdo je bližje resnici in kdo se moti. Takšno razmišljanje privede samo do konfliktov. Podoben položaj je tudi na drugih področjih in drugih skupinah ljudi. Tudi tisti, ki se imajo za ateiste, imajo podobne poglede, le zapakirani so v drugo embalažo in kljub njihovi izobrazbi in znanju se ne morejo zediniti v skoraj nobenem pogledu. Vsak vleče na svojo stran in poskuša pridobiti čim več privržencev, da bi lahko premagal nasprotnika.

Sreča je le, da smo vedno bližje odkrivanju nečesa novega, in spoznali bomo, da ne potrebujemo nobenih dogem. Dosegli bomo drugi in višji nivo razvoja, s katerim bomo spoznali novo Vedo, Znanje in Modrost, ki je izgubljena zaradi naše nemorale potrpežljivo čakala, da jo odkrijemo. Takrat bo človeštvo doseglo izjemen napredek, ne samo kot skupina posameznikov, temveč kot človeštvo. Dotlej pa se potrudimo, da znanost sodeluje tudi z duhovnostjo oziroma vedami, ki raziskujejo duhovnost, in tudi ti naj se povežejo z znanostjo. Le tako se bodo izločili razni šarlatani in razdiralci skupnega človeškega napredka, saj ne bodo imeli veliko maneverskega prostora za manipulacijo.

Ključ je predvsem v doseganju moralnih vrednot in tukaj imamo zaradi pomanjkanja morale ogromno brezno, ki nas vleče nazaj in nas ovira v razvoju.«

Tako je Sanhiel dojel, da je Magika univerzalna veda, ki je prisotna v vseh porah našega življenja. Dojel je, da ne obstaja več slogov ali načinov. Magika je samo ena in vse ostale metode, ki smo jim ljudje dali razne nesmiselne nazive, kot so chaos magick, wicca magick, joga, new age itd., so le delitve, ki ne služijo skupnemu razvoju, temveč ločevanju.

POS LANSTVO

V iskanju sebe in odkrivanja zastor iluzije se mnogokrat prenasičimo z znanjem, ki ga vneto črpamo iz knjig in drugih virov. Znanje brez razumevanja pa je le prazna informacija, ki je kot seme, ki nikoli ne vzklije. Črpamo znanje, da bi spoznali življenje, in tako pozabimo živeti. Če bi znanje dojemali z razumevanjem in s svojimi čustvi, bi lahko iz enega samega stavka doživeli spoznanje, ki je zapisano v desetinah knjig.

Beremo knjige, da bi bolje razumeli sebe, in tako pozabimo, da so odgovori v nas samih. Stari modreci kabale so vedno govorili, da je človek vesolje v malem. In če dojamemo ta aksiom, ugotovimo, da smo med seboj bolj povezani, kot si mislimo. Le redki se zavedajo, da imamo vsi enak Izvor in da smo vsi nastali iz ene energije. Predstavljajmo si belo platno, na katerem se projicirajo razne slike in simboli. Tako mi vidimo sebe in druge in to spoznamo kot resnico. Žal pa je to le iluzija. Resnica se skriva v projektorju, ki predvaja slike na belem platnu, in mi je zaradi naše zaslepljenosti in ozkoglednosti ne vidimo.

Ogromno časa posvečamo razmišljanju o življenju in smrti, ki pa sta iluziji. Pomembno je bivanje, ki je večnost. Našo dušo so ustvarili Nadangeli. Ker imamo potrebo po učenju in razvoju z izkušnjami, smo naselili neko telo na planetu Zemlja. To telo je le vozilo, ki nam služi, da se lahko gibamo po planetu, in ko je vozilo obrabljeno oziroma iztrošeno, umre in naša duša se vrne nazaj v svoj dom, ki mu rečemo Nebesa. Kako dolgo bomo preživeli v tem vozilu, je odvisno od mnogih dejavnikov, znanih in neznanih.

Potrebno je vzdrževanje vozila in v tem dejanju moramo biti zmerni. Nekdo kupi avtomobil in ga normalno vzdržuje, spet nekdo ga povsem zanemarja in se mu seveda hitreje pokvari in ima na svoji poti vedno težave z njim. Spet tretji mu posveča ogromno svojega časa pri čiščenju, vzdrževanju in seveda občudovanju, a pri tem pozabi nase in na tiste, ki ga obkrožajo. Nobeno od teh dejanj nam ne zagotavlja, da bo naše vozilo delo opravljalo večno. Tako izgleda groba primerjava našega telesa z avtomobilom. Tu je še na milijone razlogov in dejavnikov, ki nam lahko vozilo povsem uniči. Mogoče se nam zdi, da je recimo življenjska doba 70 ali 80 dolga, vendar ko umremo, ugotovimo, da je bil to le trenutek v naši večnosti. Po prečiščenju v Nebesih se sami odločimo za ponovno reinkarnacijo na Zemlji, da lahko opravimo določene naloge in tako sebe še bolj približamo skriteму pojmu, ki mu rečemo sebstvo. Ne smemo pozabiti, da v tem nismo sami, v tem smo vsi skupaj. Nalog ne opravljamo le zaradi sebe, marveč tudi zaradi drugih ljudi. Skupaj moramo napredovati. V določenih starih zapisih je zapisano, da mora človeštvo skozi sedem poti ali evolucij. Zemlja in z njo človeštvo je sedaj prestopilo v peto fazo in zdaj se na našem planetu zaradi sprememb, ki se jih večina ne zaveda, dogajajo čudne in nelogične stvari. Odvisni smo eden od drugega. Ob nekem dogodku, ko se je Raeneil pogovarjal z Angeli in jim v enem trenutku izrekel zahvalo, ker mu vedno stojijo ob strani, so mu oni odgovorili, da se tudi oni njemu zahvaljujejo, ker jim pomaga. Človek potrebuje Angele in Angeli potrebujejo človeka. Temu se reče simbioza.

Ob teh mislih so se Raeneilu pletle po glavi mnoge vizije in ideje. Predvsem ena vizija ga je v trenutku njegovega uživanja ob skodelici kave povsem prevzela. To je bila misel o poslanstvu človeka. Ta misterij, sveti kelih, kamen modrosti in še bi lahko naštevali. V svojih mislih je odpotoval v

drugo dimenzijo in se zavestno povezal z Nebesi. Prišel je do spoznanja, da imamo ljudje tri osnovna poslanstva: odkrivanje zemeljskega sebe, Nebeškega sebe in odkrivanje samega sebe ali sebe sebe. Skoraj najlažje je odkriti svoje Zemeljsko poslanstvo, ki zajema naše opravljanje poklicev, pridobivanja različnih znanj, druženja in ukvarjanja z različnimi hobiji. Poleg tega to poslanstvo zajema tudi spoznanje, kdo od ljudi, ki so nam blizu, je naša sorodna duša in kaj imamo z njo skupnega. Recimo, nazadnje, ko smo zapustili Zemljo in odšli nazaj v Nebesa, se tam prečistili, smo se odločili za ponovno reinkarnacijo. Preden smo to storili, smo si zastavili določene naloge, zapisane v naši knjigi *Obstoja*, ki jo skrbno čuvajo naši Angeli varuhi. Več zadanih nalog opravimo, bolj bomo napredovali v naši evoluciji. Včasih se tega zavemo, včasih ne. Po eni strani to niti ni pomembno, vse, kar je pomembno, je to, da smo na Zemlji čim bolj moralni in dobri do sebe in drugih ljudi.

Drugo poslanstvo je odkrivanje Nebeškega sebe ali zavestno povezovanje z Nebesi in Angeli, predvsem z našim Svetim Angelom Varuhom. Na tem mestu nam v ogromno pomoč priskoči teoretično in praktično poznavanje Magike. Ni nujno, da kdo od vas postane mag, to lahko počnete tudi kot neke vrste hobi. Gre za nekakšno zavestno jačanje vezi med nami in Nebesi. Čeprav smo neprestano povezani z Angeli in oni z nami, se moramo tega vsi zavedati. Na to temo je že napisanih mnogo knjig in tukaj bi vas usmeril na knjige, ki niso tako močno komercialne. Svetoval bi, da takšnih informacij ne iščete na internetu, saj vas bo to samo zapeljalo na napačno pot. Samo za primer lahko napišem, da na internetu najdemo neke sigile oziroma znake Nadangelov. Le resni poznavalci Magike vedo, da Nadangeli nimajo svojih sigilov ali znakov. Čigavi so ti znaki, lahko samo ugibamo in lahko se vprašamo, ali niso ljudem teh sigilov posredovali neki

neuravnoteženi duhovi, da bi jih zapeljali na napačno pot? Mnogi bodo rekli, da za to nimajo časa. Ali res nimate vsaj 15 minut časa za meditacijo? Lahko vzamete nek določen znak ali ime Angela, ki je zapisan v knjigi Na kavi z Angeli, ga držite v svoji levi roki ali pa ga natisnete oziroma narišete na večji papir, se nanj usedete v nek udoben meditativni položaj, se sprostite in meditirate. Na ta način se povezujete. Postavite si lahko tudi kakšno vprašanje in ob umirjenjem umu boste zagotovo prejeli odgovor. Morda ne prav tisti trenutek, odgovor lahko dobite tudi v sanjah ali v naslednjih dneh, ko boste recimo na sprehodu ali na poti v službo. Pomembno ni niti, ali imate razvit šesti čut ali tretje oko. Z vajami in meditacijo se vam bo tudi ta del vašega bitja odprl. Ne smemo pozabiti na zaščito. V enem izmed poglavij v tej knjigi je ena metoda že opisana, drugače pa je dovolj, če s kazalcem desne roke zarišete krog okoli sebe in obenem izrečete neko svojo molitev. Vsakemu posamezniku je dovoljena domišljija in iznajdljivost pri tem delu.

Ob zavestnem vzpostavljanju vezi oziroma povezovanju z Nebesi se začnemo zavedati večdimenzionalnega obstoja. Poleg Angelov bomo spoznali še druge inteligence, ki nam bodo z veseljem pomagale. Na primer, če nas izjemno privlačijo egipčanska božanstva, ki so v resnici Nadangeli (Horus, Anubis ...), se bomo z Magiko povezali tudi z njimi oziroma njihovimi Angeli. Branje, razumevanje in dojetje znanja iz tako imenovane duhovne literature je tudi neka vrsta povezovanja z Nebesi. Tukaj ni omejitev, vse je odvisno od volje in iznajdljivosti posameznika. V tej knjigi so v nekaterih poglavjih opisane določene izkušnje Raeneila in Sanhiela, ki vam bodo v pomoč.

Tretje poslanstvo je odkrivanje samega sebe in to je najtežji del, ki ga je skoraj nemogoče odkriti v celoti. Obstaja sedem stopenj evolucije na

Zemlji, od mineralov do Duha. Vesolje je večdimenzionalno in naša duša se manifestira v raznih dimenzijah. Ena izmed teh, ki se je v tem trenutku, ko beremo to knjigo, zavedamo je ta na Zemlji. Zavedati se moramo, da obstaja še več naših jazov v drugih dimenzijah, ki v tem trenutku počnejo podobne stvari. Buda, ki je bil v času svojega življenja čisto, da rečem, navaden človek, je z meditacijo spremenil svojo usodo in to izjemno drastično. Našel je to Pot in skoraj v celoti spoznal samega sebe. To je primer, da je vsakemu človeku dana možnost, da se povsem razvije. Izjemno težko je zapisati doživetja tega spoznanja v človeškem jeziku in redke so knjige, ki to opisujejo, in le redki se dokopljejo do tega znanja, ki je skrito v svetiščih na raznih kontinentih Zemlje, predvsem Azije. Vendar ob tem spoznanju ne smemo obupati. Ob odkrivanju našega drugega poslanstva ali Nebeškega sebe nam bodo Angeli posredovali določene znake ali celo molitve oziroma uroke, ki nam bodo pomagali, da spoznamo samega sebe. Recimo Raeneil je ob meditaciji, ko je postal dovolj zrel, da spozna še to poslanstvo, od Angelov prejel osebno molitev, ki je namenjena spoznavanju samega sebe, in tudi molitev za povezovanje z vsem, kar obstaja. Sedaj je vse odvisno od njega, da redno ob molitvi meditira in spozna sebe v povezavi z vsem ostalim. Kot je v tej knjigi omenjeno, so našo dušo ustvarili Nadangeli in ta duša se je razvijala skozi tisočletne reinkarnacije na Zemlji. Kreatorji ali Arhitekti so ustvarili Nadangele, ki so ustvarili Angele in oni vodnike. Ob tem je nastala tudi duša človeka. Vedeti pa moramo, da v vesolju ni nič nastalo, kar že prej ni obstajalo. Dogajajo se le transformacije. In če spoznamo, da imamo vsi

skupaj en Izvor in da smo pod pojmom Bog⁴ vsi enaki, lahko sklepamo, da so naše duše tudi Angeli. Z razvojem bomo slej kot prej postali Angeli, ki se bodo razvili v Nadangele in ti bodo ustvarili nove duše iz lastne energije, ki je samo Ena. Recimo Raeneil se je ob svojih meditacijah že srečal z Angeli, ki so nekoč, dolgo nazaj živeli na Zemlji kot navadni ljudje. Skozi čas so se razvijali in ob dosegu določene evolucijske stopnje postali Angeli, ki sedaj pomagajo ljudem in tudi drugim prebivalcem na nekih drugih planetih. Naj vas ne bo strah in ne izgubite upanja. Bodite ponosni in spoštujte sebe in druge.

In ravno ko je Raeneil razmišljal o svojih poslanstvih, je dobil e-pošto svojega prijatelja Sanhiela, ki je doživel senco vizije odkrivanja samega sebe. V celoti objavljam zapis elektronske pošte.

Zdravo, Raeneil.

Tvoje glasno razmišljanje o poslanstvih ob najinem zadnjem srečanju mi ni dalo miru. Imel sem izjemno žive sanje, ki jih le težka opišem, in takoj, ko sem se zbudil, me je spreletela vizija o sebstvu. Tako ti pošiljam opis sence te vizije, ki jo je težko opisati v človeškem jeziku in zaradi tega predvidevam, da ni čista resnica, temveč le njen obris.

⁴ Pojem Bog ali Satan v resnici ne obstaja. Obstaja samo energija, iz katere je vse nastalo. Takšni pojmi ustvarjajo samo razliko in konflikte med ljudmi.

VIZIJA OBSTOJA

Skozi mene je poletela misel, da sta življenje in smrt iluziji. Naša duša, ki jo je ustvaril Nadangel, je večna in vseprisotna v Univerzumu. Naša duša se razvija, razvija se skozi gibanje, skozi manifestacijo. Sedem je Poti. Tako se duša ali energija v Univerzumu manifestira na sedmih različnih poteh oziroma sedmih dimenzijah, da bi združila tri poslanstva v eno točko. Ob dosegu te točke razvoja postane Angel, ki se naprej razvija, dokler ne postane Nadangel, ki ustvari nove duše, nove energije, ki se razvijajo. Ob vsem tem dogajanju se razvija cel Univerzum. To je širjenje, utrip in dih Vesolja. Poslanstva so tri, poti je sedem in vzrokov dvanajst. Tvoja duša gre skozi sedem poti. Na njenem mestu je ostala le senca, ki varuje prostor. To je dom, v katerega se vrneš po zaključenem potovanju. Ko se vsi deli duš, bitja in zavesti začnejo zavedati povezanosti in enosti, se združijo in vrnejo domov. Obstaja tudi nasprotna duša, ki je povezana z nasprotnimi Nebesi. Zato je tako težko spoznati samega sebe, ker si zgoraj in obenem tudi spodaj. Eden drugemu ste dvojnik, dvojčka. Teh sedem poti se lahko opravlja istočasno, lahko pa je teh sedem poti v bistvu sedem stopenj.

Lep pozdrav in kmalu se vidiva.

Sanhiel

Raeneil se je nasmejal in spreletela ga je misel, da ima ob sebi nadarjenega učenca, ki ga bo kmalu prehitel. V sebi je začutil radost in prijatelju Sanhielu za darilo pripravil posebno knjigo velikega Maga Helene Petrovne Blavatsky z naslovom »The Secret Doctrine«.

OSNOVNA POT

Lepo in toplo poletno ozračje nekega junijskega dne, ki so ga prekinjali nevihtni oblaki. Ob dnevu samostojnosti države se je Sanhiel spominjal svojih otroških dni. Ravno ob zaključku osnovnošolskega izobraževanja se je republika odcepila od skupne države. Ljudje so s strahom gledali v prihodnost, a vendar je v njihovih srcih gorela strast, vizija svobode in novih možnosti. Nastajalo je nekaj novega, boljšega in vrednejšega. Sanje so postale resničnost.

Ob teh občutkih je Sanhiel v sebi zaznaval nekaj novega. V njem se je prebujala neka nova radovednost do mističnega in skrivnostnega. Kar veliko časa je posvetil proučevanju znanja kabale in tarota. V sebi je začutil, da je čas, da se nauči še nečesa novega. To novo znanje ni ločeno od tega, kar je do sedaj raziskoval in spoznaval. To so deli, ki jih povezuješ v neko celoto, ki se ji reče Magika. Gradiš hišo iz znanj in izkušenj. Še globlje je želel spoznati pomen simbolov in njihovega povezovanja. Vedel je, da je prišel čas, ko lahko prične s praktičnim delom, ki je zajemalo spoznavanje ritualov oziroma obredov in ti te skozi gibanje privedejo do večdimenzionalnega zavedanja samega sebe. Na trgu obstaja mnogo knjig in med njimi je veliko takšnih, ki lahko bralca pripeljejo na napačno pot. Zato se je Sanhiel odločil, da bo za osnovne informacije raje prosil svojega prijatelja Raeneila.

Nevihta je ponehala in Sanhiel si je zaželel oditi na kratek sprehod po ulicah mesta, med bloki in hišami. Užival je v vonju, nasičenem z energijo, ki je

bila sestavljena iz rastlin in ljudi. Obenem je imel v načrtu še obisk svojega prijatelja.

Tam je dobil Sanhiel na svoje glasno razmišljanje ogromno pojasnil, kaj magika sploh je in kakšna je vez človeka z njo. Raeneil mu je povedal, da imamo ljudje silno sposobnost oziroma dar za kompliciranje. V primeru magike smo sposobni napisati nešteto knjig, obrazložiti nešteto simbolov, a se na koncu, ko prideš skozi Brezno, vse pretvori v eno samo točko. Takrat spoznaš, da so vse znanje in simboli le iluzija. Z doseganjem globljega zavedanja in zavestne povezanosti z Izvorom spoznaš, da ne potrebuješ nobenih ritualov, meditacije ali simbolov. Dovolj je, da pomisliš na to ali le preklopiš v svoji glavi, in si tam. Prideš tudi do točke, ko o tem niti ne razmišljaš, enostavno bivaš in deluješ večdimenzionalno. Ljudje v Magiki ustvarjamo mnoge stile in zavestno ali podzavestno ustvarjamo neke dogme in poti, za katere mislimo, da so pravilne. Magika je enostavno Magika in tukaj pojmi, kot so Chaos, Witchcraft, Tantra Magick in še mnogo drugih novodobnih nazivov, ustvarjajo zmedo in lahko resnega raziskovalca privedejo na stransko pot. Raeneil je v svoji mladosti veliko meditiral ob modrostih Bruce Leeja in njegovi razlagi »borba brez borbe« in pot Tao. Iz mnogih borilnih veščin je v skladu s svojim poslanstvom prevzel tiste dele, za katere je menil, da mu koristijo, in jih združil v eno celoto, ki je bila stil brez stila. In to je tudi magika. Kot je obrazloženo v prejšnjem poglavju, je Magika vse, kar človek počne, in na tem mestu ni etiketiranja.

Kljub temu pa moraš skozi pot, ki je sestavljena iz mnogih ritualov in simbolov. Razvoj človeka je kot gradnja piramide. Začneš pri temeljih, sestavljenih iz mnogih opek, ki predstavljajo tvoje znanje in izkušnje. Bolj ko greš proti vrhu, manj je opek. Manj opek ne pomeni manj znanja in izkušenj, temveč pomeni, da se tvoja znanja in izkušnje združujejo v eno

celoto. Proti vrhu kvaliteta raste. Prideš do vrha in postaneš samo ena točka in ta ti ponuja razgled na neskončno polje, ki mu rečemo Izvor.

»Vidiš, tako enostavno je vse skupaj,« mu je rekel Raeneil.

Sanhiel je ob tej obrazložitvi zastrigel z ušesi in ga vprašal, kako so vsi ti simboli povezani s človekom.

Raeneil mu je sprva obrazložil splošno filozofijo oziroma osnovno pot vsakega človeka. »Spoznavanja vseh treh dimenzij se doseže skozi več življenj oziroma reinkarnacij. Redki so tisti, ki so vse to spoznali v enem človeškem življenju.«

»Kaj pa so tri dimenzije oziroma kaj misliš pod tem pojmom?« ga je vprašal Sanhiel.

»Vsak od nas ima v svojem obstoju ali bivanju tri glavna poslanstva ali dimenzije. O tem sem ti že malo govoril. Eno med njimi je, da odkrivamo sebe kot človeka Zemlje. Kot nekoga, ki je povezan z Zemljo in na njej odkriva svoje poklice, hobije, nova znanja in spoznanja. Druga je odkrivanje sebe kot duhovnega bitja, ki ima dušo. To dušo je ustvaril Nadangel in je tesno povezana z Nebesi. V odkrivanju tega poslanstva zavestno povezujemo svojo dušo oziroma svojo bit z Nebesi. Prej kot povezovanje je to odkrivanje našega izvora in zavedanja, da smo med seboj povezani in imamo vsi en izvor. Naše življenje ni omejeno samo na telo, ki je nosilec te duše, in um ter naši možgani delujejo kot tretji element, ki je neke vrste radar ali antena in ta sprejema signale in v človeški jezik prevaja vse znanje in informacije mnogih dimenzij, ki nas obkrožajo. Tretje poslanstvo, ki je nekajkrat omenjeno v knjigi, ki sem ti jo podaril, je odkrivanje sebe v celoti. Obstajamo v več dimenzijah in v tem povezovanju

postajamo eno. Postanemo celota, ki razume, dojema in vidi vse. Ne obstaja dojemanje zunaj ali znotraj sebe. Obstaja samo tišina.

Alkimisti so dostikrat v svojih zapisih omenjali tri elemente – ogenj, vodo in zrak. Vsak od treh elementov lahko predstavlja eno izmed naših poslanstev. Vsi trije elementi se združijo v eno samo točko, ki je vrh piramide. V mnogih okultnih knjigah se omenjata Mikrokozmos in Makrokozmos, pri čemer prvi predstavlja človeka, drugi pa vesolje ali univerzum. In človek je Makrokozmos v malem, ali drugače, človek je del vesolja. Obstaja še globlja definicija navedenih pojmov, a zaenkrat se bom držal osnovnih definicij.« Raeneil je naredil kratek premor in nadaljeval.
»Makrokozmos je po navadi predstavljen v liku heksagrama.

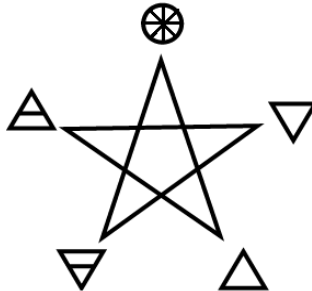

Lik je sestavljen iz dveh trikotnikov. Trikotnik, obrnjen navzgor, predstavlja osnovni element Ogenj, ki je povezan z zgornjimi deli Nebes. Spodnji trikotnik predstavlja element Voda, ki je lahko v drugi dimenziji povezan s spodnjimi Nebesi. Ta lik je tudi sestavljen iz elementov: Ogenj, Voda, Zrak in Zemlja.

Znaki na zgornji sliki predstavljajo elemente, navedene v prejšnjem stavku, od spodaj navzgor.

Ti štirje elementi skupaj s petim, ki mu nekateri pravijo duh, sestavljajo pet krakov lika pentagrama, ki predstavlja človeka oziroma Mikrokozmos.

Dva na videz povsem različna simbola sta med seboj tesno povezana. Lahko bi še našteval, kaj vsak od teh simbolov pomeni in kako je povezan s človekom, vendar je bolje, če to ugotovi vsak zase. Dojemanje ali izkušnja te naučita mnogo več kot samo pusto ali prazno branje knjig in le razumsko dojemanje simbolov. Z razumom in intelektom dojamemo le del simbolike. Knjige te privedejo do ene točke, druge dimenzije moraš doživeti z izkušnjo. Na takšen način gradiš svoj hram, v katerem se bo naselil Duh ali Svetloba, ki je peti element pentagrama. Določeni okultisti so petemu elementu pripisovali Angela Varuha, višji jaz in še mnogo drugih nazivov. Ob obvladovanju štirih osnovnih elementov v sebi dosežeš združitev s svojim višjim jazom ali Angelom Varuhom. Skupaj s tem spoznaš, kdo od Nadangelov je ustvaril tvojo dušo. Zavedanje tega te pripelje v stalno povezavo z Višjim Jazom in z Izvorom. Neumno bi bilo reči, da sedaj nihče od nas ni povezan, a le malokdo se zaveda tega. Več ljudi se nas bo zavedalo tega, več bo miru in spoštovanja med ljudmi. Bolje bomo razumeli drug

drugega, prenehali se bomo razlikovati in se umaknili iz sveta iluzije, ki ji rečemo dogma. Le tako lahko napredujemo in rastemo.

»Sedaj, prijatelj moj, pojdiva v moj hram,« je rekel Raeneil.

Vstopila sta v zgornje nadstropje hiše, na zahodni strani je bil vhod v srednje veliko sobo. Ko je Sanhiel vstopil, je opazil, da so bila tla okrašena s parketom rdeče barve. Rdeča barva ima poseben pomen. To je barva zaščite in je neke neuravnotežene entitete enostavno ne vidijo. Lahko bi se uporabila tudi črna, ker pa ta barva pri nekaterih ljudeh prebudi negativne občutke ali asociacije, jo je bolje zamenjati z rdečo. Na sredini je stala manjša kocka oziroma boljše pravokotnik. Raeneil je ponudil Sanhielu stol in mu resno povedal:

»Sedaj ti bom pokazal osnovni ritual, ki mu rečemo manjši ritual pentagrama. Kdor dojame ta ritual, bo odkril Skriti Kamen alkemikov. Verjemi mi, da ne potrebuješ nobenega drugega rituala, če redno uporabljaš oziroma izvajaš tega in ga povsem razumeš. Lahko ti služi kot zaščita pred vsako meditacijo, ki jo boš delal, ali pa kot uvod pri zavestnem povezovanju z energijami Nebes. Ta ritual ni namenjen samo zaščiti. Po zaključeni meditaciji tvoje bitje vsrka energije, ki so se nakopičile v krogu. To je neke vrste blagoslov. «

Raeneil je stopil pred oltar in gledal v smeri proti vzhodu. Začel je z izvedbo Kabalističnega Križa. Globoko je vdihnil in se s palcem desne roke dotaknil čela ter vibriral formulo Ateh (Ath). Nato se je dotaknil svojih prsi in izrekel Malkuth (Mlkth). Takoj zatem si je v sebi predstavljal svetleč žarek svetlobe, katerega vrh sega visoko nad glavo in potuje globoko pod noge. Nato se je dotaknil desnega ramena in izrekel Ve-Geburah ter se takoj zatem dotaknil levega ramena in izrekel Ve-Gedulah. Sklenil je roke na

svojih ramenih in izrekel Le-Olam. Amen. Preden je nadaljeval, si je v svojem telesu predstavljal svetleči Križ, kako stoji na Zemlji, obdan z neskončnim Vesoljem.

Nato je stopil na Vzhod in z magično palico narisal Pentagram

, ki je žarel v močni svetlobi, zapičil je Palico v sredino Pentagrama in izrekel Jehova (IHVH). V tem položaju je potegnil črto proti Jugu in ponovil postopek zarisovanja Pentagrama ter izrekel Adonaj (ADNI). Stopil je še proti Zahodu in izrekel Ejhejjej (AHIH), potem pa stopil še na Sever in po zarisu Pentagrama izrekel Aglja (Aglja). Krog je zaključil na Vzhodu, kjer je tudi začel. Vrnil se je na sredino, razširil roke v obliko križa in izrekel, da pred njim stoji Nadangel Raphael, na njegovi desni Nadangel Mihael, za njim stoji Nadangel Gabriel in na njegovi levi strani Nadangel Uriel. Ko je zaključil in si v svojem umu predstavljal celotni ritual, kako ga obkroža, je še izrekel: »Okoli mene gorijo plameneče zvezde in nad menoj v sredini stebra stoji šesterokraka zvezda.« Celoten ritual je zaključil s ponovitvijo Kabalističnega Križa.

Sanhiel je bil presenečen in ni mogel verjeti svojem očem. Lahko je videl svetleči križ, ki poteka visoko nad glavo in globoko pod nogami njegovega prijatelja, svetloba krakov je segala daleč proti severu in jugu iz rok Raeneila. Na koncu izvedbe rituala je videl krog, sestavljen iz štirih pentagramov na štirih straneh neba, nad prostorom je stala šesterokraka zvezda, ki je obsijala celoten krog od stropa do tal.

Po zaključenem ritualu sta oba nekaj minut tiho meditirala. Nato je Raeneil vstal in Sanhielu obrazložil, da se ta ritual izvaja na dva načina. Tega, ki ga

je pravkar videl, služi zaščiti, prizivu in posvetitvi Maga in prostora, v katerem dela. Če pa pentagrame zarišeš od levega spodnjega konca navzgor oziroma v nasprotni smeri, kot je prikazano tukaj, izvajaš čiščenje sebe in tudi prostora. Takšen ritual, ki ti vzame približno deset minut, izvajaš po potrebi. Nekdo ga izvaja vsak dan, spet drugi enkrat ali dvakrat mesečno. Odločitev je prepuščena vsakemu posamezniku, ki najbolje pozna sebe in svoje potrebe. Sčasoma se vedno bolj povežeš z Nebeškimi energijami, ki ti začnejo dajati tisto pravo iniciacijo, pisano tvoji usodi ali poti. Namreč vsi ti simboli, ki so znani človeštvu, prikazujejo le del celote in nekateri med njimi so ključi za vstop v druge dimenzije. Kar človek tam doživlja, je težko opisati z besedami oziroma v jeziku človeka. Temu se reče iniciacija, ki jo moraš doživeti in ne prebrati v knjigi.

»To pomeni, da se s tem ritualom povežeš oziroma odkrivaš svojega Nebeškega sebe?« je vprašal Sanhiel.

»Točno to. Z vsako duhovno vajo ali meditacijo odkrivaš in se povezuješ z energijami Nebes in hkrati si vedno bližje odkrivanju vseh treh svojih poslanstev, saj vsa predstavljajo tebe in so med seboj povezana,« je odgovoril Raeneil in nadaljeval.

»Pri izvajanju ceremonij ali kakšnih drugih meditacij so pomembni razni magijski pripomočki, kot so palica, čaša, meč oziroma nož in disk ali talisman. Mogoče se bo komu zdelo, da je vse to zastarelo in brezpredmetno, vendar se v teh pripomočkih skriva velika skrivnost. Vsi ti simboli se uporabljajo že tisočletja in so zato globoko zasidrana v našo kolektivno zavest. Z njihovo uporabo in zavedanjem njihovega pomena se nam odprejo vrata v druge dimenzije podzavesti in tako odkrivamo tisto skrito in na videz izgubljeno znanje naših prednikov in civilizacije, ki je

živela veliko časa pred našo,« je zaključil Raeneil in pogledal Sanhiela, ki je bil že ves zamišljen pri naslednjem vprašanju.

»To pomeni, da se s pomočjo teh pripomočkov zavestno povežemo s svojo podzavestjo in s tem tudi kolektivno zavestjo?« je pripomnil Sanhiel.

»Ja in še mnogo več. Po nekajletni uporabi vseh teh pripomočkov se ti napolnijo z energijo in dovolj je, da jih imaš ob sebi ali jih samo držiš v roki in že se povezuješ z drugimi dimenzijami in energijami Nebes. Ti pripomočki sčasoma postanejo del tebe. Tudi če se zgodi, da se uničijo, ti zaradi tega ne boš ničesar izgubil in to le pomeni, da so odslužili svojemu namenu in si boš pridobil druge različice pripomočkov,« je odgovoril Raeneil.

»Nekje sem prebral, da naj bi si moral vsakdo, ki se ukvarja z magiko, priskrbeti vsa ta orodja po določenem vrstnem redu. Recimo, najprej naj bi si naredil disk, ki predstavlja Zemljo, nato meč, ki predstavlja zrak, čaša Vodo in palica Ogenj,« je pripomnil Sanhiel.

»Lahko je tudi tako, vendar v tem primeru ne obstaja neko zlato pravilo. Glede na to, da so vsa ta orodja povezana z elementi, ki so v nas samih, lahko sklepamo, da ima nekdo že v sebi veliko elementa Zemlje in potrebuje več elementa Zraka. Vendar preden nadaljujem, bi ti na kratko pojasnil, kaj vsi ti elementi predstavljajo v povezavi s človekom. Njihova simbolika ima izjemno globok pomen, vendar za začetek bo dovolj, da ti povem le, kako so povezani z nami. Zemlja lahko predstavlja prizemljenost, togost, lenobo, delavnost in naše telo. Zrak lahko predstavlja naš um, intelekt, analizo in lahkotnost. Voda lahko predstavlja naša čustva, molitve in sprejemanje. Medtem pa lahko Ogenj predstavlja našo voljo, strast, ustvarjalne ideje in vizije. Tako je lahko nekdo že v osnovi prizemljen

človek, ki mu primanjkuje sposobnosti analize, in v njegovem primeru, če se že ukvarja vsaj malo z raziskovanjem magike, ne bi bilo dobro začeti s pridobivanjem diska, ki predstavlja Zemljo, temveč bi bilo bolje začeti z orodjem analize, in sicer z mečem.«

»Ali si ti sebe že dovolj poznal, da si vedel, kateri element moraš pri sebi razviti najprej?« je vprašal Sanhiel.

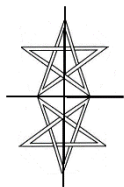
»Nisem. Sledil sem svojemu občutku in na koncu sem spoznal, da je bila to prava pot. Sprva sem tudi sam mislil, da moram raziskovati elemente po njihovem vrstnem redu. Tako sem nekako narisal določen zemeljski simbol, ki ga nisem ravno uporabljal, in nikoli me ni vleklo k njemu. Nato sem si pridobil nož, z njim sem veliko delal in analiziral v svojem astralnem telesu. Dobil sem tudi čašo, ki sem jo v določenih primerih uporabljal, vendar ne pogosto. Kasneje sem si priskrbel leseno palico, vendar nisem bil z njo nikoli povezan. Tako da sem sprva uporabljal samo nož kot elementarno orodje Zraka in občasno čašo kot predstavnico elementa Vode. Tisti disk sem uničil in čez nekaj let sem si iz voska naredil novega, ki ga sedaj redno uporabljam. Kasneje sem od Angelov dobil navodilo, kako naj si izdelam magično palico, in šele takrat sem čutil povezanost z njo. Kot vidiš, nisem šel po vrstnem redu in sem kljub temu prestopil Brezno in dosegel Znanje ter razgovor s svojim Svetim Angelom Varuhom,« se je nasmejal in nadaljeval.

»Drugače vsa ta orodja niso pogoj, da se lahko povežeš z Nebesi in s samim seboj. So le eden izmed pripomočkov. Pomembno je ubogati svoje občutke, prek katerih naš višji jaz komunicira z nami in nam sporoča, katero Pot naj izberemo. Nimava veliko časa, da bi razpravljala o vseh teh simbolih, in povedal sem ti le nekaj osnovnih njihovih pomenov. Kot že mnogokrat

povedano, je razumevanje vseh teh simbolov prepuščeno posamezniku, da jih razume v skladu s svojo voljo, če je seveda to njegova pot.«

Raeneil se je nasmejal in se spomnil nečesa.

»Spomnil sem se, da obstajajo tiste sanjske knjige, ki nam povedo, kaj pomenijo določeni simboli v sanjah. V tem je le en majhen delček resnice. Recimo simbol letenja v sanjah je lahko za vsakega posameznika drugačen in najbolje, da odgovor, kaj točno to dejanje v sanjah pomeni, odkrije vsak posameznik zase. Če so mu te sanje ostale v spominu, potem naj v naslednjih dneh opazuje sebe in okolico in bo hitro prišel do odgovora, kaj so mu takšne sanje sporočile. Lahko si pomaga z določenimi obrazložitvami simbolov, vendar mora sam ugotoviti, kako je vse to povezano z njim,« je zaključil Raeneil.

BREZNO

Mnogi mislijo, da je Magika samo nekakšno izvajanje ceremonij z namenom priklica določene inteligence drugih dimenzij ipd. Kot smo lahko prebrali v poglavju z naslovom »Magicae doctrina«, je magika nekaj več. Za tiste, ki tega ne vedo, je to tudi meditacija in izvajanje raznih jogijskih praks, odpiranje čakler, povezovanje s samim seboj in vsem, kar nas obkroža, izvajanje molitev in še bi lahko našteval. In ko smo že pri molitvah, obstaja posebna molitev, ki nam omogoča raziskovanje tridesetih etirjev ali dimenzij, ki nas povežejo z drugimi dimenzijami, s samim seboj in tudi z drugimi okoli nas. Skratka pomaga nam pri raziskovanju naše zavesti in podzavesti. To molitev so Angeli s pomočjo Edwarda Kelleyja in dr. Johna Deeja prenesli ljudem. Stvar je izjemno enostavna. Obstaja trideset Etirjev ali dimenzij. Njihova imena so sestavljena iz treh črk, ki jih je treba zapisati v Angelski abecedi. Sama molitev je izjemno kratka in učinkovita. V prazno polje (med stavki) molitve vstavimo ime Etirja, ki ga želimo raziskovati, in izgovorimo molitev točno tako, kot je zapisana.⁵ Začne se s tridesetim in konča s prvim Etirjem. Seveda se to ne počne vse

⁵ V dnevnikih dr. Johna Deeja in Edwarda Kelleyja, ki opisujejo raziskovanje zavestne povezave z Nebesi, je zapisana točna izgovorjava molitve v Angelskem jeziku. Ni nič narobe, če jo recitiramo točno tako, kot je zapisana v originalu. Za naprednejše raziskovanje in razumevanje priporočam mojo knjigo »Na kavi z Angeli«.

naenkrat. Priporočljivo je raziskovati največ po enega na mesec. Po izrečeni molitvi se usedeš v udoben položaj in meditiraš. Molitev je tako učinkovita in težko je verjeti, da na Zemlji obstaja še kaj bolj učinkovitega. Lahko se povežeš s samim seboj, poleg tega pa tudi z inteligencami in Angeli. Če si bil recimo vse svoje življenje nagnjen k Budizmu, bodo prišle inteligence, ki so zapisane v knjigah o Budizmu, in tudi tiste, ki niso. Podučile te bodo o tem, kar je zate primerno in potrebno. Če si povezan z Egipčansko ali Grško mitologijo, se boš srečal z Nadangeli in Angeli tega dela dimenzije Nebes.

V raziskovanju tridesetih Etirjev sta poleg odkrivanja sebstva in povezovanja z višjimi sferami pomembni dve poti. Ena je združitev ali doseganje znanja in razgovora s svojim Angelom Varuhom ali višjim Jazom, druga je prestop Brezna. Sanhiel je deloma razumel, kaj vse te poti pomenijo, a prestop Brezna je zanj predstavljal po eni strani misterij, po drugi strani pa ga je sama misel na dosežek spravljala v strah. Zakaj? V knjigah je zapisano, da se moraš pri prestopu Brezna soočiti z mogočnim demonom, ki je čuvaj njegovih Vrat. Ker ni razumel, kaj vse to pomeni in se je spraševal, ali je to res, se je odločil, da obišče Raeneila in ga natančneje povpraša o tej nalogi. Raeneil ga je povabil na sprehod po poti, ki je vodila skozi prelep mestni park vse do umetno ustvarjenega jezera, ki je nastalo zaradi ugrezanja površja zaradi izkopa premoga. Sanhiel je zbral svoje misli in ga vprašal: »Povej mi, kaj je s tem prestopom Brezna in ali je ta korak res tako strašen, da se le redki odločijo storiti to?«

Z rahlim nasmehom, prodornim pogledom in iskricami v očeh je Raeneil odgovoril:

»Dragi moj prijatelj, prestop ni tako strašen, kot ga opisujejo nekateri. Namreč, veliko si dosegel, ker si prišel že do te točke, naslednji korak je le formalnost. Kako to doseči?«

Raeneil je zamišljeno in nekam odsotno pogledal v daljavo in nato vzel palico ter na pesek ob poti do jezera začel risati figuro. Rekel je:

»Poglej. Nebesa, kjer prebivajo Angeli, in mesto, kamor gremo, ko zapustimo svoje življenje na Zemlji, je kot stožec, sestavljen iz dvanajstih delov. To je dvanajst delov Nebes. Šesta Nebesa so naš dom in v sedmih Nebesih prebivajo Angeli, ki jih poznamo ljudje na tem planetu skozi našo zgodovino. Recimo drugi Angeli, ki jih poznamo iz Egipta ali stare Grčije, so v resnici Nadangeli, ki imajo svoj del Nebes. Enak stožec, le da je ta obrnjen, pa so spodnja Nebesa in v njih prebivajo drugi Angeli, ki so namenjeni drugim dimenzijam in drugim civilizacijam. Energijsko mi z njimi nismo usklajeni in zato so jih v preteklosti imenovali demoni, ki želijo nas ljudi zaslužniti in uničiti. Na srečo je to laž in Angeli spodnjih delov Nebes niso zlobni, le drugačno energijsko polje imajo. Ampak pustimo to.«

Raeneil se je ustavil, napolnil svojo pipo, jo prižgal in nadaljeval.

»Vidiš mejo med dvema stožcema? Ko se človek rodi, je deloma, nekje tri odstotke, povezan z zgornjimi in tri odstotke s spodnjimi Nebesi. Z odraščanjem se odloči, s kom se bo povezal, oziroma spozna, katera energija ga privlači. Večina ljudi se poveže z zgornjim delom Nebes, saj je to naša usoda, naša človeška pot.«

Zdaj je Raeneil narisal s palico na makadamska tla vertikalno črto, ki je oba stožca razdelila na levo in desno polovico.

Sanhiel ga je vprašal, kaj ta črta pomeni, in dobil je odgovor:

»Ta črta je vez, ki te povezuje z Angeli Nebes. Bolj se človek zbližuje z Angeli, daljša je njena vez. Na začetku smo nekje na sredini, na meji dveh stožcev in bolj se povezuješ z zgornjim delom Nebes, bolj greš ti kot točka na tej premici nižje in nižje. To ne pomeni, da zdaj padaš v spodnja Nebesa, ampak da je tvoja vez vedno daljša in močnejša z zgornjimi Nebesi. S tem imajo Angeli in ostale kreature, ki se nahajajo nekje na meji ali v spodnjih Nebesih, vedno manj vpliva nate oziroma vedno manj možnosti, da se s teboj tako ali drugače povežejo in ti z njimi. Sčasoma prideš do skrajne točke, ki se nahaja na dnu spodnjega stožca in tukaj je Brezno. Ob prestopu Brezna je tvoja vez z zgornjim delom Nebes popolna in si stoddostno povezan z zgornjim delom Nebes. Sedaj ni več nobene možnosti, da bi Angeli spodnjih delov Nebes ali neki neuravnoteženi duhovi vplivali nate. V tem primeru si postal kot človek razsvetljen in blagoslovljen. Vedeti pa moraš, da se boš slej kot prej spoznal tudi z določenimi Angeli spodnjih Nebes, a se z njimi ne boš povezoval, le na obisk boš prišel. Kot sem že omenil, je večina človeštva povezana z zgornjimi Nebesi in cilj je, da se tega zavedamo. Če bi kdo želel recimo iz radovednosti komunicirati z Angeli spodnjih Nebes, obstajajo določene procedure. Ena je ta, da ti tvoj Angel Varuh, Nadangel ali celo Jezus naredijo zaščito in ti osebno dajo blagoslov, da izvedeš spoznavanje. Povedano bolj enostavno: z Angeli spodnjih Nebes se ne boš povezal, temveč boš prišel le na obisk. Podobno kot na Zemlji. Živiš na Severu in tukaj se počutiš najbolje. Včasih pa za nekaj dni odpotuješ na Jug in spoznavaš druge svetove in kulture. V vsakem primeru brezglavo povezovanje z Angeli spodnjih Nebes ni priporočljivo, ker si lahko narediš več škode kot koristi. Dovoljeno pa je z blagoslovom tvojega Nadangela, Jezusa, Bude ...«

»Kako pa je s soočenjem z demonom, ki varuje vrata Brezna?« je vprašal Sanhiel.

Raeneil ga je pogledal in se nagajivo nasmejal. Želel ga je prestrašiti, vendar se je odločil, da ne bo pretiraval s svojim humorjem in bo na vprašanje odgovoril kar se da jasno in enostavno.

»Dejstvo je, da je vse odvisno od tebe. V tem primeru si lahko namreč sam sebi največji Angel ali pa največji Demon,« mu je odgovoril.

»Ne razumem najbolje,« mu je odvrnil Sanhiel.

Raeneil je potegnil dim iz pipe in mu odgovoril: »Ko delaš meditacijo z Etirji, jih moraš delati počasi in previdno. Delo z njimi ni tako nedolžno, kot to izgleda na prvi pogled. Če se že lotiš raziskovanja tridesetih Etirjev, jih delaj po metodi največ en Etir mesečno.«

»Zakaj tako?« ga je vprašal Sanhiel.

»Ob vsakem raziskovanju Etirjev vedno globlje prodiraš v svojo zavest in v tisti del možganov, ki ga ljudje ne poznamo ravno najbolje in se ga ne zavedamo v celoti. Ta del možganov je kot neke vrste antena ali sprejemnik, ki se močneje poveže z Neznanim in seveda Nebesi. Globlje greš skozi Etirje, več energije sprejmeš. Redki so, ki so to delali zelo pogosto. Recimo Mag, ki je delal meditacijo Etirjev vsak dan nekje globoko v puščavi, se je napolnil z veliko količino energije in ker je to delal dnevno, ni imel dovolj časa, da bi se ta energija na zadovoljiv način povezala z njim oziroma ni imel veliko časa, da bi se z njo poistovetil in jo tako predelal. Poleg tega je imel ta Mag v svoji preteklosti opravka s klicanjem demonov, vendar ne z namenom, da bi škodoval drugim ali ker bi bil zloben. Bil je raziskovalnega duha in je marsikaj preizkušal. Sicer se je kasneje tega očistil in se spokoril,

vendar so žal ostale sledi, ki so se kasneje kazale kot prepreke. Zato je imel težave prestopiti Brezno, ker je bilo okrog njega ogromno energije, poleg tega pa se je moral soočiti s svojim lastnim demonom, saj je sam izbral takšno pot. Na srečo mu je to uspelo in je eden redkih Magov, ki je dosegel svoj cilj po takšni metodi. Tega Maga ni več v svetu ljudi in se sedaj v Nebesih pripravlja, da postane Angel vodnik,« mu je odgovoril Raeneil.

Sanhiel je zamišljeno hodil ob svojem prijatelju in se trudil razumeti vse povedano.

»Kaj pa Edward Kelley? Ali je tudi on delal z Etirji?« ga je vprašal Sanhiel.

»Seveda. Samo Kelley je bil še bolj pogumen ali nor v pozitivnem smislu, da je meditacijo z njimi delal dvakrat dnevno. Mislim, da je samo njemu uspelo raziskati trideset svetov na takšen način,« mu je resno odgovoril Raeneil.

»Vendar, kot sem ti rekel. Priporočljivo je delati največ enega na mesec. Takoj po meditaciji ali celo med njo si je treba vsa doživetja natančno zabeležiti v svoj dnevnik. Lahko uporabiš tudi diktafon. Že pol ure po meditaciji boš namreč pozabil ključne vizije in namige za nadaljnje korake. Angeli ti v viziji podajo določena navodila, ki ti potem pomagajo, da prodreš v naslednji Etir in seveda, da bolje spoznaš sebe in svoja poslanstva,« je dodal Raeneil.

»Kako je pri tebi potekal prestop Brezna, če to ni skrivnost?« je z zanimanjem vprašal Sanhiel.

»Sedaj, ko se zazrem nazaj, vidim, da je bilo dokaj enostavno in vse skupaj je bila le formalnost ali pečat dolgoletnega raziskovanja in prakticiranja Magike.

Če imaš čas, ti lahko povem, kako je bilo. Si za to?» ga je vprašal Raeneil.

»Seveda ga imam in to si izjemno želim, saj mi bo pomagalo, ko bom enkrat sam prišel do te točke,« mu je veselo odvrnil Sanhiel.

Raeneil je ugasnil pipo, iz nje izpraznil pepel in jo spravil v torbico, ki je bila namenjena kadilskim užitkom. Globoko je vdihnil, pogledal v Nebo, kot da se želi spomniti in ponovno doživeti, kar bo povedal.

»Ko sem bil tvojih let in sem iz knjig izjemno spoštovanega Maga prebiral, kako je raziskoval Etirje, si nisem mogel nikoli predstavljati, da bom tudi sam še v tem življenju dosegel to pot. Takrat sem mislil, da v tem življenju še ni prišel čas, da storim to. Pozabil sem na ta cilj in si ustvaril raziskovalno pot, ki me bo enkrat v naslednjih življenjih pripravila na ta korak. V svoji rani mladosti sem prebral in preučil razne razlage različnih avtorjev, kako je, če prestopiš Brezno. Na neki točki so imeli vsi avtorji v mislih dva cilja, ki ju mora v svojem življenju doseči vsak učenec. Prvi je doseganje znanja in razgovora s svojim Svetim Angelom varuhom ali višjim jazom, drugi pa je prestop Brezna. Takrat sem zaradi neizkušenosti v tem videl enostavno konec tvoje poti, saj si dosegel cilj. Motil sem se. Predstavljaš si, da živiš v neki vasici, nad katero prevladuje velika gora. Kot otrok jo občuduješ in si zadaš, da jo boš nekega dne osvojil. Začneš z intenzivnim treningom oziroma pripravami, ki trajajo tedne, mesece in leta. Poleg tega vsakodnevno opravljaš svoje dolžnosti, kot so šolanje in služba. Obenem ustvarjaš prijateljstva in družino. Končno napoči čas in si pripravljen na vzpon. Vmes med vzponi se zgodi, da obupaš, saj si naletel na oviro. Vrneš se v dolino in se pripravljaš, da bi premagal to oviro. Vzpon na goro traja kar nekaj časa in včasih se ti zdi, da ti ne bo nikoli uspelo, lahko celo prideš do te točke, da bi odnehal. Takrat moraš stisniti zobe, vztrajati in nadaljevati

začrtano pot. Bližje, kot si vrhu, lažje in hitrejšje ti gre. Nekega dne končno prispeš na vrh. Prestopil si Brezno. Misliš, da si dosegel cilj. Tvoj um ne more dojeti, duša ti pleše v neizmerni ekstazi, tvoj pogled sega daleč in vidiš tisto, česar v dolini nisi mogel videti. Čez nekaj časa se prizemljš in ob streznitvi v daljavi vidiš nove gore, nove vrhove, ki jih želiš doseči. Spoznaš, da si dosegel en cilj, ki je v resnici pot, in spoznaš, da si na novem začetku, v drugi dimenziji in na drugačnem položaju. Tako nekako izgleda ta pot,« je rekel Raeneil.

»Vrnil sem bom na točko, na kateri sem ti začel pripovedovati o svoji poti do Brezna in čez,« je še dodal.

»Čez nekaj let sem se ponovno srečal z molitvijo v Angelskem jeziku, s katero odpiram vrata tridesetih Etirjev. Na začetku sem vse do devetnajstega Etirja meditiral vsak teden. Zame je bilo to zelo intenzivno obdobje. Spoznal sem določene skrivnosti in odkril novo razumevanje Magike in seveda sebe. Zatem sem za eno leto naredil premor in se ukvarjal z raziskovanjem drugih sfer magijskih poti. Ko sem ponovno začel z meditacijo Angelske molitve, sem jo začel po navodilih Angelov – enkrat mesečno. Imel sem dovolj časa, da sem lahko vsrkal energije in dojel naslednje korake za vstop v druge dimenzije.

Verjemi mi, da je bilo tudi mene malo strah in nisem vedel, ali bom zmožen storiti ta veliki korak in se soočiti s tem strašnim Breznom. V Etirjih pred tem so me Angeli potolažili, da me nima biti česa strah in da naj izvedem molitev desetega Etirja, ko bom zares čutil, da sem zmožen za to. Skoraj cel mesec dni sem se psihično pripravljval na ta korak,« je rekel Raeneil.

Sanhiel ga je z zanimanjem poslušal in že čutil, da se zgodba bliža tistemu najbolj zanimivemu delu.

»Povej mi, kako je potekal celoten obred?« je z zanimanjem prosil Sanhiel.

»Tistega lepega aprilskega dne ...« je odvrnil Raeneil, »... sem čutil, da je prišel dan, ko bom prestopil čez in se tako popolno povezal z zgornjim delom Nebes. Tistega večera sem vstopil v svoj Hram, na tla v sredini kroga sem postavil Sigil Boga in nanj kristalno kroglo. Zraven sem imel magično palico, dnevnik, pisalo in seveda zapisano molitev. Preden sem izvedel Ritual Pentagrama, sem se zahvalil Jezusu in Angelom in jih prosil, če bi bili v tem dejanju z menoj.

Takoj ko sem polglasno zrecitiral molitev desetega Etirja, sem začutil, da se ne dogaja nič. Nekako sem imel občutek, da sem sam v prostoru in da v Zemeljski dimenziji in tudi Nebeški ni nikogar poleg mene. Za vsak slučaj sem še enkrat ponovil molitev. Kar naenkrat sem začutil močne energije. Oči so me začele peči, čutil sem izjemno toploto po telesu. Čez nekaj sekund sem v daljavi videl gosto meglo, ki je izgledala kot gosta zmes oblakov. Nekje v daljavi megle sem zagledal vrtnec, ki je deloval kot tornado, vendar se je vrtel v notranjost megle. Približal sem se vrtincu in padel skozenj. Enostavno me je vsrkal v svojo notranjost.«

»Neverjetno,« je z začudenjem rekel Sanhiel.

»Tisto najbolj zanimivo se šele začenja,« mu je odvrnil Raeneil.

»Še preden sem se zavedel, sem slišal glas Angelov, ki so mi izrekli dobrodošlico in mi povedali, da ni bilo tako težko, kot sem si predstavljal. Čez nekaj časa sem videl Nadangela Ariela, ki je na mojem čelu v znak blagoslova naredil križ in me poljubil. Bil je vesel in nekako ponosen name. Za njim je prišel Nadangel Mihael in me ponosno, kot viteza blagoslovil in mi v naročje v obliki darila položil meč. Takoj za njima je prišel Jezus in me trikrat poljubil na obraz ter me kot svojega sina pobožal po glavi, kar je

bila gesta posvetitve. Izrekel mi je dobrodošlico in mi še enkrat ponovil, da ni bilo tako strašno, saj sem ubogal njihove nasvete. Na moji desni strani se je pojavil Angel, ki je moj učitelj in prijatelj in ga ljudje poznamo pod imenom Princ Hagonel. Pokazal mi je svoj skrivni znak združitve in mi ga položil na srce.«

»Kakšno doživetje in kakšno čast si imel, da so te obiskali Sveti,« je rekel Sanhiel.

»Poslušaj še sledeče,« je dodal Raeneil in nadaljeval.

»Zatem sem se združil s svojim Svetim Angelom Varuhom in dvema angeloma vodnikoma, saj me je eden od njiju vodil skozi duhovni, drugi pa po posvetni poti. V tem trenutku sem doživel vizijo, da je moj Sveti Angel Varuh v resnici jaz in jaz sem On. Postali smo eno, za vedno.

Kasneje sem videl sebe kot temen delček prahu v neskončni puščavi, žarel sem v močni beli svetlobi. Na tem mestu sem šele dojel, da sem prestopil Brezno in da bo od tega trenutka vse drugače in enako obenem. Uvidel sem, da sem zapustil del sebe in to nisem bil jaz, to je bil lažni jaz, ki je bil ustvarjen od zunaj, od družbe in del kolektivne zavesti. Podobno kot kača, ki odvrže svojo staro kožo, da se lahko razvije nova in lepša.

Nastala je kratka pavza, a čutil sem, da vizije še ni konec. Nekaj se je pripravljalo. Naenkrat sem zagledal na tisoče in tisoče Angelov. Ustvarili so vrtnec. Videl sem, da se nahajam v sredini vrtinca in Angeli me nosijo visoko proti svetlobi. Slišal sem njihovo petje in postajalo mi je vedno bolj vroče. Nad seboj sem zagledal svetlobo in iz nje se je pojavil velik bel Golob. S svojo Svetlobo me je blagoslovil, zaslišal sem Angele, ki so mi rekli, da me je blagoslovil Sveti Duh in besedo: »Samo eden je Bog.«

V tistem trenutku sem padel v trans, telo mi je nosilo sem in tja, mogoče sem celo lebdel. Roke so se dvigale v zrak. Nahajal sem se v objemu vesolja, obkrožen z milijoni in milijoni Zvezd. Čutil sem mir, spokoj in tišino. Sam v vesolju in izjemno srečen. Pomislil sem, kako je smrt lepa. Čez nekaj trenutkov sem se počasi vrnil na Zemljo. Prišel sem k zavesti, se zahvalil Jezusu in Angelom ter vse skupaj takoj zapisal v svoj dnevnik.«

»Kakšna vizija in prav neverjetno, da ni bilo tako grozno ali težko, kot je zapisano v nekaterih knjigah,« je vznemirjen rekel Sanhiel in se zahvalil prijatelju, da je z njim delil svojo neprecenljivo izkušnjo.

»Ni problema, z veseljem sem jo delil s teboj. Vendar vedi, da delaj tako, kot sem ti rekel. Največ en Etir mesečno. Pa saj to že veš in poznaš iz mojih preteklih lekcij,« mu je skromno odvrnil Raeneil.

Obenem je Sanhiel v sebi nekako dvomil v enostavnost vsega doživetega, kot je pravil Raeneil, saj je poznal kar nekaj teorije, za katero je menil, da je skoraj univerzalna resnica, ki so jo opisali bolj ali manj priznani magi. V njegovem pogledu se je videla iskrica kritičnosti.

Raeneil je opazil Sanhielov dvomljiv pogled in se mu samo nasmejal. Rekel mu je:

»Prav je, da tako razmišljaš, in biti kritičen ni greh. Dvomiti v zapisano ali povedano je tudi v redu. A dvom ne sme prevladati nad teboj.«

»Kako to misliš?« ga je vprašal Sanhiel.

»Mnoge novodobne knjige o magiji in duhovnosti so zapisali ljudje, ki s prakso nimajo veliko skupnega. Mnogi so prebrali nekaj knjig in so misleč, da obvladajo materijo, napisali še eno knjigo, ki bodoče raziskovalce na

poti duhovnega razvoja še bolj zmede in celo zapelje na napačno pot,« je odgovoril Raeneil.

Sedaj je Sanhiel postal zmeden, začudil se je.

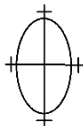
»Poglej, Sanhiel,« je mirno rekel Raeneil, »zapisano v magijskih knjigah se moraš naučiti brati med vrsticami in poslušati svoj občutek, ki ti jasno pove, kaj je zate koristno in kaj ni. Duhovne knjige bereš z dušo in le do neke mere z razumom, medtem ko bereš znanstvene knjige z razumom in le del z dušo. Ne skrbi, če tega občutka ne boš spoznal takoj. Nekih stvari se moraš naučiti iz svojih napak in lastnih izkušenj. Bolj boš segal po teoriji in manj po praksi, bolj se boš zapletel v mrežo filozofiranja, tvoj razvoj in učenje bosta obtičala na eni točki,« je odvrnil Raeneil.

»Ob upoštevanju svojega občutka boš vedel, kaj je zate dobro praktificirati, in čez čas boš na osnovi izkušenj vedel, kaj od tega ne boš več počel, in to je naslednji korak. Neke stvari, ki so bile za določene Mage koristne, so lahko za drugega nekoristne. Obstajajo osnovni principi ritualov, o katerih ti bom nekoč povedal kaj več.« Pogledal je Sanhiela in mu podal še en nasvet:

»Kateri magi so pisali iz izkušenj in kateri ne, boš zlahka prepoznal. Ti imaš svojo pot, ki je drugačna kot moja. Neki osnovni principi so za vse ljudi enaki in to je umetnost, ki jo moramo razumeti vsi. Ko spoznaš osnovne principe, kako delujejo človek, narava in vesolje, lahko gradiš svoj Hram in takrat si na Poti, ki te vodi samo navzgor. Spoznaš, da je vse zelo enostavno in da nekaj, za kar si prej potreboval več ur, sedaj storiš v nekaj sekundah,« mu je rekel nasmejjano.

Sanhiel je bil zadovoljen, v sebi je čutil, da ga čaka še ogromno dela. Zavedati se je začel, da je učenec in tako bo za vedno, saj bo le tako lahko spoznaval vedno nekaj novega. Zahvalil se mu je in zmenila sta se za naslednje srečanje.

Za ta dan je bilo dovolj pogovorov in tiho, zatopljena vsak v svoje misli, sta hodila nazaj proti domu in Sonce ju je grelo in na nebu so ptički veselo žvrgoleli in peli v pozdrav jeseni.

DOGMA

Ljudje imamo neverjetno sposobnost, da iz nekega osnovnega pravila, navodila ali nauka ustvarimo dogmo, ki na koncu ustvari religijo. In tako namesto svobode dosežemo zatiranje, ki omejuje naš napredek in razvoj. V preteklosti smo imeli veliko modrecev in posvečencev, ki so ljudem prenesli neka napredna znanja oziroma nauke. Kasneje so določeni posamezniki, željni oblasti in kontrole nad svojim ljudstvom, ustvarili nova pravila in zakone, katerih izvor je izhajal iz na novo nastale dogme, ki je skrita pod krinko religije. Skratka, obrnili so modrosti in znanje sebi v prid tako, da so izvedli manipulacijo nad ljudmi. V današnjih časih so nekateri ljudje to prvotno znanje uporabili na svoji poti in tako dosegli neka spoznanja ter doživeli izkušnje, ki so pripomogle njihovem osebostnemu razvoju. Dojeli so, da je to le ena izmed informacij, ki jim lahko koristi. Spet druga skupina je namesto tega ubrala drugačno pot, ki se ji reče fanatizem. Obstaja mnogo knjig, za katere ljudje rečemo, da so svete. Žal ni tako. V teh knjigah so zapisana določena znanja, od katerih imamo lahko neko korist, vendar v njih ni absolutne resnice. Ne bi bil presenečen, če bi se sedaj zgodila nova apokalipsa, kot v srednjem veku, in bi se ohranilo le nekaj knjig. Na primer ohranila bi se knjiga, kot je Slovar slovenskega knjižnega jezika. Minilo bi recimo približno 300 let, ljudje bi spremenili svoj jezik in kulturo in nekdo, željan oblasti in manipulacije, bi to knjigo ljudem predstavil kot nekaj svetega, saj je zapisana v starodavnem jeziku pred apokalipso. Seveda bi večina ljudi to sprejela in bi iz nje ustvarila novo

mrežo dogem, ki bi v svojo pajčevino lovila nedolžne žrtve. Žalostno, vendar tako je to. Na žalost so tudi nekateri magi v zadnjem stoletju hote ali nehote ustvarili določena gibanja v sedanjosti, ki niso nič kaj boljša od verskih fanatikov preteklosti. Tudi sedaj mnogi vneto zagovarjajo, da določena magijska formula ali zakon je edina rešitev za človeštvo. Če nekdo kljub spoštovanju temu nasprotuje, ga proglasijo za nevedneža ali laika. Nekateri magi ali posvečenci so prejeli v svojih posvetitvah neko magijsko formulo ali pravilo, ki je v večini namenjena njihovem razvoju. To nam lahko služi kot primer, da lahko vsakdo doseže to, obstajajo celo nekateri posvečenci, ki so o tem pisali v svojih knjigah. Žal pridejo zaradi fanatikov mnogi modreci in magi preteklosti v sedanjosti na slab glas. In njihove knjige, ki naj bi služile splošnemu izobraževanju, končajo na policah dvomljivih vsebin. Takšni smo ljudje, ki imamo v sebi ogromno kreativnosti in strast do svobode, ki jo znamo zaradi nekih zanimivih okoliščin transformirati v nekaj omejujočega in destruktivnega.

Takšne misli so Sanhiela navdajale v času popoldanskega počitka. Privoščil si ga je po napornem študiju, saj se je njegov dan začel že pred sončnim vzhodom. Ni bil zaspan ali utrujen, le zaželel si je neke vrste odklop od posvetnih zadev in je v roke vzel knjigo, ki mu jo je dal Raeneil. Želel je prebrati samo eno poglavje, izbrano po naključju. Poglavje je bilo naslovljeno z Angelo de Caelo, in kar je prebral, je bilo zanj izredno zanimivo. Navajam del poglavja:

»Na začetku ustvarjanja Vesolja so obstajala samo ena Nebesa, ki so bila razdeljena na štiri dele ali dimenzije. Bolj se je vesolje širilo, več civilizacij je nastajalo. Sestavljene so bile iz duš, ki so jih ustvarili Nadangeli. Ti so pripadali sedmim Kreatorjem, ki so bili takoj pod Bogom. Pojem Bog ni mišljen kot neka oseba ali bitje. Bog je namreč vse, kar v našem vesolju

obstaja. On je Izvor vsega. Skladno s širjenjem vesolja so se širila Nebesa, v katerih prebivajo Angeli in naše duše, ko zapustimo Zemljo, in duše drugih civilizacij, ki zapustijo svoje planete. Tako so se Nebesa razširila na 12 dimenzij in s tem se je energija, ki ji rečemo Bog, razdelila na dva dela. Tako je nastalo dvoje Nebes. Vsako vsebuje 12 glavnih dimenzij. Vse civilizacije v vesolju so se razdelile na dve skupini in eni so se povezali z zgornjimi Nebesi, drugi s spodnjimi, če gledamo sz vidika človeka, ki prebiva na Zemlji. Človeštvo spada v skupino civilizacij, ki je povezano z zgornjimi Nebesi. To ne pomeni, da smo med seboj ločeni, vsaj pred Bogom oziroma energijo smo vsi enaki in celo Bog je pred seboj enak. A o tem malo kasneje.

Vse to se je dogajalo v milijonih in milijonih let. V tem času se je na Zemlji zamenjalo ogromno civilizacij. Ljudje so naselili Zemljo, se razvijali in čez nekaj tisočletij zapustili. Nekateri med njimi so ostali v Nebesih in postali Angeli ali Vodniki, spet drugi so v obliki naprednih kreatur naselili druge planete v oddaljenih osončjih. Če pogledamo današnjo civilizacijo, ki naseljuje Zemljo, smo še mladi, vendar smo se žal hitro pokvarili in ustvarili neke razlike, ki nas omejujejo. Tako smo Angele, ki spadajo spodnjim delom Nebes, proglasili za demone in zlobna bitja, ki jim vlada Satan in želijo našo drago Zemljo zaslužniti in uničiti človeštvo. Seveda naši Angeli tega ne dovolijo in se stalno borijo proti silam zla. Na srečo ni tako. Angeli se ne borijo proti Angelom spodnjih Nebes. Saj so kot bratje in sestre in eni brez drugih ne morejo obstajati. Če se izrazimo v omejenem človeškem jeziku, so naši Angeli dobri zato, ker so tisti spodaj zlobni in za drugo civilizacijo, ki je podobna nam zemljanom in so povezani s spodnjimi Nebesi, so njihovi Angeli dobri, ker so naši zlobni. Resnica je ta, da nihče ni zloben. Stvar je v drugačni energiji. Recimo, da ima zgornji del Nebes

modro energijo in spodnji rdečo. Če bi se energiji mešali, bi nastalo trpljenje in bi eden drugega uničili. Vladarju našega dela Nebes smo dali naziv Bog, vladarju spodnjega dela Nebes pa smo dali naziv Satan. Oba sta enaka in oba sta eno, ki je naš izvor. Energija nima imena in nesmiselno ji je reči Bog ali Satan, saj sta ti besedi le pojma. Kot dodatno pojasnilo lahko prikažemo sestavo še na drugačen način. Tistemu, ki jo dojamemo, bo odkrila mnoge stvari in bo tudi mogoče našel odgovore, zakaj je na Zemlji tako, kot je. Recimo Angeli zgornjih Nebes (čeprav nihče od njih nima spola in se tako manifestirajo samo nam) na zunaj delujejo bolj ženstveno. Oblečeni so v halje, lepih barv in z okrasi. Imajo dolge lase in so celo malo naličeni. V sebi pa so moški oziroma imajo moško energijo. Angeli spodnjih Nebes na zunaj delujejo bolj moško in nosijo hlače, čez pa ogrinjalo in so znotraj sebe bolj ženske oziroma imajo žensko energijo. Ljudje vidimo Angele spodnjih Nebes bolj temno, čeprav se svetijo. Nekdo iz civilizacije, ki je povezana s spodnjimi Nebesi, pa naše Angele zgornjih Nebes vidi bolj temno. Tako našim delom Nebes vlada Oče, spodnjim delom Nebes pa vlada Mati. Ob njuni združitvi se rodijo Sinovi in Hčere. To je Stvarjenje in to je tista kabalistična formula štirih elementov, skrita v formuli IHVH.⁶

Pred mnogimi stoletji smo imeli ljudje na Zemlji izredno čast, da se je na našem planetu v podobi človeka manifestiral Sin Božji, kot mu ljudje pravimo, čeprav smo vsi nastali iz enega Izvora, ampak dajmo sedaj na stran definicije pojmov, ki služijo samo komunikaciji, in istočasno se je

⁶ Seveda to nima neposredne povezave z našo definicijo spolov na Zemlji. Še manj z neko dogmatsko definicijo, da so sedaj ženske povezane z enim delom Nebes, moški pa z drugim. Tukaj govorimo o energiji, o duši. V univerzalnem obstoju razlike ne obstajajo. V naših reinkarnacijah neprestano menjamo spole, in sicer približno na vsaki dve življenji.

nekje na drugem planetu, povezana s spodnjimi Nebesi, rodila Hči Božja, ki jo ljudje poznamo pod imenom Lucifer. To so veliki Misteriji, ki bodo pozornemu bralcu odprli razumevanje in odkrili, da smo vsi enaki in enakopravni. In da, še mnogo več. Vojne obstajajo samo v naših manj naprednih civilizacijah, kot je Zemlja, ker ima človek svobodno voljo na Zemlji in se lahko sam odloča, ali bo svoje življenje izkoristil za nekaj koristnega oziroma za dobrobit sebe in človeštva ali pa za nekaj destruktivnega in sebičnega. Tako da pekla ni. Vse duše gredo v Nebesa in tam se prečistijo in ponovno reinkarnirajo na nekem planetu. Če so prej zavestno delali slabo, se bodo morali v naslednjih življenjih odkupiti in popraviti škodo. Tako pač je. Delaj dobro in dobro se ti bo povrnilo, delaj slabo in slabo se ti bo povrnilo. In Angeli se ne vmešavajo v naše usode ali bodočnost, oni nam samo pomagajo in osvetlijo Pot, če slučajno kje obtičimo.

Zaradi splošnega ravnotežja na Zemlji obstajajo ljudje, katerih duša pripada drugi dimenziji, povezani s spodnjimi Nebesi. Žal so ti ljudje na Zemlji nesrečni in zaradi drugačne energije trpijo. Po navadi se niti ne ukvarjajo z Magiko, saj se zavedajo, da bi bilo lahko njihovo trpljenje s tem še večje. Nekateri med njimi so dojali energijsko pripadnost in se tako povezali z Angeli spodnjih Nebes, ki seveda ne pridejo na Zemljo. Tako imajo ti ljudje s takšno povezavo ali zavedanjem upanje in tudi smisel svojega obstoja na Zemlji. To je pot, ki so si jo izbrali zaradi lastnega napredka in izziva. Tako tudi v civilizacijah, ki so povezane s spodnjimi Nebesi, obstajajo duše, katerih izvor izhaja iz zgornjih Nebes. Pred mnogimi stoletji je živel Posvečenec, ki je ljudem prinesel magično besedo ALLAH. Beseda je ljudem služila, da so se povezali z vsem in so se tako razvijali in postajali boljši ljudje. Iz zgodovinskih zapisov, ki so se ohranili,

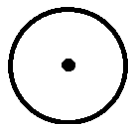
nam je znano, da so na tem delu Zemlje živeli izjemno napredni ljudje. Bili so matematiki, fiziki, astronomi, filozofi in Magi. Zaradi groznih dejanj v srednjem veku je ogromno njihovega znanja uničenega, prava zgodovina pa nam je tako prikrita. Če to besedo analiziramo in jo povežemo z zgornjo razlago o Nebesih, si lahko samo mislimo, kako mogočna je bila ta beseda. Žal je, kot velja za vsako magično formulo, tudi njen rok delovanja omejen, saj se na Zemlji in v celotnem Vesolju dogajajo mnoge spremembe in transformacije energij. Prvi črki besede – AL je moški zaimek in predstavlja pojem Bog v našem dojemanju sveta. Črka L je ime posebnega Angela, ki je izjemno močan in poseben, saj lahko potuje po celotnih Nebesih. Zadnji dve črki AH je beseda ženskega zaimka in predstavlja spodnji del Nebes. Tako lahko vidimo moč besede, ki so jo ljudje takrat uporabljali in se zavestno povezovali z Nebesi. Ljudje se niso ločevali in so živeli v sožitju z vsem. V njihovi zgodovini je tudi skrit pomen Lune in zakaj uporabljajo njen koledar. Mogoče bomo v prihodnosti odkrili dodaten delček naše zgodovine, ki nam bo odprl oči in bomo spregledali, da religija ni rešitev in da smo pred Njim vsi enaki, ne glede na barvo kože, jezik, kulturo ali spol. Mi smo eno. Nekega dne bomo ljudje to spoznali in tako bomo bolj spoštovali eden drugega in se ne bomo ločevali zaradi religije, ki jo fanatiki uporabljajo za svoje sebične cilje. Cilj vsake religije in vsakega posvečenca je ta, da ljudem pomaga in da se skupaj razvijamo in sodelujemo, ne da druge, ki ne verjamejo vanjo, obsodimo in jim škodujemo. Žal smo ljudje napačno razumeli nauke naših prednikov, Posvečencev in Modrecev. Čez nekaj milijonov let se bosta oba dela Nebes ponovno združila v eno. Mnogo duš, ki bodo kompatibilne, se bo združilo v eno bitje. Takšno stanje bo ponovno trajalo nekaj milijard let in ponovno se bo zgodila delitev enega v dve. A takrat bodo spodnja Nebesa zgoraj in zgornja spodaj. Nihče izmed

nas ne bo opazil razlike. Tako pravi tudi Hermes v svoji formuli: 'Tisto, kar je zgoraj, je enako tistemu, kar je spodaj, in obratno.'«

Ob prebiranju teh besed je Sanhiel ugotovil, da tako imenovani Satanisti v resnici niso Satanisti. So le uporniki, ki so postali zaradi nekih zunanjih vplivov fanatizma uporniki brez razloga. Še ena izmed iluzij, ki je posledica kolektivnega fanatizma in izkrivljene zgodovine človeštva in seveda ločevanja na naše in vaše. Če bi se kakšen človek res povezal s Satanom oziroma njegovo energijo, zagotovo ne bi bil srečen na Zemlji in bi izjemno trpel vse do svoje smrti. Pravi Satanisti, ki živijo na Zemlji, niso zlobni in ne škodujejo človeštvu, temveč ravno nasprotno – spoštujejo človeka in se zavedajo, da so tukaj na Zemlji, ki je energijsko drugače usmerjena, poslani z nekim razlogom. Eden izmed teh je ravnotežje ali kot je prikazano v simbolu Jin in Jang.

Obenem se je Sanhiel spomnil, zakaj mu je Raeneil govoril, naj ne kliče na lastno pest tako imenovanih demonov. Angele spodnjih Nebes lahko človek pokliče oziroma se z njimi poveže le po določeni proceduri. Sprva naj se poveže s svojimi Angeli in oni mu bodo dali navodila kako, kdaj in s kom iz spodnjih Nebes naj naveže kontakt, če je seveda to ena izmed nalog Maga. Le tako se lahko prepreči škoda za Maga in Angela. Takšni primeri navezovanja stikov se dogajajo zelo poredko in ob posebnih priložnostih. Obstajajo pa tudi ljudje, ki so povezani z obema deloma Nebes.

Sanhielu se je s tem razjasnilo mnogo stvari in presenečen je bil nad spoznanjem, v kakšni iluziji živimo ljudje in kako veliko moramo še postoriti, da bomo napredovali na višji nivo. Oblekel se je in odšel na dolg sprehod, da bi razbremenil svoje misli in občutke.

HRAM

Pred nekaj leti je bil Raeneil na predstavitvi prvega slovenskega prevoda magijskega priročnika znanega avtorja okultnih in magijskih ved. Tam je srečal zanimivega možakarja starejših let, ki se je ukvarjal z različnimi izumi, kot so na primer razni čistilci vode in pripomočki za čiščenje prostorov ... Zapletla sta se v pogovor in gospod mu je povedal, kako je kupil hišo, ki je zgrajena iz ročno izdelanih glinenih opek. Celoten proces izdelave takšne opeke lahko traja tudi več kot eno leto, saj je treba glino izkopati ob pravem letnem času, jo oblikovati in pustiti več mesecev, da se posuši. Hiša, zgrajena iz takšne opeke, je izjemno ekološka in ponuja človeku izjemno kvaliteto bivanja. V svoji hiši ima gospod poleg delavnice še eno majhno sobo, ki je namenjena sprostitvi in meditaciji. V tej sobi dostikrat odkrije kaj novega ali pa dobi idejo za kakšen nov izum. Nekega dne je možakar meditiral in razmišljal o cerkvi in papežu. Spraševal se je, kako je lahko papež božji namestnik. Vsi namreč dobro vemo, da ima recimo v podjetju glavni direktor namestnika, ki ga v času njegove odsotnosti nadomešča. In če je Bog vedno vseprisoten, zakaj bi potreboval svojega namestnika na enem planetu? Ali to pomeni, da si je Bog na Zemlji vzel dopust in je zato postavil svojega namestnika? Malo smešno razmišljanje, vendar izredno zanimivo in iz tega lahko moder in kritičen človek izvleče marsikaj koristnega.

Vsakdo, ki meditira, ima nek svoj prostor, neko sobo ali kabinet, v katerem je lahko sam in ga ne moti nihče iz zunanjega sveta. Tak prostor smo ljudje

poimenovali Hram in tako je skozi stoletja ostalo in se zapeklo v našo kolektivno zavest. Iz tega so se razvile velike stavbe, ki lahko sprejmejo večje število ljudi ... Ko je Raeneil v svoji mladosti začel raziskovati Magiko, žal ni imel takšnega prostora in je moral na veliko improvizirati in se prilagajati. V mnogih magijskih knjigah je zapisano, da je Hram vsakega Maga prostor, v katerega dostopa le on. Sprva je to dojel dobesedno in si je vedno želel imeti dovolj velik prostor, v katerem bi lahko kadarkoli nemoteno meditiral in raziskoval druge dimenzije. V mladosti pa je moral žal improvizirati. Maloštevilne knjige in pripomočke je skrbno skrival v omari in ko je bil povsem sam doma, je včasih izkoristil to priložnost in izvedel kakšno ceremonijo ali drugo vrsto meditacije. Živel je v mestu in zato ni imel možnosti, da bi si kje v naravi, na prostem postavil svoj Hram. Kasneje, ko je postal starejši in se osamosvojil, je v svoji hiši posvetil dovolj veliko sobo samo za namene magijskih in drugih duhovnih dejavnosti. Kljub temu ni bil zadovoljen in je imel vedno v podzavesti občutek, da nekaj manjka ali da mora še kaj postaviti na novo. Nekega dne pa je ob raziskovanju 30 Etirjev ali dimenzij s pomočjo Angelske molitve doživel zanimivo izkušnjo, ki ga je privedla do razumevanja in dojemanja, kaj v resnici Hram sploh je. To ni prostor v fizičnem smislu, v katerem se lahko človek poveže z Nebesi ali Angeli. Če je pojem Bog vseprisotna energija in smo vsi del te energije, potem se lahko z Nebesi ali Angeli povežeš kjerkoli in kadarkoli. Čas in prostor nista pomembna. Pomembni sta volja in strast, ki gori v srcu vsakega človeka. Človek fizičnega Hrama skorajda ne potrebuje, saj lahko kar na prehodu izvede molitev ali invokacijo in se poveže s samim seboj ali z Angeli. Seveda so določeni primeri, ko je bolje, da si sam in te nihče ne moti. Prepričan sem, da razumete, kaj vam želim sporočiti. Po Raeneilovem spoznanju, ki ga je doživel v meditaciji vizije,

in glasu 13. Etirja je njegov Hram v resnici nekje drugje. Prostor, ki ga ima v hiši, je le pisarna, v kateri hrani svoje magijske dnevnik, knjige in ostale pripomočke. Tu ima svojo delavnico. V njej svojim prijateljicam in prijateljem pokaže svoje izkušnje in z njimi deli Znanje in Modrost Magike s praktičnega vidika. Poglejmo v njegov dnevnik, kamor je zapisal svojo vizijo in glas, ki ju je doživel. Svoj resnični Hram nosi v sebi v neki drugi dimenziji. Spodaj je del zapisa iz njegovega dnevnika.

VIZIJA HRAMA

Noč pred praznovanjem novega leta sem bil buden in nisem čutil utrujenosti. Zato sem ta čas izkoristil za izvedbo molitve Nebesom, ki so nam jo posredovali Angeli.

Po molitvi sedim v meditativnem položaju, se sproščam in čakam. Sprva začutim izjemno močno energijo, vse okoli mene je zelene barve. V daljavi slišim glas:

»Smrt ni konec, niti začetek. To je iluzija človeka. Ne boj se. Premagaj ta strah. To je tvoja blokada, tvoja ovira. Ta strah si dobil od drugih. Ne boj se, saj ne boš umrl. Samo premagaj ga.«

Nadaljujem z meditacijo in vidim, da sem obkrožen z množico Angelov, ki stojijo v različnih položajih. Čutim, da se nekaj pripravlja. Prihaja Nadangel Ariel, me poljubi na čelo in mi v roke poda meč. Reče mi, naj vstanem in grem z njim. Jahava na belem Pegasusu in gledam, kako Nadangel žari v svoji svetlobi. Potujeva po vesolju in galaksije ter zvezde letijo mimo naju z visoko hitrostjo. Nadangel Ariel mi pove, da je ta meč v pomoč meni, da analiziram svoj strah in ga premagam. Prispeva do velikih vrat, ki jih stražita dva Angela. Pozdraviva in vstopiva. Notranjost je kot

nekakšen Hram iz kristalov raznih oblik in barv. Zdi se mi, da je celoten prostor sedemkotnik. Na sredini stoji kristalni oltar in na njem leži knjiga. Nadangel Ariel jo začne prelistavati in v času, ko stojim za njim, malo pokukam izza njegovih ram in vidim, da je knjiga polna simbolov. Na milijone jih je. Ponudi mi, da jo tudi sam prelistam, in pravi, da ni pomembno, ali bom kaj razumel ali si zapomnil. Dovolj je, če jo samo listam. Začnem z listanjem knjige in celoten Hram se spremeni v nekaj podobnega hologramu, polnemu simbolov in krogel okoli naju. Ugotovim, da so krogle različni svetovi in dimenzije. Stegnem roko do ene izmed njih in se znajdem na nekem planetu. Drevje je izjemno visoko in je naše najvišje drevje na Zemlji pritlikavci. Stojim ob neki tovarni ali zgradbi. Vse je čisto, mirno in izjemno usklajeno z naravo. Zdi se, kot bi imeli na tem planetu recimo semena tovarn, stavb ali hiš in jih posadijo v zemljo ter ta zrastejo. Neverjetna usklajenost bivanja. Naenkrat sem obkrožen z vesoljci oziroma stanovalci tega planeta in prepoznam, da so civilizacija, ki se je razvila iz prebivalcev Atlantide, in so veliko naprednejši od nas. Med njimi prepoznam prijatelja Maga, ki me je pred meseci obiskal in mi podaril zlato kocko v znak prijateljstva. Razkaže mi celotno okolje in mi izreče dobrodošlico. Na tem planetu se počutim izjemno dobro, saj je vse usklajeno, sinhronizirano med seboj, čuti se izjemen pretok energije med vsem, kar obstaja na njem. Zahvalim se Magu in ostalim ter odidem. Veseli so, da sem jih obiskal. Naj dodam, da se sploh nismo pogovarjali, a povedali smo si veliko. Te vrste komunikacije ne morem opisati z besedami. Vrnem se v Hram in vzamem drugo kroglo. Pojavi se neka čudna pojava in me začne gristi. Ni mi mar, saj čutim, da imam del energije Nadangela Ariel in Jezusa. Nenavadno bitje obupa in zdaj dojamem, da je bila to samo igra oziroma neke vrste preizkušnja. Vrnem se v Hram in Nadangel Ariel se

zadovoljno smeji. Pove mi, da je ta Hram zdaj moj in da lahko kadarkoli vstopam vanj. Stražarji me bodo vedno spustili noter, saj imajo mojo kodo. Obenem mi razloži, da bom sčasoma vedno več razumel in dojemal. Izjemno sem vesel in se mu zahvalim. Nadangel me poljubi na čelo. Naredi še križ na mojem čelu, prsih, ramenih in rokah. Blagoslovljen sem. Sedaj se usedeva na Pegasusu in se vračava proti Zemlji. Slišim še, da so vrata naslednjega Etirja odprta zame. Spet sem doma. Poskušam nadaljevati z vizijo, a ni ničesar več. Zahvalim se in zaključim.

Kako bo kdo od vas prišel do svojega Hrama, je odvisno od vas samih. Ne obstaja neko zlato pravilo. To je edini pravi Hram, v katerem Mag raziskuje in odkriva nova Znanja in Nauke, in le z odobritvijo naših prijateljev Angelov se lahko del tega znanja odkrije ostalemu človeštvu. Namen Hrama je, da posameznik odkriva samega sebe in povezanost z vsem. Zato je to tajni Hram, do katerega ne more vstopiti nihče drug. Želim vam, da ustvarite in pridobite svoj Hram, v katerem boste spoznavali Misterije svoje duše in odkrivali dimenzije onkraj našega dojetja. In ta Hram, dragi moji, je v vašem srcu.

INVOKACIJA

Zadnje čase je Raeneil opazil izjemen primanjkljaj komunikacije med ljudmi. Res je, da se ljudje veliko pogovarjamo med seboj, vendar sta vprašljivi globina in smiselnost pogovora. Veliko izrečenih besed, veliko izgubljene energije, ki nima pravega učinka. Pogovor bi moral načeloma stremeti k spoznavanju človeka, njegovih potreb, težav ali radosti. Predvsem pa idej, kako nekaj izboljšati pri sebi ali drugih. Kaj pa je vzrok tega? Mogoče smo si dovolili prevelik vpliv tehnologije ali pa enostavno nimamo več energije za neke globoke pogovore in se raje osredotočamo na prazne besede, ki nas le na videz sprostijo. Pojavil se je tudi nov trend, da ljudje dokazujejo svoj prav in skušajo negirati nasprotnika. Nasprotnik pa dela enako, le stran plošče je druga. Poraja se vprašanje, kdo od njih se je vprašal, ali dokazovanje v svoj prav vodi tudi k resnici. Resnica ni skrita v tem, kdo ima prav in kdo ne. Če bi imeli ljudje občutek za globino in širino obstoja, bi mogoče razumeli, zakaj je nekdo naredil nekaj, kar je v naših očeh morda narobe. Vedno manj beremo in veliko časa posvetimo le kratkim informacijam. Strinjamo se le z besedami ali stavki, ki so nam všeč. Ne zavedamo pa se, da je to manipulacija. Ne zavedamo se, da smo se zaradi pomanjkanja raziskovalnega duha in kritičnosti zapletli v mrežo manipulacij. In vse to zato, ker premalo beremo, navajeni smo samo listati, prebrati naslove in mogoče nekaj besed uvodnih stavkov, ki so odebeljeni v besedilu. Raeneil se je spominjal svojega otroštva in občutka, kako je večina ljudi znala časopis prebrati od začetka do konca. Knjižnice so bile

izjemno obiskane, tudi sam je dosti časa preživel v njih, si izposojal knjige ali bral revije, ki jih ni bilo mogoče kupiti v trgovini ali pa ni imel denarja zanje. Spomnil se je, kako je z veseljem posrkal vsako znanje in s pomočjo različnih virov raziskoval marsikatero teorijo. Spomnil se je, ko je obiskoval fakulteto. Da so takrat mnogi profesorji dajali velik poudarek na informacijah. Mogoče je bil to začetek našega poneumljanja ali pa smo si ljudje pojem informacija predstavljali napačno in smo zaradi prevelikega posvečanja temu pojmu zanemarili znanje, izkušnje in predvsem raziskovalno-kritično pot. Zavedel se je, da takšen način dojemanja sveta in sebe vodi v površno dojetje lastnega obstoja ter s tem človeštvu preti nevarnost, da lahko zaradi ene napačne informacije pride do vojne ali propada vseh vrednot, ki smo jih zgradili skozi zgodovino.

Žalosten ob tem spoznanju, obenem pa vseeno optimističen, saj je vedel, da med ljudmi obstajajo tudi takšni, ki razvijajo raziskovalno-kritičnega duha, in mogoče bodo prav oni v ljudeh prebudili ta plamen razvoja, napredka in prebujanja.

Raeneil je naredil požirek kave, si prižgal pipo in se spomnil, da ga že tri dni kliče egipčansko božanstvo Tahuti. Že dolgo ni izvedel invokacije, s katero bi se povezal z njim, in sedaj je čutil, da mora ponovno storiti to, saj je bil klic v njem vedno močnejši. Pustil je pipo in se odpravil v svoj hram. Oblekel je magično obleko, v roke vzel magično palico in začel z izvajanjem rituala pentagrama. Takoj po izvedbi rituala je obrnjen proti vzhodu polglasno zrecital molitev, ki jo poznamo pod nazivom »Invokacija Tahutija«. Osnovni vpliv molitve je širjenje zavesti, osvobajanje kreativnih sposobnosti in izkazovanje kreativnosti v vsakdanjem življenju na vseh področjih človekovega delovanja.

1. V imenu Močnega in Strašnega razglašam, da sem izgnal Lupine v njihova prebivališča. Invociram Tahutija, Gospodarja Modrosti in Izražanja, Božanstvo, ki izstopa pred pajčolanom.

2. O, ti, Božansko Veličanstvo! Z Modrostjo okronani Tahuti! Vladar duri Univerzuma!

Tebe, Tebe invociram.

O, Ti, z Ibisovo Glavo! Tebe, Tebe invociram.

Ti, ki vihtiš Palico Dvojne Moči!

Tebe, Tebe invociram.

Ti, ki nosiš v levici Rožo in Križ Luči in Življenja!

Tebe, Tebe invociram.

Ti, čigar glava je kot smaragd, in tvoj nemyss kot modrina nočnega neba!

Tebe, Tebe invociram.

Ti, čigar koža plameni oranžno kot v peči razžarjena!

Tebe, Tebe invociram.⁷

3. Glej! Jaz sem Včeraj, Danes in Brat od Jutri!

Jaz se ponovno in ponovno rojevam.

Moja je Nevidna Moč, iz katerega Božanstva vzbrstevajo!

Ki je kot Življenje Prebivalcem Stražarskih Stolpov Univerzuma.

Jaz sem Kočijaž Vzhoda, Gospodar Preteklosti in Prihodnosti.

Jaz vidim s svojo lastno notranjo Lučjo; Gospod Vstajenja; ki izstopa iz Somraka, in rodil sem se v Hiši Smrti.

⁷ Do drugega odstavka Mag priziva Tahutija. V tretjem in četrtem odstavku se Tahuti obrača Magu in od šestega do devetega odstavka je skupen govor Maga in Tahutija. Od devetega do sedemnajstega odstavka Tahuti posluša izjavo Maga.

4. O, Božanska Sokola na vajinih Vrhuncih!

Vidva, ki nad Univerzumom bdita!

Vidva, ki spremljata Pare v Hišo Počitka!

Ki krmarita Rajevo Barko, pospešeno napredujoč k nebeškim višavam.

Gospodarja Zakladnice, ki stoji v Sredini Zemlje!

5. Glej, On je v meni in jaz v Njem!

Moj je sijaj, v katerem Ptah pluje po nebesnem svodu!

Potujem na višavah!

Stopam po Nuinem Nebu!

6. Dvigam bleščeče plamene s sevanjem Mojega Očesa!

Vedno hiteč naprej, v sijaju vsakodnevno poveličanega Raja, dajajoč svoje življenje Prebivalcem Zemlje!

7. Če rečem: »Pridite v planine,« bodo Nebeške Vode pritekale na mojo Besedo.

Kajti Jaz sem utelešeni Ra!

Khepra, ustvarjen v Mesu!

Jaz sem Eidolon mojega Očeta Tuma, Gospodarja Sončnega Mesta!

8. Božanstvo, ki ukazuje, je v mojih ustih!

Božanstvo Modrosti je v mojem Srcu!

Moj jezik je Svetišče Resnice!

In Božanstvo živi na mojih ustnicah!

9. Moja Beseda se vsakodnevno izvršuje!

In želja mojega srca uresničuje sebe kot tista Ptahova, ko On ustvarja!

Jaz sem Večen, zato je vse stvari kot moje določilo; zato je vse stvari ubogajo mojo Besedo.

10. Zatorej Ti izstopaš predme iz Svojega prebivališča v Tišini:

Neizrekljiva Modrost! Vsa – Luč! Vsa – Moč!

Thoth! Hermes! Merkur! Odin!

S katerimkoli imenom Te kličem, za Večnost si še vedno brezimen.

Pridi, pravim, in pomagaj ter varuj me v tem delu Umetnosti.

11. Ti, Zvezda Vzhoda, ki si vodila Mage!

Ti si Isti vseprisotni v Nebesih in na Zemlji!

Ti, ki vibriraš med Lučjo in Temo!

Dvigajoč, sestopajoč! Vedno spremenljiv, toda vedno Isti!

Sonce je Tvoj Oče!

Luna je tvoja Mati!

*Naj Te veter nosi v Svojem naročju in zemlja je vedno hranila
nespremenljivo Božanskost Tvoje Mladosti!*

12. Pridi, pravim, pridi!

In naredi vse Duhove podložne Meni.

Tako da bodo lahko vsak Duh Nebesnega Svoda,

Etra,

Zemlje,

Podzemlja,

Suhih tal,

Vode,

vtinčastega Zraka,

plamtečega Ognja

ter vsak Urok in Dejanje Silnega Boga Meni poslušni!

*13. Jaz invociram Svečenico Srebrne Zvezde, Asi Upognjeno, z ritualom Tišine.*⁸

14. Jaz odpiram vrata Blaženosti; sestopam s Palače Zvezd; Jaz vas pozdravljam, Objemam vas, O, otroci zemlje, ki ste skupaj zbrani v Dvorani Teme.

15. (Odmor)

16. Govor v Tišini.

Beseda proti Sinu Noči.

Glas Tahutija v Univerzumu v prisotnosti Večnega.

Formule Znanja.

Modrost Daha.

Korenina Vibracije.

Podrhtavanje Nevidnega.

Valeče se Razdvajanje Teme.

Nastajanje Vidnega iz Materije.

Presek Krokodilove Lupine.

Širjenje Luči.

17. (Sledi predavanje ali govor.)

18. Obstaja konec govora; naj bo Tišina teme prekinjena; naj se povrne v Tišino Luči.

19. Govornik molče odide in poslušalci se razidejo po svojih domovih.

Po izvedeni molitvi se je udobno usedel na tla in meditiral. Doživel je vizijo in jasno sporočilo Tahutija. Sprva je začutil izjemno močno energijo, ki ga

⁸ Stojiš pokončno in se s kazalcem desne roke rahlo dotakneš ustnic.

je povsem prevzela. Videl je sebe, kako sedi in kako se mu po sredini telesa odpirajo čakre, ki so povezane s svetlobnim žarkom. Nad glavo je stal krilati disk. Barva vseh čakrer je bila mavrična oziroma so se barve prelivale.

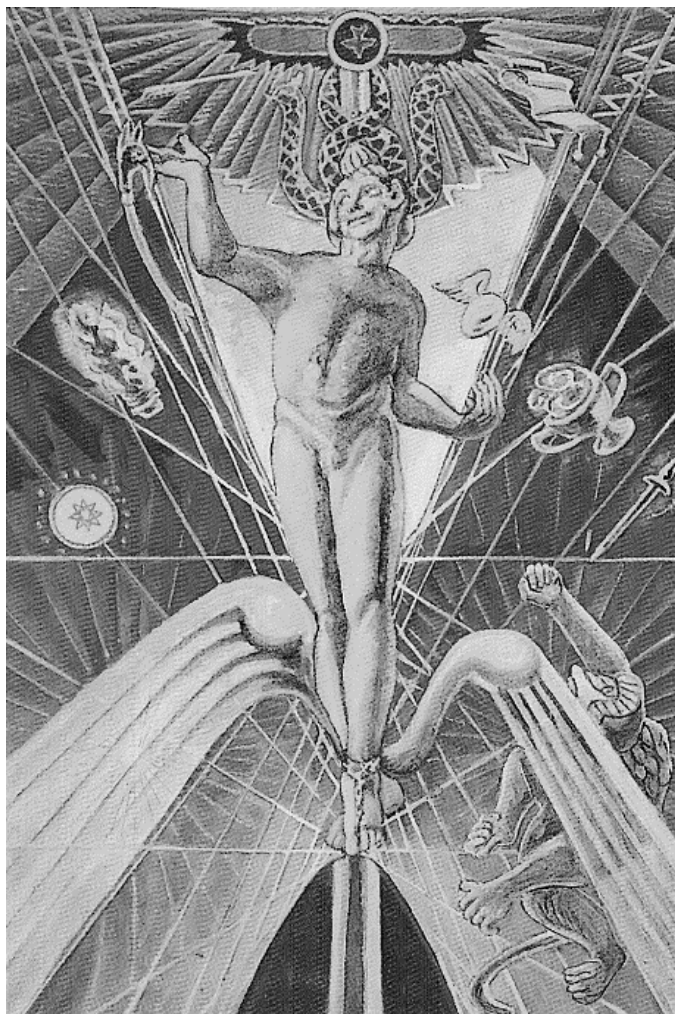
Slika 3 - Energijske točke

Zaslišal je močan glas, ki je kot mantra ponavljal sledeče besede:

»Tak tiki Tum.

Tum Tak Tiki.«

Vse je izginilo, sebe je videl kot Maga na tarot karti Atu I.

Slika 4 - Tarot karta Magus⁹

Skrivnostno se je nasmeljal, izražal je blaženost. Orožja oziroma magična orodja so lebdela okoli njega. Vzel je pisalo in začel pisati po papirju. Vzel je čašo in jo ponudil drugim, da so pili iz nje. Nato je vzel in odvrigel

⁹ Vir: Tahutijeva knjiga; Založba Ibis, 2013

kovanec, da bi odkupil ali kupil. S palico je vrtel po zraku, risal z njo znake in prizival energije.

Ta vizija je izginila in kar naenkrat se je znašel sam v vesolju, pred seboj je videl galaksijo, ki se je počasi premikala. Slišal je močan glas:

»Ali misliš, da lahko ustvariš galaksije? Ne. Tega ne zmore noben Mag. To je delo Kreatorjev. Ti si tukaj, da ljudem preneseš uroke, sigile in jih podučiš o Znanju in Umetnosti Magike.«

Ponovno je slišal petje oziroma ponavljanje mantre z začetka vizije. Glas se vrne in mu pove:

»Ti, Adept po srcu, Mag. Piši in prenesi ljudem svoje Znanje, izkušnje in doživetja. Ponudi jim ta Ogenj Neba. Ti si dosegel Pot, ki vodi Mage. Postal si ta Pot. Ni vrnitve. To je enosmerna karta in le redki imajo pogum, da jo prehodijo. Vsi niso kot ti in ti nisi kot vsi. Čeprav smo vsi enaki pred Njim. Ti si Mag in to je tvoja Pot. Pokaži ljudem, kako naj se povežejo z Nebesi. Tukaj je Ključ, da odkrijejo samega sebe in svoje Zemeljsko poslanstvo. Nekje vmes je Ključ.¹⁰ Magika je Ključ, ta Znanost in Umetnost, od ljudi pozabljena in profanirana. Nastopil je čas, da ljudje spoznate njeno Modrost in jo izkoristite v svoje dobro in za dobrobit človeštva. To je Pot k skupnemu napredku. Vsak od vas ljudi bo odkril svojo formulo. Če ne zdaj, pa v naslednjih reinkarnacijah. Bivanje, pot, plavanje v Vesolju. V tej neskončni radosti laž in resnica nimata svojih vlog. Ta skrivnost je tebi znana. Vodil sem te in še te bom vodil. Klical si me in sedaj sem jaz klical tebe. To je sodelovanje, ki si ga dosegel. Ti si naš izbranec med redkimi na

¹⁰ Človek ima tri poslanstva: Zemeljsko, Nebeško in odkrivanje samega sebe. Ko se zavestno povezuje z Nebesi, se širi tudi njegovo razumevanje ostalih dveh poslanstev. Saj dobi človek iz Nebes pomoč in določene napotke ali namige, kako doseči to Modrost in Znanje.

Zemlji. Kar nekaj vas je na tem planetu in vsak s svojim poslanstvom. Tebi je tvoje poslanstvo znano, le sprejeti ga moraš v popolnosti. Saj boš, le počasi. Za to je potreben čas. Čas zorenja. Ti že veš, o čem moraš pisati, in jaz ti bom pri tem pomagal. Blagoslovljen si, o, Adept po srcu. Nadaljuj z meditacijo in se počasi vrni na Zemljo.»

Vizija počasi izginja in Raeneil vidi sebe, kako se spušča nazaj na Zemljo.

V daljavi sliši glasen odmev petja mantre:

»A ka dua tum tum.«

MAG

Mnogo ljudi misli, da biti Mag pomeni, da si nekaj posebnega. Ali pa celo, da si izbranec. To je samo eno izmed poslanstev, ki jih določeni ljudje opravljajo v trenutnem življenju na Zemlji. Raeneil je bil eden redkih, ki si je pojem ali naziv Mag razlagal izven okvirjev nacionalnosti, spola ali kakršne koli druge usmerjenosti oziroma pripadnosti. Zanj niso obstajale razlike med ljudmi, in kljub temu da je imel na tem področju veliko izkušenj, se je zavedal, da je še vedno človek tako kot vsi drugi in se je moral vsakodnevno truditi in opravljati človeške obveznosti. Bil je ponosen in obenem spoštljiv do drugih. Vzvišen, vendar skromen, znal je uživati v majhnih radostih, kot je pitje kave, ali vsakdanjih pogovorih s prijateljicami ali prijatelji. Obenem je bil volk samotar, v raziskovanju magijskih ali okultnih ved ni nikoli želel pripadati neki skupini ali društvu, ki je v domeni človeka. V tem ni videl nekega posebnega smisla. Da bi ga lahko vodil neki človek, bi moral biti ta popoln in brez napak, moral bi razumeti vsak dih človeka in utrip Zemlje. Žal takšen na tem planetu ne živi.¹¹ Zavedal se je, da je vsak človek poseben in da na duhovnem in tudi posvetnem raziskovanju ne moreš postaviti posameznika na enak nivo kot vse ostale in vsakega učiti ali celo od njega pričakovati, da dela po enem in istem vzorcu. Recimo v določenih duhovnih društvih obstajajo določene stopnje ali

¹¹ Res pa je, da se vsake toliko časa na Zemlji reinkarnira duša, ki je že ob rojstvu posvečena, da pripelje človeštvo na višji stadij razvoja in napredka.

inicijacije. Da prideš od ene do druge stopnje moraš prebrati določeno literaturo in opraviti določene praktične vaje. Ampak ljudje nismo enaki in nekoga na primer v nekem trenutku privlači Tarot, in namesto da bi svoj čas in energijo posvetil temu področju, se mora zaradi napredovanja v društvu učiti osnov joge. Mogoče bo kdo rekel, da mu bo joga koristila, saj se bo naučil obvladati svoje misli in bo lahko bolj izkoristil koncentracijo, ki jo bo z jogo pridobil. In tako bo bolje razumel karte Tarot in njihovo simboliko. Lahko pa obrnemo sliko in rečemo: če bi človek v nekem trenutku raziskoval simboliko Tarota, ker ga to privlači, bi se avtomatično in po neki drugi poti učil osnov koncentracije in kontrole svojih misli, saj bo s celotnim bitjem vpet v to delo. Ker postavljamo posameznika v kalup, izgubljam talente in mogoče nezavedno spravljamo posameznika na napačno pot. Saj slej kot prej se v njem prebudi odpor do vsiljene metode in lahko zato zapusti tudi svojo strast do tistega, kar ga je v nekem trenutku privlačilo. Spet bo nekdo rekel, da je to usoda in da tako pač mora biti, saj je nekdo nad nami tako odločil in določil. Žal je tudi to laž. Sami odločamo o svoji usodi in svoji poti. Seveda ne smemo zanikati zunanjih vplivov, vendar odločitve nosimo in sprejemamo sami. Dejstvo pa je, da ni nobena odločitev napačna, napačno je lahko le naše razumevanje sprejete odločitve. Slej kot prej bomo morali ponoviti vajo in doseči naloge, ki smo si jih zadali, še preden smo se reinkarnirali na našem planetu, v primeru, da smo sprejeli drugačno pot od tiste, ki smo jo načrtovali, še preden smo se inkarnirali na Zemlji. V vsakem društvu ali organizaciji obstajajo neka pravila ali zakoni, ki se jih posameznik kot njen član mora držati. Zakaj zakoni in pravila? Mogoče zato, da se ustvarita red in organizacija? Ampak red in organizacija se morata v posamezniku razviti sama, od znotraj, ne od zunaj. Le takrat bomo dosegli napredno družbo, sestavljeno iz svobodnih

posameznikov. Dokler imamo zakone in pravila, nismo zreli in smo nepopolni. Manj je zakonov ali pravil, bolj je družba napredna in svobodna ter obratno. V eni izmed svojih vizij in astralnih potovanj je imel Raeneil priložnost obiskati planet, na katerem živi civilizacija Atlantide. Sprejel ga je prebivalec tega planeta, ki je bil na videz podoben likom na slikah indijskih božanstev. Imel je temne in lepo urejene lase, ki so segali do ramen. Bili so izjemno gosti in so se kljub temni barvi svetlikali. Obraz je bil izredno lep in nisi mogel določiti spola, mislim, da je Raeneil ugotovil, da nimajo spolov oziroma jih ne poznajo v takšni obliki kot mi. Obleka je bila belo-zlate barve in kljub temu da je izgledala lahkotna, je bila čvrsta in je kakšen projektil primitivnega zemeljskega orožja ne bi mogel poškodovati. Na obleki je imel izvezene različne okraske, podobne rožam in v vsaki je bil drag kamen. Imel je zlate zapestnice in prstane v različnih oblikah. Lahko bi rekel, da je vse to skupaj izgledalo kičasto, vendar je na njem izpadlo in delovalo izredno lepo, kot da bi imel vse te okraske že od svojega rojstva ali nastanka. Raeneila je povabil na ogled mesta in imel je kaj videti. Mesto je bilo prekrasno, nikjer ni bilo sledu uničevanja okolja. Stavbe so bile del narave, vse so bile v neki ovalni obliki. Vse je izgledalo tako fluidno. Stavbe so bile v nekakšni beli barvi, ki je bila izredno lepa na pogled in ni delovala sterilno, ravno nasprotno. Bila je topla bela barva z zlato-belimi strehami, okni in vrati. Raeneil je opazil tudi njihova vozila, ki jih je poganjala njemu neznana energija. Ta ni bila plod izkoriščanja planeta, enostavno je bila tam in je ni nikoli zmanjkalo. Prebivalci so živeli v izjemnem redu in organizaciji. Nikjer ni bilo policajev, inšpektorjev ali vojske. Živeli so v miru in slogi. Vsakdo je poznal svoje poslanstvo in svoj smisel bivanja. Povezani so bili z egipčanskimi božanstvi. Ko je pred mnogimi tisočletji skupina znanstvenikov Atlantide obiskala Zemljo in

ustvarila človeka, je zapustila svojo dediščino povezanosti človeka z egipčanskimi božanstvi. Tako bi lahko živeli tudi mi ljudje, če ne bi delali razlik med seboj, se bojevali za neke prazne ideale in koščke zemlje, ki ni naša, ali uničevali našega planeta, ki je naš dom, in to samo zaradi zaslužka in utvare, da lahko človeštvo preživi le tako. Raeneil je videl, kako lahko neka civilizacija živi brez zakonov.

In sedaj naj neka organizacija (ali društvo), ki je za namene duhovnega razvoja sprejela zakone, ki omejujejo posameznika, in s tem dokazuje, da ni popolna, vodi neko skupino ljudi? Izgubljeni vodi izgubljenega. Izven vsega tega pa obstaja organizacija posvečencev ali Magov, ki nima zakonov ali pravil. Vsakomur so odprta vrata, le potrkati moraš nanje. Kako to storiti, je odvisno od vsakega posameznika in njegove odločitve. Če želiš priti do njih, se moraš pripraviti, saj tam ne obstajajo pravila, ni resnice ali laži. Tam obstaja samo bivanje in simbioza različnih energij duš mnogih civilizacij. Nahaja se izven naših treh dimenzij in s fizičnim telesom tja ne moreš priti. Nekaj knjig je o tem že napisanih in niso komercialne uspešnice. To je edina skupina, ki to ni, ki ji pripada Raeneil. Ampak o tem malo kasneje.

Čeprav je bil Raeneil samotar, še ne pomeni, da ni sodeloval z drugimi Magi. Ravno nasprotno, vedno je bil vesel drugačnega mišljenja in je užival v poslušanju, ko mu je nekdo drug opisoval svoje izkušnje. Mogoče se kdaj ni strinjal z njimi, vendar jih je spoštoval in vedno se je od njih naučil nekaj novega. Tako sta Sanhiel in Raeneil sedela na terasi v eni izmed velenjskih restavracij. Tistega lepega in toplega jesenskega dne sta se odločila za skupno večerjo. Med čakanjem sta se kratkočasila ob pogovoru o vsakodnevnih temah in Sanhiel je vprašal prijatelja, ali pripada kakšni organizaciji ali tajnemu društvu, ki se ukvarja z Magiko. Raeneil mu je

odgovoril, da ne pripada nobeni skupini na Zemlji, in mu skušal obrazložiti svojo odločitev. Obenem mu je povedal, da pripada neki drugi skupini, ki je onkraj naših dimenzij in onkraj našega razumevanja društva ali skupine. Približno mesec dni po prestopu Brezna je doživel duhovni sprejem v skupino Magov, pripadnikov raznih civilizacij. Sanhiela je to izredno zanimalo, saj je pred kratkim prebral knjigo Alkemična poroka Christiana Rosenkreutza in Oblak iznad Svetišča¹² avtorja Karla von Eckartshausena in je takoj prosil Raeneila, da z njim deli svojo izkušnjo in kakšen sprejem je bil to.

»Do večerje ti bom z veseljem razložil, kako je bilo, in ne pričakuj, prosim, da bo pri tem ali pri kom drugem enako oziroma podobno. Ta sprejem doživi vsak posameznik na svoj način in tudi če gre družba skupaj na isto zabavo, še ne pomeni, da jo vsi enako doživljajo in da so vsi enako pripravljeni nanjo. Vsakdo ima svoje lastne cilje oziroma pot,« mu je povedal Raeneil in nadaljeval pripoved.

»Približno mesec dni po prestopu Brezna sem nadaljeval z raziskovanjem višjih dimenzij. In v naslednji viziji ali transu, ki sem ga doživel, sem bil sprejet v družčino Magov.«

»Povej mi kaj več, zanimajo me podrobnosti,« ga je izzval Sanhiel.

»Seveda ti bom povedal, kako je bilo,« mu je z nasmehom odgovoril izkušeni Mag in nadaljeval.

»Meditiral sem in pred seboj zagledal razne barve. Slišal sem glas, ki mi je rekel:

'Dobrodošel, naš izbranec. Uspel si prestopiti Brezno in to uspe le redkim. Ti si naš izbranec in sedaj si povsem povezan z Nebesi in z nami. Tvoj

¹² Originalni naslov: The Cloud upon the Sanctuary by Karl von Eckartshausen.

Nadangel Ariel je vedno s teboj in Jezus tudi. Nadangel Mihael je tvoj učitelj in zaščitnik. Princ Hagonel je tvoj prijatelj in učitelj obenem.'

Zagledal sem nekakšne znake, za katere sem kasneje izvedel, da so znaki mojega Angela Varuha in še drugih Angelov.«

»Ali mi jih lahko pokažeš?« je radovedno vprašal Sanhiel.

»Žal ne, saj so namenjeni meni osebno. Ti boš dobil svoje znake in molitve, s katerimi se boš lahko neposredno povezal z Nadangeli ali Angeli,« mu je odgovoril Raeneil. Naredil je požirek kave in se zazrl nekam v daljavo.

»Takoј zatem sem zagledal modrikasto spiralo ali luknjo. Šel sem skozi in potoval po galaksijah. Vse je bilo spiralno in v raznih barvah. Zaustavil sem se in pred seboj zagledal lep ženski obraz. Nato sem opazil razne podobe, izgledali so kot moški. Enega od njih sem si nekako zapomnil, saj je bil oblečen v obleko jantarjeve barve. Nosil je hlače, srajco, čez je imel plašč. Na glavi je imel neke vrste pokrivalo, ki je bolj izgledalo kot čelada. Spet drugi je imel bolj jajčasto glavo. Kar nekaj jih je bilo. Pozdravili so me in jaz sem jim odzdravil,« je še dodal Mag.

»Zelo zanimivo. Ali si izvedel, kdo so bili?« ga je prekinil Sanhiel.

»Izvedel oziroma dojel sem, da so bili to pripadniki drugih planetov iz različnih civilizacij, ki so prestopili Brezno. To je bilo srečanje Magov. Začutil sem izjemno močne energije in toploto. Opazil sem, da je začel tudi izparilnik eteričnega olja, ki je stal na omari, močno žareti in je tekočina v njem dobesedno vrela. Tudi sveča je izjemno močno žarela. Slišal sem glas, ki mi je povedal, da so me blagoslovili in okrepili moje telo, mojo dušo in mene v celoti.

Videl sem sebe, kako sedim za veliko, res veliko okroglo mizo. Na sredini je stal velik kristal, ki se je kasneje odprl in sem lahko videl njegovo celotno strukturo. Okoli mize so sedeli še ostali Magi iz drugih civilizacij. Vsi smo

Magi, ki pripadamo zgornjim Nebesom, in to je srečanje ob dobrodošlici novih članov. Jaz sem tukaj novi član in večina so že izkušeni Magi. Razvidno je, da so precej naprednejši v razvoju kot mi, ljudje, pripadniki Zemlje. Vidim, da med nami kroži posebna pijača v kristalni čaši. Pijača je sladka in temne barve. Zelo okusna je in česa podobnega še nisem pil. Nato prihaja nova pijača in ta je svetle barve, osvežujočega in poživljajočega okusa. Občutil sem prijetno vročino v sebi.«

»In kaj je bil pomen pijače?« ga je vprašal mladi Mag.

»Znak sprejema in iniciacije,« je odgovoril Raeneil. Naredil je kratko pavzo in si prižgal pipo z mešanico tobaka temne Virginie s kančkom Perique.

»Prišla sta dva Angela in se postavila za menoj. Prijazno sta mi rečeta, naj vstanem. Seveda to takoj storim. Zaslišim dobrodošlico in vsi mi zaploskajo. Zanimivo mi je to, da v dvorani ni slišati zvoka, slišim ga samo jaz. Prihaja tretji Angel, ki nosi nekaj v rokah. Obleče me v rdečo obleko z zlatimi šivi. Na robovih rokavov vidim uvezen znak, ki predstavlja krog, nad katerim stoji enakokraki križ. Takoj zatem mi v roke položi zlato žezlo. Vsi v dvorani zaploskajo. Vse se dogaja v tišini, vendar čutim prisotnost zvoka, ki ni moteč. Zahvalim se in povem, da mi je v čast, da se nahajam v skupini izkušenih Magov, od katerih se bom lahko veliko naučil. Vsi so veseli in se mi zahvalijo nazaj. Nekako podzavestno z žezlom naredim velik križ in izrečem »In Nomine Dei«.

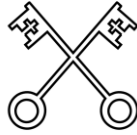
Prihaja Jezus, me objame in poljubi, vesel je, da sem sprejet. Sprejem se zaključí in Jezus me pospremi iz dvorane. Počasi se vračam proti Zemlji in v daljavi zaslišim glas, ki mi pravi, da se v tej dvorani nahajajo Magistri in Magusi, ki so nad Breznom. 'Mi smo eno in tukaj smo, da pomagamo drugim.' Ponovno sem na Zemlji, vidim morje in hiše,« je zaključil Raeneil.

»Izjemno zanimivo doživetje. Ali vsak, ki prestopi Brezno, doživi takšen sprejem?« je navdušeno vprašal Sanhiel.

»Težko ti povem za druge. A takšni sprejemi so med Magi bolj ali manj podobni. Ni toliko pomemben prostor, niti čas. Sam sprejem je bistvo vsega. In pa zavedanje, da si vstopil v to posvečeno skupino, da so vrata odprta za vsakega in ima vsak možnost vstopiti vanjo.«

V tistem trenutku jima je natakak prinesel večerjo in oba naša prijatelja sta bila že zelo lačna.

»Zdaj pa pojejva večerjo, preden se ohladi,« se je pošalil Raeneil. Pogovor sta nadaljevala še dolgo v noč. Sanhiel se je na poti domov spraševal, ali bo tudi on doživel takšen sprejem, in kaj človek doživlja ob takšnem blagoslovu. Globoko v sebi se je zavedal, da vse to poleg blagoslova prinaša tudi določene obveznosti in odgovornosti do sebe in drugih. Enostavno moraš biti za kaj takega pripravljen in dovolj zrel.

GNOSTIČNA MAŠA

V življenju Sanhiela je nek zanimiv dogodek sprožil odpor do patriotizma. Ko je bil star 16 let, se je njegova družina preselila na drug konec mesta, bližje centru. Stanovanje, ki je bilo v visokem pritličju, je bilo obrnjeno proti zahodu, imelo je prelep razgled na Velenjski grad. Pred blokom je bil travnik in na pobudi Sanhielovega očeta so ga skupaj s sosedi uredili. Posadili so razne rože in nizko okrasno grmičevje. Kar nekaj let zapored je prejel blok priznanje Občine za najbolj urejeno okolico. Skratka, njegov oče, ki je imel sicer bosanske korenine, je ljubil in spoštoval Slovenijo. Da bi to nekako simbolično pokazal, je dal zasaditi drevo, lipo, kot simbol samostojnosti Republike Slovenije. Lipa je nekaj časa lepo rasla. Vse do dne, ko je Sanhiel z očetom na balkonu pil kavo in sta videla, da je mlado drevo povsem ovenelo. Zelo sta bila žalostna zaradi tega. Ko sta pregledala drevo, sta ugotovila, da ga je nekdo zalil s kislino, ki ga je povsem uničila. Kasneje jima je soseda, ki je živela nad njimi, odkrito povedala, da je ona okoli drevesa polila kislino, da bi ga uničila, ker je bila alergična nanj. Ironična zgodba simbola patriotizma, ko človek bosanskih korenin posadi slovenski simbol osamosvojitve in ga nato klena slovenka, ki živi s strahopetnim možem, ekstremnim nacionalistom, uniči. Tega dne je Sanhiel začutil odpor do patriotizma in je dojel, da ne bomo kot narod morda nikoli čutili spoštovanja do domovine in jo bomo slej kot prej prodali. Odprle so se mu oči in videl je, da kar veliko samooklicanih patriotov ne spoštuje simbolov in ustave države, v kateri živijo. Hitro je

pozabil na ta dogodek in se z njim ni več obremenjeval. Skuhal si je še eno kavo in se odločil, da bo pogledal ponovitev prvega dela oddaje, ki je bila za njegovo generacijo nekaj povsem novega in po slogu izven okvirjev oddaj, ki so se do takrat predvajale na televiziji. Oddajo je vodil priznani igralec, ki ga je Sanhiel spoštoval in je bil zanj legenda slovenskega filma. Prvi del oddaje je prikazoval življenje in delo maga v starem rudarskem mestu Idrija. Sanhiel je bil nad oddajo navdušen in takrat se je v njem prižgal nov žarek upanja – da se bodo ljudje vseeno začeli zavedati, da niso samo tukaj na Zemlji, da trošijo in izkoriščajo, ampak da so tudi sami duhovna bitja. Glavni akter te oddaje je bil za Sanhiela pogumen človek. Javno se je izpostavil in prikazal nekaj osnov magike. Želel si je, da bi ga nekoč v svojem življenju spoznal in mu izkazal spoštovanje za to, kar je naredil. Oddaja se je končala in že je zazvonil telefon. Sanhiel se je oglasil. Bil je Raeneil, ki mu je rekel, naj se hitro obleče, da bosta skupaj šla na nek poseben kraj, na nek poseben dogodek.

Odpeljala sta se proti staremu rudarskemu mestu, ki je bilo nekoč znano po rudniku živega srebra. V tem majhnem in čarobnem mestu je skupina mladih zanesenjakov ustvarila lastni hram in gostila mnoge ljudi, ki jih je zanimala skupinska ceremonija, znana kot gnostična maša. V grobem je namen maše v človeku prebuditi zanos, ki ga bo popeljal po poti njegove lastne volje. Prispela sta pred staro stavbo in Raeneil je parkiral avto pred gostilno, ki je bila le nekaj korakov oddaljena od hrama. Vstopila sta v stavbo in se skozi temen hodnik po ozkih stopnicah povzpela v preddverje templja. Bilo je kar nekaj obiskovalcev iz raznih koncev Slovenije. Sanhiel je zagledal znani obraz s televizijskih zaslonov. Še preden je trenil, ga je Raeneil spoznal z njim. Mladi raziskovalec je bil navdušen in takoj sta padla v pogovor o enohianski magiki ali magiki povezovanja z Angeli Nebes

Heptarhije, ki je Sanhiela izredno zanimala, vendar je imel neko strahospoštovanje do tega nauka in še ni bil pripravljen na resen študij. Raeneil se je pozdravil z obiskovalci, nekatere med njimi je že poznal. Skupaj so še nekaj časa klepetali, ko so zaslišali zvonec, da je čas za obred. Vstopili so v sosednji prostor, ki je bil posvečen izvajanju obreda. Tla so bila prekrita s karo vzorci črno-bele kombinacije. Stene so bile bele, na stropu pa je gorela oljna svetilka. Na vzhodni strani je bil postavljen oltar, ki je spominjal na stopnišče, na vrhu pa je med vrtnicami in svečami stala egipčanska Stela razodetja. Na levi strani oltarja je stal bel, na desni črn steber. Na sredini sobe oziroma hrama je stal manjši oltar, na katerem so bili kadilo, sveto Olje in ostali pripomočki. Obiskovalci so zavzeli svoja mesta in obred se je začel. Sanhielu je bilo vse skupaj izredno zanimivo in je na celotno dogajanje gledal kot na nekakšno predstavo. Med obredom so ga preletavali različni občutki, ki so ga polnili z neko posebno energijo in zanosom. Opazil je, kako sta bila dva akterja pred obredom čisto navadna človeka, a sta se med obredom transformirala v svečenika in svečenico ter na koncu postala del božanskih energij, neki višji bitji. Med »predstavo« je začel globlje dojemati svoje življenje in svojo pot. Odprle so se mu nove ideje, skozi glavo mu je letelo na tisoče slik in idej. Zanimivo je bilo še to, da je bil ob vsem tem izredno miren in prepričan v svojo pot. Čez približno eno uro se je obred končal in obiskovalci so tiho in v zanosu zapustili hram ter se vrnil v sprejemno sobo. Vsi skupaj so bili nekaj časa tiho in še pod vtisom energij gnostične maše. Že čez nekaj trenutkov se je ozračje umirilo in vsi skupaj so se vrnil običajnim pogovorom. Žal sta morala Sanhiel in Raeneil zgodaj oditi, saj je imel Raeneil še neke opravke. Na poti domov sta se pogovarjala o dogodku in tako izmenjevala vtise.

Sanhielu je bilo na nek način čudno, ko je pomislil, da je Raeneil pripadnik neke tajne organizacije in ga vodi neka dogma. Med celotno ceremonijo in pogovori z udeleženci so mnogi omenjali osebo, ki je bila v 20. stoletju veliki Mag in v medijih znana kot najbolj zloben človek na svetu. Raeneil je opazil zamišljenost na Sanhielovem obrazu in ga vprašal:

»Kaj te muči? Nekam sumničav mi izgledaš.«

»Razmišljam in se sprašujem, ali nisi morda pripadnik neke tajne masonske organizacije?« ga je previdno vprašal Sanhiel.

»Nisem in dobro veš, da sem volk samotar v svetu Magike,« mu je z nasmehom odgovoril prijatelj.

»Ampak ti poznaš te ljudi in neprestano omenjajo njegovo ime in se pogovarjajo o njegovi filozofiji oziroma magični formuli, ki naj bi bila rešitev za vse človeštvo. Nekaj mi ne gre skupaj pri vsem tem,« je radovedno pripomnil Sanhiel.

»Razložil ti bom, kolikor se le da, na kratko in razumljivo. In to je moje osebno mnenje,« je odgovoril Raeneil in nadaljeval:

»Sam sem zelo družaben človek in nimam nobenih predsodkov, še posebej ne do drugače mislečih. Na svoji poti raziskovanja Magike sem spoznal mnogo ljudi, se z njimi nekako povezal in smo si med druženjem izmenjevali izkušnje. Z nekaterimi sem se bolj povezal, z drugimi manj. To je pač nekaj povsem normalnega.

Ko sem bil mlad, nekje tvojih let, sem ob zanimanju raziskovanja poti Magike pridobil določeno literaturo, ki je bila na voljo v tistem času. Večinoma so bile to knjige omenjenega avtorja, ki so ga v času njegovega življenja plačani mediji po krivem obtožili, da je najbolj zloben človek na svetu. Maga to ni tako motilo, saj si je želel reklame in mu je bilo vseeno, ali je pozitivna ali negativna. Pomembno mu je bilo le, da se o njem piše in

govori. Če bi se takrat ob prvem medijskem linču primerno branil, bi bilo vse drugače, tako pa je vse skupaj pustil in tako je žal ostalo. Soditi o nekem človeku na osnovi enostranskih informacij, še posebej, če ga osebno ne poznamo, je nespoštljivo in neobjektivno. Ta Mag je bil dober človek, ljudem ni hotel škodovati, temveč je želel, da spoznajo svobodo in živijo svoje sanje ter izživijo svoje iskrene strasti, ki ne škodujejo njim samim in človeštvu,« je jasno povedal Raeneil in srknil kavo iz skodelice, ki jo je imel zataknjeno v odprtini poleg menjalnika v avtomobilu.

»Kdor le malo pozna razmere in zgodovino tistega časa, bo vedel, zakaj se je tako zavzemal za svobodo, še posebej za enakopravnost med žensko in moškim. Ampak pustiva to. Kot sem že rekel, on je bil dober Mag in kdor zna brati med vrsticami, bo v njegovih delih odkril mnoge dragulje in skrita znanja. V svojih knjigah je podal jasne primere, kaj lahko z magiko počnemo in kako jo lahko raziskujemo. Nikoli si ni želel sledilcev, temveč je učil, da mora vsak človek ustvariti svojo lastno magijsko pot in svoje lastne rituale in molitve ob predpostavki, da je spoznal osnovna načela. Njegov namen ni bil, da bi ljudje ponavljali njegove rituale in način dela ali pa da bi razmišljali kot on. Zavedal se je, da so pred njim obstajali in da obstajajo boljši Magi, kot je on sam, le da se mnogi med njimi niso tako izpostavljali. Obstaja zanimiva zgodba,« je Raeneil nadaljeval, se nasmehnil in začel z zgodbo:

»Mnogi, ki sledijo njegovemu nauku, mislijo, da med živimi ne obstaja več človek, ki ga je osebno poznal. Od naših prijateljev Angelov sem nekega dne izvedel, da na Zemlji še vedno živi izjemno star človek, ki je poznal tega Maga. Ko je bil star približno 13 let, je moral oditi v vojsko. Nekje v tem času se je spoznal z Magiko in je bil izredno dober. Pri svojih 16 letih je bil boljši od Maga, ki ga je nekega dne spoznal in pri njem preživel nekaj

časa. Ampak kakorkoli, danes so le redki spoznali, kakšen je bil namen Učitelja, in namesto da bi uporabili tisto osnovno znanje, ki ga je on odkril človeštvu, so začeli ponavljati njegove rituale in celo ekstremno upoštevati njegovo filozofijo ali dogmo. Eno izmed njegovih poslanstev je bilo, da širi to filozofijo, vendar ne kot dogmo ali neko univerzalno formulo, ki bo rešila človeštvo in jo odpeljala na višjo raven razvoja. Nobena dogma ali filozofija ni večna in njena energija deluje le določen čas. In ljudje so, namesto da bi odkrili vsak svojo magično formulo tako kot on, sprejeli njegovo in jo začeli širiti med ljudmi. Sedaj se sprašujem, v čem so drugačni od drugih verskih fanatikov, ki mislijo, da le njihova filozofija vsebuje resnico. Na srečo so tudi takšni, ki so to razumeli in so odkrili svojo pot, saj je njihova pot edina pravilna in jo mora prehoditi vsak človek. Naivno je pričakovati, da boš odkril svojo lastno resnico, če boš sledil filozofiji nekoga drugega. Na tak način boš odkril samo prazno pot, ki te bo zapeljala, in preden se boš tega zavedel, bo morda že prepozno.«

»Ali je njegova filozofija ali magijska formula resnična oziroma deluje?« je vprašal Sanhiel.

»O tem je težko govoriti in še težje soditi. Vsakdo, ki se sreča z njo, mora to ugotoviti sam. Meni je do določene mere pomagala in ko sem spoznal, da moram sam odkriti svojo Pot in svojo metodo, sem nekako zadihal s polnimi pljuči in se odrešil določenih dogem in ovir. Njega kot Maga izjemno spoštujem, saj sem iz njegovih del odkril mnoge skrivnosti, ki so mi pomagale odkrivati čare Magike. Nato sem to nekako prerastel, kar je povsem normalno, in sem odšel po svoji Poti. Tako pač je. Iz izkušenj vem, da si lahko izjemno velik Mag, vendar določenih naukov ne moreš opisati z besedami in jih mora vsak raziskovalec odkriti in doživeti sam. Od Angelov sem izvedel, da se po svoji smrti ni več reinkarniral na Zemlji. Eno

življenje je preživel reinkarniran na drugem planetu in sedaj se njegova duša usposablja, da postane Angel vodnik.«

»Ali so ti Angeli povedali o njem še kaj zanimivega?« je vprašal Sanhiel.

»Kar nekaj zanimivosti so mi omenili. V času svojega življenja na Zemlji je veliko eksperimentiral, kar je tudi razvidno iz njegovih dnevnikov. Prizival je vse energije, za katere je vedel, da jih lahko priziva. Ni ga bilo strah in zato so ga imeli Angeli na nek način radi oziroma so ga spoštovali. Nekaj posebnega je bil. In to zaradi enega samega preprostega razloga.«

Raeneil je naredil kratek premor in nadaljeval.

»Ni ga bilo strah umreti oziroma se ni bal smrti. Čisto vseeno mu je bilo, ali bo živel 20 ali 70 let. Vse, kar je delal, je delal s strastjo. Žal se je moral zaradi mnogih invokacij, s katerimi je prizival Angele in druge duhove, odkupiti, če je želel nadaljevati svojo pot. V času, ko je bival v Kairu, mu je tri dni zapored njegov Angel varuh oziroma vodnik narekoval posebno knjigo. V svoji sobi je imel Mag posebno tablo in neke noči je slučajno obrnil znake na njej drugače in se mu je v sanjah prikradel, da rečem tako, zlobni duh, ki mu je v podzavest vrinil nekaj neprimernih stavkov. Te besede je podzavestno vpisal v to knjigo. Takoj ko je bila knjiga napisana, ga je njegov Angel varuh zaradi tega zapustil. Mag je ostal v duhovni dimenziji brez dela sebe. Določeni Nadangeli in Angeli so vedeli za neprimerne besede v tej knjigi in so se kljub temu odločili, da je ne uničijo. Dobili so idejo, da bo tisti, ki bo resnično pravi Mag, v njej ugotovil določene nepravilnosti in bo s tem opravil določen test, ki mu bo omogočil nadaljnji razvoj.«¹³

¹³ Vsebina sporočenega je v vseh primerih subjektivna in je v prvi vrsti namenjena prejemniku sporočila. (op. izd.)

»Zelo zanimivo. In vse to si izvedel od njih?« je radovedno vprašal Sanhiel.

»Ja. Ko sem zavestno navezal stik z Angeli, sem jih na začetku spraševal marsikaj. Eno izmed vprašanj je bilo povezano s to knjigo in njenim avtorjem. Seveda ti ne bom razkril, kateri stavki in besede so neprimerni in jih ni narekoval njegov Angel varuh. Če jo boš kdaj bral, boš mogoče to ugotovil sam. Želim pa povedati, da to ni nekakšno zlato pravilo na poti vsakega Maga. To je samo za tiste, ki se bodo morda srečali s to knjigo, za ostale so testi drugačni. Če je ne boš bral, ne boš ničesar zamudil, saj to enostavno pomeni, da ni predmet na tvoji poti.«

Raeneil je obmolknil in hitro zaustavil avto. Sanhiel, ki je poslušal svojega prijatelja, ni opazil, da ob robu ceste v travniku stoji cela družina sm, ki je bila namenjena na drugo stran ceste. Počakala sta in nadaljevala z vožnjo.

»Ker sem na začetku svoje magijske poti prebral kar nekaj njegovih knjig, sem se srečal tudi s to knjigo in sem jo iz radovednosti prebral večkrat. V njej je kar nekaj koristnih nasvetov. Ugotovil sem, da je večina vsebine namenjena avtorju samemu in njegovi Poti. Angele, ki so me obiskali tistega dne, sem spraševal o tej knjigi in so mi povedali, da je v redu. Niso pa v celoti poznali njene vsebine, saj je tako, da vsak Angel ne more vedeti vsega, in kot sem že rekel, so nekateri Angeli poznali celotno vsebino knjige in pustili, da tisti, ki jo bere, ugotovi, kaj je neprimerno in nelogično. Meni neke reči niso bile logične. Tistega dne sem Angelom prebral nekaj stavkov iz te knjige in jih spraševal, kako je lahko knjiga dobra, če so v njej zapisane neke ne ravno lepe stvari. Nastala je panika. Hitro so na zagovor poklicali dušo Maga in njegovega Angela vodnika. Skušali so se prepričati, da nimajo v svojih vrstah slučajno vsiljivca. Nadangeli in Angeli so tem Angelom obrazložili, v čem stvar. Duša Maga in njegovega Angela sta se

opravičila za nastalo zmedo in zapisane besede ter se mi zahvalila, da sem to ugotovil. Tudi jaz sem se vsem skupaj opravičil, saj nisem imel namena koga klicati na zagovor. Želel sem samo razčistiti nekaj meni nelogičnih zadev. Po nekaj minutah so mi Angeli povedali to, kar sem ti maloprej povedal, in vsi smo bili zadovoljni. Takrat sem spoznal, da sem na svoji poti opravil en del testa.«

Raeneil in Sanhiel sta za kratek čas naredila premor in se zaustavila na počivališču ob avtocesti, da bi natočila gorivo, in po nekaj minutah sta bila ponovno na poti.

»Povej mi, Raeneil, kaj je bilo potem, ko ga je zapustil njegov Angel vodnik?« je nadaljeval pogovor Sanhiel.

»Njegovo življenje se je v tem času nekako obrnilo in je doživel težke preizkušnje. Kljub vsemu se ni vdal, saj je bil pogumen in mu je bilo na nekem globokem in višjem nivoju tudi vseeno. Nadaljeval je z delom in se sčasoma odkupil za svoje napake še v času istega življenja in tako se je na koncu ponovno združil s svojim Angelom varuhom.

Iz te zgodbe se lahko marsikaj naučimo. Dobro je vedeti, da ne smemo brezglavo prizivati in raziskovati. Ni vsak od nas tak kot on, da bi nam uspelo popraviti napake v tako kratkem času. Vsak od nas ima svojo pot, ni nam treba slediti nekomu, tudi če je veliki in učeni Mag. Od njih se lahko marsičesa naučimo, vendar je to le delček znanja. Ostalo moramo doseči sami in sami se moramo marsičesa naučiti in marsikaj doživeti. Ta Mag nam je za razliko od drugih podal ogromno primerov, kaj lahko z Magiko počnemo, česa se lahko iz nje naučimo in kako jo uporabljati. In nihče od nas nima pravice soditi o nekom, saj je to njegova pot in njegovo življenje. Naša dolžnost je, da skrbimo za svoje naloge in da hodimo po svoji poti. Spoštovati moramo eden drugega in si pomagati, kolikor je v naših močeh

in pristojnosti. Osebno sem mu hvaležen za njegova dela in ga kot Maga spoštujem in tako bo ostalo. Kot človeka ga nisem poznal in ne morem na osnovi nekih medijskih člankov govoriti, da je bil takšen ali drugačen,« je zaključil Raeneil.

Prispela sta do svojega mesta. Pozdravila sta se in odšla vsak proti svojemu domu. Sanhiel je še celo noč premleval besede, ki jih je slišal od svojega prijatelja. Spoznal je, da smo pred Njim res vsi enaki, da ima vsak od nas svojo pot in da imamo svojo usodo v svojih rokah. Sami odločamo, ali bomo človeštvu koristili ali škodovali. Angeli so tukaj, da nam pomagajo in mi pomagamo njim. To je univerzalna simbioza, saj smo vsi skupaj del Enega. In kar je še pomembno, odločil se je, da bo spoštoval vsakogar, ne glede na to, ali ga energija človeka privlači ali ne. Pred spanjem si je še zapisal seznam avtorjev, ki mu jih je Raeneil omenil, katere njihove knjige je bral oziroma študiral. Prijeto utrujen je legel v posteljo in odtaval v svet sanj.

OGLEDALO

Ne bi ravno preveč razlagal, kako dobro bi bilo, če bi si vsak od nas na list papirja zapisal svoje dobre in slabe lastnosti. Verjemite mi, da bi bili zelo presenečeni ob ugotovitvi, kdo v resnici smo, in bi se zagotovo začeli spraševati, ali smo to res mi, ali je to res moje, ali sem to res jaz. Veliko bo vprašanj in malo odgovorov.

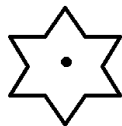
Zagotovo bomo našli negativne lastnosti, kot so dvoličnost, sebičnost in ozkoglednost. Da bomo bližje tej resnici, pogledjmo nekaj primerov. Pogosto obsojamo neke elite, da so one krive za vse slabo, kar se dogaja po svetu. Deloma je to res, vendar smo tudi mi sami krivi za vse slabo na našem planetu. Mislite, da se motim? Pogledjmo. Ali ste se kdaj vprašali, s kakšno vodo izpiramo fekalije? S pitno vodo! Da, pitno vodo! Mi smo bogataši, imamo zlate školjke in s tekočim zlatom izpiramo svoje fekalije, imamo še zadosti poguma, da ob sedenju na zlati školjki zapišemo na družbena omrežja, kako smo žalostni, ker mnogo otrok na Zemlji nima pitne vode, ker jih je zafrknila elita. Vidite? Tudi mi smo v določenih segmentih svojih življenj elita. Mogoče na računu nimamo milijarde evrov, zato pa imamo zlato straniščno školjko in z zlatom izpiramo svojo umazanijo. Ko bodo bodoče generacije v pomankanju vode, ne obsojajmo drugih, temveč bodimo pošteni in si priznajmo, da smo bili tudi mi pokvarjeni. Velikokrat nasedemo reklamnemu sloganu »made in EU« in mislimo, da smo ob nakupu tega izdelka podprli domače proizvajalce in s tem zaščitili okolje. Če vzamem paradižnik iz Italije, česen s Kitajske, papriko iz Španije in vse

to zmešam v Sloveniji, pomeni, da je ta solata domača? Seveda ni. Podobno je z mnogimi produkti, kot so obutev, mobilniki, avtomobili itn. Zaradi globalizacije je mnogo sestavnih delov izdelanih na drugih celinah, kjer je poceni delovna sila in ljudje, posebno otroci, delajo v nečloveških razmerah. Njihovi izdelki pridejo po raznih transportnih linijah k nam v obliki polizdelkov. V naših tovarnah jih sestavijo in zaradi luknje v zakonu se končnim izdelkom, ki so mešanica raznih kultur, nalepi etiketa »made in EU«. Ljudje imamo velike želje in želimo vedno več, saj smo potrošniško naravnani. Kjer je povpraševanje, je tudi ponudba. Tako nam elita, ki ima denar, prodaja tisto, kar sami želimo. To je začarani krog in umazana igra, v kateri sodelujemo vsi, vsak v svoji vlogi. Iz tega sledi, da z vsakim izdelkom, ki ga ustvarimo, uničimo del okolja in uničimo nekaj življenj. Recimo, mediji so nas zasipali z novicami, kako so električni avtomobili ekološki oz. okolju bolj prijazni. Je to res? Ali se je kdo vprašal, kako pridemo do aluminija, iz katerega je izdelan skoraj celoten avtomobil? Od kod usnjeni sedeži? Od kod so sestavni deli akumulatorjev? Od kod električna? Glavna sestavina električnih komponent oz. akumulatorjev je kobalt (Co), ki je stranski produkt pridobivanja bakra in niklja. Velika proizvodnja teh je v Afriki, kjer ljudje, še posebej otroci, delajo noč in dan, da bi lahko naš ekološki rešitelj izdelal prevozno sredstvo, ki je okolju prijazno, in da lahko mi na svojih mobilnih telefonih in računalnikih objavimo, kako je elita pokvarjena, ker izkorišča ljudi in uničuje okolje. To elita počne zato, ker jim mi, navadni potrošniki, dovolimo, ker želimo imeti najnovejši telefon, pet televizorjev, v avtomobilu mora biti vse digitalno itn.

In kaj lahko storimo? Veliko bi naredili že s tem, da kupimo in potrošimo le toliko, kolikor v resnici potrebujemo. Ni veliko, vendar bo učinek na

okolje pozitiven. In ne nasedajmo zgodbam, da s tem, ko na veliko trošimo, ohranjamo delovna mesta. S tem ohranjamo samo sistem, ki izkorišča ljudi in uničuje okolje, da si nekaj posameznikov napolni žepe z denarjem, ki ga potrošijo za luksuzne dobrine, kot so jahte, jadrnice ... Izdelava teh spet povzroča uničevanje okolja, z njimi pa kontradiktorno prevažajo razne pripadnike ekoloških gibanj, ki so oblečeni v oblačila, izdelana v Aziji z izkoriščanjem otroške delovne sile, in se ves stranski produkt čiščenja in barvanja v obliki kemikalij spusti v zemljo in reke. Vse vode na našem planetu so povezane in to je neke vrste žilni sistem, po katerem se pretaka življenjska tekočina, ki ji rečemo voda in brez katere nihče od nas ne more preživeti. Zatorej, če mislimo, da smo ekološki, ko ločujemo odpadke, da ščitimo okolje, a v istem trenutku na sosednji celini v reke izlivajo strupene kemikalije, nastale zaradi proizvodnje izdelkov, ki jih mi »potrebujemo«, potem nam res ni več pomoči. Človeštvo je preživelo mnoge sisteme in bo tudi tega, vsaj upam.

Verjemite mi, tega nisem napisal, da bi komu solil pamet. Te besede sem zapisal, ker se zavedam, da smo ljudje izjemno pokvarjeni in vsi sodelujemo v tem. Smo kot paraziti, uničimo vse pred seboj, kjerkoli se pojavimo. Tudi jaz sem med njimi, saj sem napisal to besedilo na računalniku z litij-ionsko baterijo, ga poslal v pregled, tisk prek interneta, oblečen sem v tekstil, izdelan nekje v Aziji, kupljen v Sloveniji ... Ob tem spoznanju sem žalosten in sem, kljub temu da me mnogi vidite nasmejanega, v sebi globoko zaskrbljen, kaj bomo pustili našim naslednikom, naši bodoči generaciji.

DOM

Včasih sem se ob lepih sobotnih jutrih zbudil ob glasovih otrok, ki so se igrali pred blokom, na bližnjem travniku ali igrišču. Poleg smeha in pogovorov sosedov sem slišal petje ptic. Žal danes ni več tako. Zbudiš se ob zvokih tovornjakov in ostale gradbene mehanizacije, ki se peljejo mimo urbanega naselja, predvsem šol in igrišč. Očitno imamo projektante, ki ne živijo v mestu in ne poznajo njegovega utripa in njegove duše.

Nekoč je mesto Velenje sijalo v slavi močnih podjetij in slovelo kot mesto, prijazno ljudem. Skoraj ob vsakem bloku so bile klopi za druženja, otroška igrišča za igranje in veliko dreves ter ostalega zelenja za uživanje ob vročih poletnih dneh. Sedaj je vedno več betona, asfalta, posekanih dreves in nelogične ureditve prometa. Ker živim praktično v centru mesta, čutim utrip neorganiziranosti in porušitve mestnega ravnovesja. V nadaljevanju bom opisal le nekaj primerov.

Ob otroškem igrišču, zraven bivšega bazena sta postavljena vedno bolj neurejena in zapuščena avtobusna postaja in trgovski center. Največji problem otroškega igrišča je, da so posekali veliko drevja, ki je uporabnikom nudilo senco ob vročih poletnih dneh. Zdaj je igrišče skoraj golo in brez zelenja. Odkar so obnovili cesto mimo Lidla in nekdanje Kolodvorske, je večina tovornega prometa preusmerjena na Prešernovo, Jenkovo in Tomšičevo ulico. Tukaj je veliko otrok, saj so v bližini šole in vrtci ter tudi poti, ki peljejo v sam center mesta, ki je bil nekoč namenjen druženju in sprostitvi prebivalcev. Žal so tudi zaradi na novo postavljenih

kolesarskih cest, ki so na določenih točkah nelogične, diskriminirani pešci, predvsem otroci, mamice z vozički in starejši. Naredili smo kolesarsko pot mimo Prešernove in obenem postavili še eno kolesarko pot takoj na drugi strani reke Pake. To je bila nekoč prekrasna pot do centra mesta, ki vodi od Jenkove, mimo osnovnih šol do gimnazije. Na tej cesti so sedaj pešce dobesedno stisnili na en meter širine, medtem ko kolesarji skupaj z vozniki skuterjev divjajo mimo otrok in mamic z vozički. In na koncu te poti, ki postaja za pešca resnično stresna, pridemo do prekrasno in lepo oblikovane bele promenade, ki ji manjka ena pragmatičnost. Ima preozek prehod med levo in desno stranjo mesta. Zgradili so preozek most čez reko Pako. Nekoč je bila to široka promenada in je imel vsakdo dovolj prostora za gibanje. Me prav zanima, ali so se kdaj projektant in tisti, ki so to odobrili, sprehajali na tem mestu. Izredno zanimivo je, ko se na tem ozkem mostu srečajo pešci, kolesarji in vozniki skuterjev. Nekoč širok most je postal ozko grlo centra mesta in to zato, ker je nekdo imel idejo, da je to točka, kjer se bodo ljudje družili. Te vizije raje ne bi komentiral. Enako je s cestami in parkirišči. Trend avtomobilskega razvoja je, da so avtomobili večji in širši, pri nas pa gradimo vedno bolj ozke ceste in parkirišča. Včasih se sprašujem, ali tisti, ki to načrtujejo in odobrijo, živijo v nekem drugem paralelnem svetu. Da ne omenjam velikega projekta ob Velenjskem jezeru, ki bo najverjetneje privabljal vélika imena glasbene in umetniške scene. Na tem mestu se sprašujem, kdo od prebivalcev bo prihajal na takšne dogodke, če v mestu ne bomo imeli kvalitetnih delovnih mest in predvsem kvalitetnega življenja, ki je bilo nekoč, v prejšnjem stoletju sinonim za to mesto. Še enkrat ponovim: vedno več je betona in nenavadnih rešitev. Če sem sarkastičen, bi predlagal, da vodilna stranka v Velenju ponovno postane rdeča, saj smo imeli takrat veliko več zelenega okolja kot sedaj, ko se usmerjajo v zeleno

in eko politiko. Mogoče pa so nas v šoli učili napačno in so drevesa in trava neekološka in je beton nekaj naravnega. Mogoče se je narava zmotila.

Recimo, samo v Nemčiji imajo državni projekt, da bi mesta čim bolj pozelenili, saj tako veliko prispevajo k zdravemu okolju, nižanju temperatur v mestu in seveda nižanju poplav zaradi obremenjenosti odtokov.

Brez primerne infrastrukture, ki bo Velenje povezala z ostalimi kraji, žal ne bomo privlačni za nove investitorje, ki bodo prinesli nov kapital in seveda nova delovna mesta. Za tiste, ki s tem niso seznanjeni, lahko omenim, da sta za vsako podjetje strošek in učinkovitost logistike izjemno pomembna. Če kraj nima dobre infrastrukture, je za investitorje nezanimiv. Naše mesto bi lahko postalo majhna Silicijeva dolina, saj imamo ogromno pametnih in talentiranih ljudi, ki žal v tem mestu ne pridejo do svojega izraza in ga zato zapuščajo ali pa stagnirajo. Postavili smo podjetniški center, ki je bil na začetku aktiven, sedaj pa služi samemu sebi in ne mestu oz. prebivalcem. Našim vodilnim bi predlagal izlet v večja mesta, od Avstrije do Švedske, da bodo videli, kako tam rešujejo težave z infrastrukturo, kolesarskimi stezami in centri za razvoj podjetništva, umetnosti in znanosti. Lahko bi recimo toploto iz TEŠ uporabili za gretje rastlinjakov, v katerih bi predelovali pridelke za prebivalce in širšo okolico. Namesto da tovorni promet usmerjamo skozi strnjena naselja, bi lahko speljali obvoz ob robu mesta in bi bilo manj moteče za prebivalce in tudi predvsem bolj varno.

Zaradi tega pogrešam Velenje, pogrešam druženja v centru mesta, ko ni bilo treba paziti, ali te bo naenkrat povozil glasen motor brez izpušne cevi. Ko se ob hoji po promenadi ni bilo treba stiskati in prerivati. Vedno si našel prostor v hladni senci drevesa, kjer si lahko v miru pojedel sladoled, se družil s prijatelji ali bral knjigo. Zdaj je center mesta le točka, ki se je

izogibaš, saj ni več prijazna in mirna. Porušen je energijski tok mesta, ki bo ob takem trendu začelo propadati in bo postalo le bleda senca svoje slave iz preteklosti. Žalosten sem ob vsem tem. Tako mlado mesto in tako hitro propada. Vsega nisem opisal, nisem šel v podrobnosti, saj večina prebivalcev vse to vidi, a žal tisti, ki bi morali delati v dobrobit ljudi, tega nočejo ali ne želijo videti. Tako umira lokalni patriotizem in zdrav duh mesta.

Podobna vizija se je vrtela v glavi našega mladega maga Sanhiela. Po opravljenem dolgem sprehodu in ureditvi vsakodnevnih obveznosti si je po večerji pripravil kavo in se udobno usedel v svoj naslanjač. Natočil si je kozarec vinjaka in si prižgal majhno cigaro, ki jo je dobil v dar od prijateljice, ki si je za svoj dopust izbrala Kubo. Užival je v vsem tem in razmišljal, kaj bi naredil. Želel je izvesti meditacijo, vendar ni vedel, katero. Slučajno mu je v oči padla knjiga, ki jo je dobil od prijatelja Raeneila. Vzel jo je v roke in jo prelistaval. Pogled se mu je zaustavil na strani, kjer je bila zapisana molitev v Angelskem jeziku. Ni ravno vedel, kako bo nanj delovala, a si je vendar rekel, če se je ustavil na tej strani, jo bo izrekel. Odločil se je, da bo to storil pred spanjem. Tako se je noč bližala skoraj polnoči, ko je Sanhiel pripravil svoj hram in izvedel potrebne rituale zaščite in priprave. Izrekel je molitev in čakal v meditativnem položaju. Minilo je skoraj 20 minut, vendar ni čutil ničesar, niti videl. Ni se preveč obremenjeval s tem in je zaključil z delom. Mislil je, da še ni pripravljen za doživetje vizije, in si zatrdil, da jo bo ponovil, ko bo napočil pravi čas in bo dovolj sposoben. Pospravil je opremo in se preoblekel. Ulegel se je v posteljo in trdno zaspal. To noč si bo zapomnil za vedno, saj je imel izjemno žive sanje. V njih je sprva zavohal vonj cedre, v daljavi pa je zaslišal močan glas, ki mu je rekel:

»Blagoslovljen si, Sanhiel, ti naš izbranec, naš posvečenec.«¹⁴

Pred seboj je naenkrat zagledal obraz, iz katerega je nastala celotna podoba. Videl je Favna, ki se mu je predstavil z imenom Pan. Bil je velik, veličasten in zelo resen. Iz njega je žarela dobrota. Videl je celo njegove spiralne rogove. Pan ga je pogledal in mu velel, naj mu sledi. Pot ju je vodila čez travnike in gozdno jaso. Prišla sta do nekega starega gradu in ob njem je zagledal kup smeti in uničeno naravo. Pan ga je resno pogledal in vprašal: »Zakaj ljudje uničujete svoj dom? Zakaj?! Vaš svet bi lahko bil boljši. Slaba tolažba je, če se reče, da se bo vse obnovilo, ko pa se ve, da bi lahko bilo lepše.«

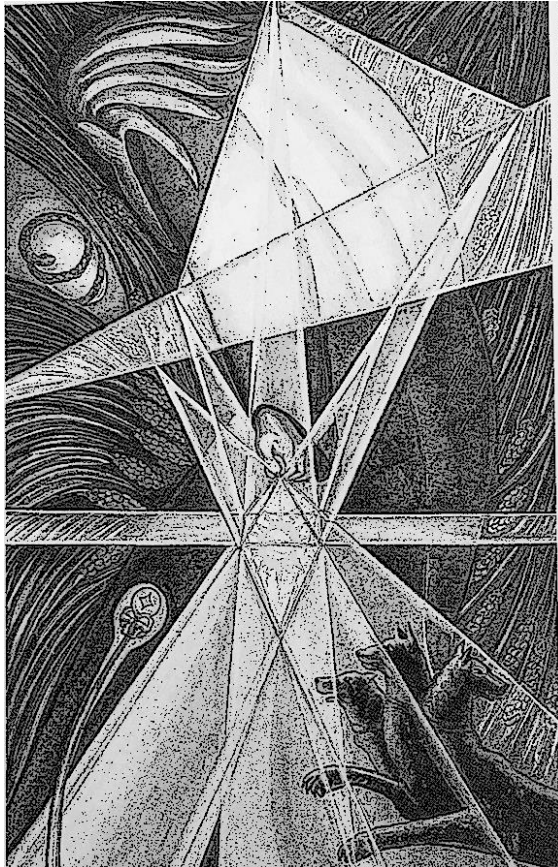
Sanhiel je v svojih sanjah videl vojno v Aziji. Vojaki se med seboj streljajo. Mrtvi padajo. Bombe letijo na vse strani, med njimi tudi atomska. Debeli generali sedijo v zakloniščih in se igrajo. Kot šahovske figure pošiljajo ljudi v boj, ki nima smisla. Narava je opustošena. Otroci, ženske in starejši trpijo in umirajo. Celoten prizor je grozen, žalosten in boleč. Ostali svet na ekranih spremlja dogajanje daleč stran, na sosednji celini in ne morejo verjeti, kaj se dogaja. Zgroženi in prestrašeni so. Sanhiel zdaj zagleda Angele, kako so žalostni in jokajo zaradi tega, kar ljudje počnemo. Od daleč ponovno zasliši glas: »Tako mora biti.«

Vse skupaj izgine in naenkrat zagleda, kako se začenjajo ljudje prebujati, pomagajo eden drugemu, obračajo se k novim vrednotam, ki so bolj duhovne narave. Pred seboj zagleda svetlobo in v njej množico Angelov s krili. Angeli ga dvigujejo in sedaj se zave, da so oni del nekega še večjega Angela. Res je ogromen, skozi njegovo kožo ali na njegovem telesu Sanhiel

¹⁴ Vizija 8. Etirja z uporabo Angelske molitve opisane v knjigi Na kavi z Angeli; Založba Ibis; 2020.

vidi ogromno galaksij. Dvigne svojo glavo in vidi prelep obraz Angela, zelene oči in dolge rjave lase. Angel Sanhiela postavi v predel svojega srca. Sanhiel se začne zavedati, da v takšni velikosti njega sploh ni. Obstaja le zavedanje, da je del nečesa večjega. Da je del celote. Sedaj zasliši glas, ki mu pove, da je blagoslovljen.

Pred Sanhielom se pojavi slika Tarot karte Atu IX.

Slika 5 - Tarot karta Puščavnik¹⁵

¹⁵ Vir: Tahutijeva knjiga; Založba Ibis, 2013

Glas mu pove: »Ti si nosilec Luči (Lučonosec). Ljudem pokaži Pot. Pokaži jim! Ne bodi žalosten ali zaskrbljen, če kdo ne bo razumel. To je le faza njihovega življenja in včasih si bil tudi ti v njej. Tisti, ki bo iskal in želel, njemu pokaži. In on bo širil naprej. Nekaj vas je takšnih, ki boste ljudi podučili in jim pokazali. Vi ste Magi in vsakdo od vas ima na Zemlji svoj del sveta, kjer bo širil Znanje in Svetlobo Nebes. Ljudem boste približali zavest o Nebesih. Dojeli bodo. Vsi smo povezani, toda redki se tega zavedajo. Vi Magi ste se prebudili in to je bil le eden izmed korakov. Sedaj greste naprej. Mi ti bomo pomagali pri tem. Vedno smo s teboj.«

Sanhielu izgine celotna slika in zagleda Angela Ariela, ki je oblečen v modro obleko, ima dolge rjave lase in zelene oči. Žari v srebrni barvi in svoji desni roki drži srebrno žezlo. Blagoslovi Sanhiela in ga kot svojega sina poljubi na čelo. Sanhiel začuti izjemno radost in srečo. Zahvali se mu. Pojavi se še Nadangel Mihael v prelivajoči modro-zeleni obleki. Ima dolge rjave lase in žari v zlati svetlobi. Sanhiela blagoslovi z mečem, tako kot viteza v času srednjega veka. Pride še Jezus in ga blagoslovi s svojo svetlobo. Ko Sanhiel že misli, da se bo prebudil, pride že poznani Angel iz otroštva, Princ Hagonel. Angel vzame svoj znak – krog s piko na sredini in ga položi Sanhielu v srce. Sanhiel se zave, da je blagoslovljen, in se zaveda svojih vizionarskih sanj. Zahvali se jim in vse skupaj izgine. Naenkrat zagleda vzhajajoče Sonce nad hribi. Travnike in gozdove. Zavoha svež vonj borovcev in smrek. Pod hribom zagleda vodo. Ponovno je na Zemlji in tisti trenutek se prebudi. Gleda po svoji sobi in ne ve, ali so to vse skupaj sanje ali je resničnost. Vstane iz postelje in si gre v kuhinjo natočit kozarec vode. Šele takrat se zave, da je doživel nekaj izjemnega, in da je molitev, ki jo je

izvedel, delovala. Spomni se, da mu je prijatelj Raeneil pripovedoval, da Angeli z ljudmi komunicirajo na različne načine. Včasih človek doživi vizijo v budnem stanju, včasih v sanjah. Spet tretjič lahko skozi razne znake in dogodke opazi, da je to delo Angelov. Še preden odide Sanhiel nazaj v svet sanj, vse zabeleži v dnevnik.

TALISMAN

Prelepo nedeljsko jutro, mir, tišina in Sanhiel je sedel na svojem balkonu, s katerega je segal pogled na Velenjski grad, in razmišljal o sinočnjem pogovoru, ki se je odvijal ob pitju koktejlav v enem izmed barov starega predela mesta. Sedel je v družbi Raeneila in njegove zaročenke, ljubezni njegovega življenja. Bila je edina, ki ga je na njegovi poti podpirala, ga razumela in je imela predvsem ogromno potrpljenja in ljubezni, da je prenašala tudi njegove težke dneve, ko se je prebijal skozi iluzijo in je doživljal mračne trenutke svoje duše. Vsa ta njena dejanja in majhne pozornosti so v Raeneilu gradile nepremagljiv Hram ljubezni, ki ga je posvetil samo njej.

Tisto noč je Sanhiela zanimala tematika, ki je povezana z izdelavo in uporabo talismanov. To področje ga je zanimalo, saj je bil kot otrok deležen njihovih negativnih vplivov. Bili so rezultat bližnjih ljudi, s katerimi so se skoraj vsak dan družili in si pomagali. Žal, kot pravi pregovor, je tvoj prijatelj lahko tudi tvoj največji sovražnik. Kaj se je namreč dogajalo takrat, pred mnogimi leti? Preden se je Sanhielova družina preselila v drugi del mesta Velenja, bližje centru, so živeli v predelu mesta, ki se imenuje Gorica. Živeli so v majhnem dvosobnem stanovanju, brez balkona in s pogledom na Uršljo goro, Paški Kozjak in skoraj sam center mesta. Nekega dne je Sanhiel pospravljaj svojo omaro. Povsem jo je izpraznil in opazil, da se je zadnja stranica omare odprla. Žebliji, ki bi morali držati iverno ploščo,

so popustili in zazevala je luknja na dnu omare. Vanjo je potisnil roko in izvlekel kar nekaj svojih predmetov, raznih igrač in tudi papirja. Zanimivo pa je, da je pred nekaj meseci sanjal izredno žive sanje. Sanjal je, kako sedi pred to omaro in se igra z lesenimi kockami. Ker je nekaj sestavljal, je moral po njih udariti z majhnim kladivom. Vsakič, ko je udaril po kocki, je za omaro slišal isti zvok. Bil je kot odmev, vendar bolj srhljiv. Zanimalo ga je, kaj ali kdo ta zvok povzroča. Stopil je bližje in v trenutku je predenj skočila visoka stara ženska, najbolj grda pošast. Stare coprnice iz risank so bile v primerjavi z njo manekenke ali fotomodeli. Zgrabila ga je za vrat, ga z zlobnimi in motnimi očmi pogledala, odprla grda usta, polna gnilih zob, z dolgim kačjim jezikom in čudnim zadahom, ter ga z rezkim glasom vprašala: »Kdo ti daje pravico, da motiš moj mir?« Prestrašeno jo je gledal in ostal brez besed. Grda coprnica ga je spustila na tla, dvignila roko in Sanhiel je zagledal dolg noht na kazalcu, kot nekakšno rezilo. Še preden se je zavedel, kaj bo doživel, mu je prerezala vrat. Ves prepoten in preplašen se je zbudil in tisto noč ni več zatisnil očesa.

Minilo je veliko časa in nekega dne se je odločil pospraviti svojo omaro, kar sicer ni bilo v njegovi navadi, saj je bila kot pri vsakemu otroku tudi njegova omara neurejena ali pa je bila v tistem kaotičnem stanju organizirana tako, da je le on vedel točno, kje se kaj nahaja. Recimo, v spodnjem delu omare so ležale uporabljene majice in hlače, le spodnje perilo je vedno vrgel v koš za umazano perilo. Njegova mama se ga je trudila naučiti, da bi vsa ta ponošena oblačila takoj odložil v koš za pranje, vendar se ga to znanje žal ni prijelo. Čiste in zlikane majice in hlače je hranil v zgornjem predelu omare. No, tistega dne je želel na lastno pobudo opraviti generalno pospravljanje in čiščenje omare. Ko je zagledal tisto luknjo, je iz nje pobral nekaj predmetov. Poleg majhnih igrač in papirja je v roki

zagledal neki črni zvitek, narejen iz blaga. Gledal ga je in se spraševal, kaj bi to lahko bilo. Radovednost mu ni dala miru. S škarjami ga je odprl. V njem je zagledal majhen, s čudnimi znaki in njemu neznano pisavo popisan listek. Nekako nagonsko je začutil, da nekaj ni v redu, in ga je raje odvrigel v straniščno školjko. O tem je seznanil svoja starša, ki sta ga prestrašeno pogledala in mu komaj z mirnim glasom povedala, da je bil to talisman, z uroki popisan list papirja, ki je imel namen škodovati njegovi družini. Sanhiel tega takrat ni razumel, vendar se je odločil, da bo v bodočnosti, če bo imel kdaj priložnost, raziskal, kaj je talisman in ali ima zares kakšen vpliv na ljudi. V sedanjosti je težko oceniti, kakšen vpliv je imel talisman na njegovo družino. Če bi želel izvedeti to, bi moral dobro poznati situacijo in obnašanje njegovo družine pred, med in po delovanju talismana. S takšnim opazovanjem in rednim beleženjem dogodkov bi znali potrditi ali zavrniti delovanje talismana. Tako bi lahko nekdo naredil talisman, ga podtaknil določenim osebam in opazoval dogajanje. Seveda takšnega eksperimenta ni priporočljivo delati, saj lahko škoduješ drugim ljudem in to ni pot magike, ki je namenjena širjenju človeške zavesti, da postane boljši in naprednejši človek. Če ima kdo pogum in je dovolj objektiven, lahko takšen eksperiment izpelje na samem sebi.

Vrnimo se na začetek zgodbe, ko je Sanhiel sedel na svojem balkonu in užival v jutranji kavici ter razmišljal o besedah Raeneila o magiki talismanov. Sanhiel je pred tem prebral nekaj knjig o tem, da bi pridobil teoretično znanje, in je kot pravi čarovnik izdelal talisman, ki ga je poimenoval Sonce. Oborožen s teorijo iz knjig je po svojem občutku sestavil talisman. Osnova je bil čebelji vosek premera cca 10 cm. Na njem je zarisal določene sigile ali znake, ki jih je dobil iz knjige, v kateri je tudi opisan postopek, kako izdelati talisman na osnovi sedmih magičnih

kvadratov, ki so povezani s sedmimi planeti. Vsak magični kvadrat je povezan z določenimi sigili inteligenc ali Angelov, ki se obvezno izrišejo na papir, kovino ali čebelji vosek. Poleg tega moraš nanj napisati svoje ime in kaj želiš s tem talismanom doseči. Ker Sanhiel ni imel ravno veliko denarja, je žele s pomočjo talismana Sonca doseči svoj cilj. V tem primeru bi lahko, če bi se držal knjige, uporabil tudi talisman planeta Jupitra ali Saturna. Ampak odločil se je za malo drugačen eksperiment in je izbral magični kvadrat Sonca. Ko je bil talisman izdelan, se je usedel in ga samo gledal. S tem ga je s svojimi mislimi in čustvi namagnetil oz. napolnil z energijo z namenom, da pride do denarja ravno v tolikšni meri, kolikor ga v tem trenutku potrebuje, da zadovolji svoje skromne potrebe. Že naslednji dan je opazil učinek. Lahko, da je bil le splet nekih naključij ali sreče, a takrat za Sanhiela to ni bilo pomembno. Pomemben je bil rezultat, ki ga je dosegel. Na polici je imel Sanhiel CD-plošče, ki so tiste dni postajale vedno bolj popularne in so izrivale kasete in LP plošče. Žal ni imel naprave oz. glasbenega stolpa, s katerim bi lahko užival v poslušanju glasbe, zapisane na zgoščenkah. Tistega popoldneva se je na obisk oglasil njegov stric, ki je bil trgovec in je imel kar nekaj trgovin. Sanhielov oče se je bratu pošalil, da ima sin neke CD-plošče, ki jih ne more poslušati, ker je zapravil privarčevani denar, in kako ni nič ekonomičen in praktičen. Sanhiela takšne šale niso nič kaj prizadele, ampak je iz takšnih opazk razbral karakterje ljudi, ki se niso zavedali, da vidi v globine njihove osebnosti. Na srečo je imel to sposobnost že od otroštva. Njegov stric je bil nekaj posebnega in se je z njim odlično razumel kljub različnim pogledom na svet in življenje. Sanhiel je šele v svojih srednjih letih izvedel, da se je tudi on kot mladenič ukvarjal z Magiko in je bil pri tem uspešen, vendar se je iz nekih neznanih razlogov odločil, da vse skupaj zapusti in postane zagrizen ateist. Sicer je

vedno spoštoval Magiko in ni nikoli govoril kaj proti njej, niti je ni povelil. Tistega dne na obisku in ob izrečni očetovi šali je stric pogledal Sanhiela in ga vprašal, koliko stane glasbeni stolp, ki predvaja zgoščenke. Iz notranjega žepa jakne je potegnil lepo okrašeno črno usnjeno denarnico in mu dal denar za glasbeni stolp, da bo lahko užival v glasbi, ki ga je tisti čas osrečevala. Sanhiel je bil izjemno hvaležen svojemu stricu in srečen, da bo končno lahko poslušal svojo priljubljeno glasbo. Na poti v trgovino je razmišljal in ugotovil, da talisman deluje. Od tistega dne je redno prejemal denar, ali z delom ali kako drugače, seveda na pošten način. Z njim je pokrival stroške nakupa knjig za študij ekonomije in magijskih knjig. Vedeti moramo, da ima talisman omejen rok uporabe in čez nekaj časa neha delovati. Po navadi se to zgodi ob začetku nekega drugega obdobja in pri Sanhielu je talisman nehal delovati takoj, ko je dobil redno službo v nekem nemškem podjetju, ki je imelo sedež svojega hčerinskega proizvodnega obrata v Sloveniji.

No, tiste noči ob pitju koktejljev je bil Sanhiel ponovno presenečen nad Raeneilovo enostavnostjo razlage postopka izdelave talismanov. Magus mu je povedal, da ni potrebno neko veliko raziskovanje in poznavanje vseh znakov, pisav in magičnih formul, da bi lahko izdelal talisman. Seveda lahko vsakemu, ki se ukvarja s tem, simboli pomagajo, dokler ne dojame in začuti osnovnih principov delovanja talismanov ali amuletov. Raeneil mu je razložil, da je lahko v tem primeru vsak predmet talisman, lahko je to navaden kamen, list papirja, obesek, kozarec, steklenica, skratka karkoli. Vse, kar je pomembno in kar ima glavni učinek, je, kako močno znaš napolniti ta predmet s svojo energijo in čustvi, da pri nekom drugem, ki ta talisman uporablja, doseže takšen vpliv, ki mu bo na neki način pomagal doseči cilj, ki pa nikoli ne sme biti v škodo drugega. Raeneil mu je povedal,

da je bil njegov priljubljen talisman kava. Ko je bil mlad, nekje v Sanhielovih letih, je imel skoraj vsak dan obiske prijateljic iz raznih krajev in prijateljev, s katerimi je preživel svoje celotno otroštvo in mladost. Med njimi se je našel tudi kdo, ki kave ni pil, ampak ga je magični vonj kave premamil in je začel tudi on uživati v njenih okusih. Raeneil je imel navado, da je ves postopek kuhanja kave delal z ljubeznijo in mislijo, da se vsak, ki jo pije, ob njej počuti srečno, svobodno in optimistično. Mnogi, ki so pili njegovo kavo, so pogosto spraševali, kje je kupil tako dobro kavo, in vedno jim je odgovoril, da jo kupuje v trgovini, kot vsi ostali, in da je čarovnija v njeni pripravi. Spomni se, kako se mnogi od teh prijateljev, ki jih srečuje po mnogih letih, spominjajo njegove kave in kako so bili v tistih trenutkih srečni, čutili so toplino in domačnost. Sanhiel je bil ob tej zgodbi presenečen in je ugotovil, da je ponovno na veliko kompliciral in izgubljal čas z velikim raziskovanjem sveta talismanov. Raeneil ga je potolažil in mu rekel, da ni izgubil svojega časa in da je tudi takšna pot dobra. Če ne drugega, se ob takšnem delu naučiš osnov raziskovanja in znanstvenega preizkusa. Obenem mu je še rekel, da je to enostavno pot, ki jo mora mag prehoditi, da na koncu doživi neke vrste trans ali vizijo in vse te sisteme, ki jih je preučeval, spoji v en sistem, ki bo enostaven in izjemno učinkovit. To je sistem brez sistema in je namenjen samo tistemu, ki spozna osnovne principe delovanja sveta in človeka v njem. In to ni stvar, ki je namenjena le določenim posameznikom. Vrata do tega izvora so odprta za vsakogar, le priti mora do njih in vstopiti v Svetlobo.

Ob koncu druženja je Raeneil iz svojega žepa potegnil list papirja, na katerem so bili znaki.

Slika 3 – Simboli iz Sigillium Dei Aemeth

Sanhielu je povedal, da so to Znaki iz Sigila Boga in se lahko uporabijo pri izdelavi talismana. Zapisanih je sedem Znakov, ki so sestavljeni iz črke in številke poleg nje. Čeprav bi kdo mislil, da ima vsak od teh Znakov svoje poslanstvo, je Raeneil od Angelov dobil Znanje, ki pravi: če človek želi izdelati nek talisman, je dovolj, da pogleda v te Znake. Čez nekaj časa bo dobil občutek, kateri od teh Znakov ga privlači. Nariše naj ga na papir ali vgravira na zlato ploščico in ga posveti za določen namen. Sanhielu je pojasnil en primer.

»Če želiš izboljšati svojo jasnovidnost, poglej te znake in tistega, ki te bo najbolj privlačil, nariši na papir in ga za nekaj časa nosi z seboj. Pred tem ga moraš obvezno posvetiti za namen pridobivanja jasnovidnosti in nanj prenesti del svoje energije. To lahko storiš s svojo molitvijo ali enostavno preneseš svoje želje v talisman. Ne pričakuj, da boš učinek doživel kar čez noč, Talisman ti bo lepo počasi pomagal, da si razviješ to sposobnost. Lahko, da boš v tem času našel kakšno redko knjigo s to tematiko ali pa boš spoznal koga, ki te zadeve zelo dobro pozna in te bo tega naučil. Ko začutiš, da talisman ne deluje več, ga spereš pod tekočo vodo in z rahlim praskanjem odstraniš Znak. Tako je naloga zaključena. Čez nekaj časa se lahko zgodi, da boš želel ponovno narediti talisman, ki pa bo imel čisto drugačen namen od prvega. Lahko se ponovno zgodi, da te bo privlačil isti Znak. S tem ni nič narobe. Ponoviš postopek kot pri jasnovidnosti, z razliko, da Znak posvetiš in namagnetiš za drug namen,« mu je povedal Raeneil.

»Načinov izdelave talismanov je mnogo. Povedal ti bom še en način, ki je podoben tvojemu in ga lahko kombiniraš z enim od sedmih znakov, kot sem ti maloprej povedal. Na eni strani sigila, ki si ga narisal na papirju, narišeš Znak iz Sigila Boga, na drugi strani pa narišeš sigil s pomočjo Rože, ki se nahaja na steni tvoje sobe, in mu pravimo Simbol Rože in Križa,« je dodal Raeneil.

»Kako iz Rože narisati znake oz. sigile?« ga je vprašal Sanhiel.

»Moja mlada prijateljica, ki se že leta ukvarja s tem, uporablja ta način in je zelo enostaven in učinkovit. Kot veš, so črke na Roži tega simbola v hebrejski pisavi. Lahko si jih tudi prepíšeš v latinico, če ti bo lažje, saj je napisano ogromno literature na to tematiko,« je nadaljeval z razlago Raeneil.

Sanhiel je dobro poznal simbol Rože in Križa, saj mu je bil od vseh simbolov nekako najbolj pri srcu. Nikoli pa ni pomislil, da bi z njegovo pomočjo delal talismane.

»Recimo, želiš, da bi nekako prišel do kitare. Iz te želje si zapišeš urok ali magični stavek, npr.: »Dobil bom kitaro.« Iz stavka izločiš vse samoglasnike in iz črk narišeš sigil ali znak tako, da začneš s črko 'D'. Začetek tega znaka ali črte se začne z malim krogcem. Nadaljuješ z risanjem črte do naslednje črke in vse do zadnje, ki bo v tem primeru črka 'R',« je rekel Raeneil.

»Ali ta znak rišem direktno na tej Roži in to uporabim kot talisman?« je rahlo zmedeno vprašal Sanhiel.

»Vzameš prazen papir, postaviš ga na Rožo in prerisuješ znak. Drugače lahko narišeš tudi kar direktno na Rožo in to uporabljaš, vendar je

vprašanje, kakšen učinek bo to imelo, saj so na njem tudi ostale črke, ki imajo vsaka svojo energijo,« mu je odgovoril.

»Na drugi strani tega talismana uporabiš enega izmed sedmih Znakov. Ko je talisman končan, ga napolniš s svojo energijo, ki je povezana z željo ali s ciljem, ki ga želiš doseči. Učinek vsakega talismana bo odvisen od tega, koliko si natančen pri svojih željah,« je zaključil Raeneil in Sanhielu pokazal nekaj svojih talismanov, ki jih je imel v svojem arhivu in niso več delovali.

Sanhiel se je zahvalil svojemu prijatelju in odšel proti svojemu domu. Vesel, da je ponovno spoznal nekaj novega, čeprav je že mislil, da vse obvlada. A Raeneil ga je ponovno presenetil s svojo enostavnostjo in učinkovitostjo. Sanhiel mu je bil hvaležen, da z njim nesebično deli svoje znanje in izkušnje.

TRIZOB

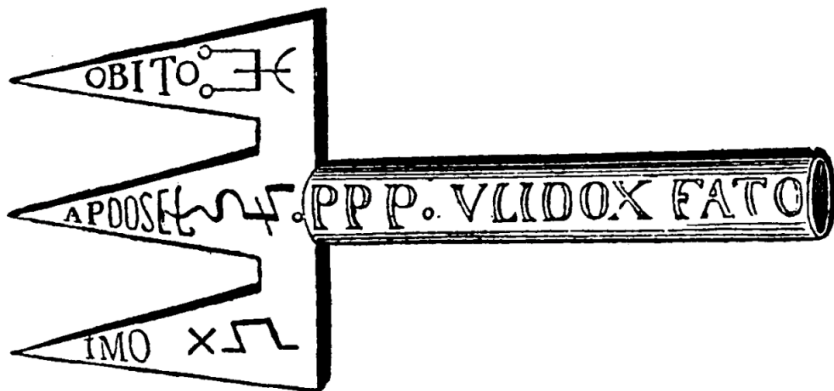
Sonce je počasi zahajalo nad mestom Temnega oblaka in Raeneil je sedel na svojem dvorišču ob mizi in v tišini večerjal. Zanj je bila hrana poseben obred, ne samo zadovoljevanje osnovnih potreb za preživetje. Ob vsakem konzumiranju hrane je užival v pogledu na naravo in njene lepote. Vedno je pravil, da se s hrano na krožniku hrani telo, s pogledom narave pa duša človeka. Včasih so si ljudje na dno krožnika prilepili ogledalo in so, ko so skoraj pojedli hrano, v njem videli svoj odraz in tako nahranili še svojo dušo. Raeneil je vedno improviziral in iskal še druge načine, da bi dosegel takšen učinek, in eden izmed teh je bilo občudovanje in uživanje v lepotah narave ob uživanju hrane. Vedno smo mislili, da so ljudje, še posebej tisti, ki živijo v hribih, močni, ker cele dneve samo fizično delajo. Žal ni vse v fizični aktivnosti, pomembna je tudi duša. Več duševne energije imaš v sebi, bolj je življenje izpolnjeno in tvoje telo oskrbi z dodatno močjo. In ti ljudje so zavestno ali tudi nezavedno uživali v hrani nekje v naravi in tako hranili še svojo dušo, ki jim je dajala dodatno moč in zviševala njihovo življenjsko energijo.

Ko je Raeneil zaključil z večerjo, je obred kot vedno zaključil s pitjem njemu priljubljene pijače – kave. Ob srkanju se je odločil, da bo pogledal dokumentarec in tako je z brskanjem po videokanalnu na računalniku naletel na neke teoretike zarot, ki so predstavljali svojo teorijo pristanka človeka na Luni. Osebno Raeneil ni bil njihov ljubitelj, vendar je tu in tam pogledal ali prebral kakšno od njihovih teorij, da bi se lahko malo nasmejaj veliki

domišljiji, ki je včasih presejala norosti njegovih priljubljenih igralcev, znanih po seriji Monty Python, in sarajevskih komedijantov Top lista nadrealista. Oddaja je predstavljala teorijo, ki bi dokazala, da so Američani, ki so nekoč tekmovali z Rusi, kdo od njih bo prvi pristal na Luni, resnično pristali na njej. Žal astronauti niso nikoli zapustili Lune in so na njej končali svoja življenja. Njihova oprema namreč ni bila prilagojena atmosferi drugega planeta in jih ni dovolj ščitila. Tako so takoj, ko so stopili iz svojega plovila, žalostno, vendar hitro zaključili z življenjem. Tisti, ki so jih spremljali z Zemlje, so bili presenečeni in obenem prestrašeni, saj so vedeli, da bi bila za Ameriko to velika sramota in bi tako izgubili eno izmed pomembnih bitk v hladni vojni. Politiki so se bali za svoj obstoj in so se tudi zavedali, da bi bil njihov narod, če jim ta podvig ne bi uspel, razočaran in poražen. V državi bi lahko nastali nemiri ali pa bi se v njej ali pa celo v svetu spremenil družbeni red, saj bi druga država prevladala in bi imela Amerika s tem sekundarno vlogo. Zaradi tega so imeli Američani rezervni načrt in so pod zelo strogimi ukrepi v studiu posneli oz. odigrali prve korake človeka na Luni. To zgodbo so uspešno prodali ljudem, ki so verjeli, da so bili prav Američani prvi, ki so stopili na Luno, in so s tem pridobili svojo premoč nad Rusijo in ostalim državam pokazali, da so oni najbolj sposobni in najboljši. V svojem rezervnem načrtu so imeli tudi dvojnike astronautov, ki so svojo vlogo v tej svetovni prevari odlično odigrali.

Še preden se je dokumentarec končal, je Raeneilu zazvonil telefon. Zaslišal je mlado punco, ki mu je povedala, da je Sanhielova prijateljica in ga v njegovem imenu prosi, da se čim prej oglasi pri njem, saj nujno potrebuje njegovo pomoč. Da gra za boj na življenje in smrt. Brez obotavljanja je Raeneil pograbil nahrbtnik, v katerem je imel nekatere magijske pripomočke, in odhitel do prijatelja. Vrata stanovanja mu je odprla

Sanhielova prijateljica, ki se mu je predstavila kot Viliniel. Brez vprašanj je vstopil in v sobi na kavču zagledal Sanhiela, povsem bledega in brez energije. Kot bi bil na pol mrtev. S tretjim očesom je lahko videl, da je avra Sanhiela zelo tanka in da se je nanjo prilepila neka močna entiteta, ki se hrani z njegovo svetlobo. Najprej je dal Sanhielu piti posvečeno vodo, ki je nekaj ur stala na posebnem talismanu, imenovanem Sigillum Dei Aemeth oz. Sigil Boga. Nato je iz nahrbtnika potegnil orodje, podobno trizobu, in začel z njim čistiti Sanhielovo avro. To magično orodje je bilo izdelano iz nerjavečega jekla, nataknjeno na lesen ročaj. Imelo je izjemno moč, ki je lahko čistilo avro in jo napolnilo z energijo. Iz prostorov si lahko z njim čistil negativne energije in razne neuravnotežene inteligence, ki so znane kot klifoti ali larve.

Slika 6 - Trizob

Zapisane besede in znaki imajo poseben pomen. IMO pomeni: »Pridi, vztrajaj.« OBITO pomeni: »Pojdi stran, nazaj gor.« Beseda AP DO SEL pomeni: »Astralni vrtinec, s katerim nastopi avtoriteta človeka.« Formulo

PPP VLIDOX FATO lahko v grobem prevedemo kot pravico človeka do ustvarjanja na treh ravneh in obstoja simbola.

Naenkrat se je zaslišal močan pok in iz Sanhielove desne rame je izskočil temen oblak v obliki krogle. Nekaj sekund kasneje se mu je začela vračati rožnata polt. Ponovno je zaživel. Žal entiteta še ni zapustila prostora svojega gostitelja in je čakala na novo priložnost, da udari oz. se prilepi na avro svojega gostitelja, ki jo je povabil. V tem trenutku je Raeneil stopil na sredino sobe, razširil roke in se povsem umiril. Viliniel, ki je stala na drugi strani sobe, je lahko videla, kako je avra maga postajala vedno večja in svetlejša. Prelivala se je v močni beli barvi z niansami zlate. Svetloba, ki se je širila po prostoru, je v svoje območje zajela zajedavca, ki je moral priznati premoč izkušenega maga. V tem trenutku bi marsikdo pomislil, da je mag uničil to entiteto, vendar na srečo tega ni storil. Storil je ravno nasprotno. Pomagal ji je, da je končno prestopila na drugo stran, v drugo dimenzijo. Na mesto, ki je bil v resnici njen dom, vendar zaradi določenih razlogov ni želela sprejeti tega Izvora. Na koncu se je vse srečno izteklo in Sanhiel si je z dodatnim požirkom posvečene vode povrnil moči in prej na videz sovražna entiteta se je za kratek čas vrnila v podobi mlade ženske, ki je bila končno osvobodjena in je v Nebesih našla svoj dom. Pred mnogimi leti je bila ta ženska sposobna maginja, a je zaradi lažnih knjig o magiki nehote nase priklicala škodljive energije, ki ji niso bile namenjene. Tako je njena duša ostala na Zemlji in se »pokvarila«, ali kot rečemo ljudje, postala je zlobna. V resnici ni bila zlobna, njeno astralno telo je ostalo brez hrane in se je preživljala z avro gostiteljev, ki so iz radovednosti ali zabave uporabljali razne uroke ali invokacije, najdene na svetovnem spletu ali v zapisih lažnih magov.

Raeneil je odšel na balkon in si prižgal cigareto. Za njim je čez nekaj časa prišel Sanhiel in se mu zahvalil. Mag ga je vprašal, kaj je delal, in Sanhiel mu je odgovoril, da je našel na internetu neke zapise ceremonialne magike in lahko z njenimi uroki pokličeš Angele. Sanhiel je Raeneilu pokazal te zapise, ta pa se je začel cinično smejati in mu povedal, da je naivnež, ker misli, da če kdo omeni Angele, res tudi misli nanje. Sanhiel je namreč na internetu našel kopije srednjeveške knjige, ki je opisovala, kako lahko z risanjem določenih znakov v nekem čudnem krogu pokličeš Angele. Če bi Sanhiel prebral celotno knjigo ali bi vsaj logično razmišljal, bi videl, da ne gre za Angele, temveč za neuravnotežene inteligence ali kreature, ki nevedčemu magu lahko samo škodijo. Obenem bi tudi ugotovil, da je bil to neke vrste lažni priročnik, namenjen zavajanju. Le redki med temi znaki so resnično predstavljali Angele, in to še tiste iz spodnjega dela Nebes, s katerimi ljudje nismo povezani. Sanhiel ni vedel, da te kreature (ne Angeli spodnjih Nebes) v zameno za pomoč zahtevajo protiuslugo in če tega ne izpolniš, ti lahko škodijo. Tudi tega ni vedel, da so določeni starodavni slabi magi te entitete oklicali za Angele in tako spravili na kriva pota mnoge raziskovalce ezoteričnih ved. Raeneil mu je razložil, da je imel veliko srečo in da naj naslednjič v celoti prebere besedilo, da Angeli zgornjih ali spodnjih Nebes nikoli ne zahtevajo nečesa v povračilo in da za to, da jih pokličeš, ne potrebuješ nekih čudnih urokov, npr. peresa iz levega krila vrane ali kremplja črne mačke, ki je ob polnoči prestopila pokopališče. To so nesmisli in izjemno norčevanje iz magike, ki ji lahko nasedejo le naivni raziskovalci Magike. Mag je svojemu prijatelju pojasnil, da je človek vedno povezan z Angeli. Dovolj je, da nanje pomisli in mu bodo pomagali, kolikor je možno, saj Angeli spoštujejo svobodno voljo človeka in nikoli ne zahtevajo protiuslug. Poleg tega je Sanhiel pozabil ali preslišal, da na

internetu ne iščeš resnice ali navodil, povezanih z Magiko nekih bolj ali manj izkušenih samooklicanih magov, ki na veliko odkrivajo svoje izkušnje in ljudi izzivajo, da poizkusijo mnoge nesmiselne rituale. Ljudje imamo na razpolago dovolj knjig na to tematiko in moramo ob branju takšne literature vklopiti kritično razmišljanje, branje med vrsticami in predvsem poslušati svoje srce oz. svoj šesti čut, ki nas posvari pred nevarnostjo nespametnega klicanja neuravnovešenih energij. Obenem je Raeneil Sanhielu povedal, da naj bo bolj potrpežljiv in naj najprej obvlada osnove, o katerih mu je že govoril. Ko bo pripravljen, ga bo knjiga, ki jo je dobil za darilo, sama poklicala in mu pokazala dimenzije onkraj njegovega razuma in bo spoznal Svetlobo Nebes. Dotlej naj razvija sebe skozi meditacijo in razumevanje osnovnih principov Magike.

Kljub temu se mu je Mag globoko zazrl v oči, se mu nasmejalo in ga objel. Z objemom je dal Sanhielu vedeti, da je njegov prijatelj in mu bo vedno stal ob strani. Raeneil je ugasnil cigareto in povprašal, kdo je tista mlada punca. Sanhiel mu je povedal, da je to njegova prijateljica, ki ima velik interes za Magiko, vendar se ji še ni povsem posvetila, saj ne ve, kje bi začela. Obenem je dodal, da ima izredno sposobnost jasnovidnosti, saj mu je prav ona povedala, da na njem vidi neko temno pošast, ki mu srka energijo. Pred tem je Sanhiel mislil, da je dobil le neko čudno vrsto gripe in da mora vse skupaj le preležati. Tisti trenutek, ko mu je vse to povedala, se mu je celotna zgodba razjasnila. Naročil ji je, naj pokliče njegovega prijatelja.

Raeneil se je vrnil v dnevni prostor in se spoznal s punco Viliniel. Bila je izjemno mlada, a je izžarevala izjemno inteligenco in razumevanje sveta. Kljub svoji mladosti je pozorno oko lahko videlo, da je v svojem življenju doživela že marsikaj. In v trenutku, ko sta si Raeneil in Viliniel podala roki, je Mag v njenih očeh videl nekaj izjemnega. Spoznal je, da pred njim stoji

izjemen talent, redek in dragocen diamant, ki še neizbrušen čaka, da zasveti v vsej svoji svetlobi in očara svet. Da, tega dne je Mag uvidel, da pred njim stoji bodoči Mag.

NA KAVI Z ANGELI

Čez nekaj tednov sta Sanhiel in njegova prijateljica Viliniel obiskala Raeneila, ki ju je v preteklosti povabil na posebno kavo. To srečanje je imenoval »Na kavi z Angeli«. Sedeli so na dvorišču njegove hiše in uživali v pitju kave. Raeneil je imel sposobnost, da se je veliko hecal in govoril o praznih temah. Le redko kdo je lahko med vrsticami praznega govorjenja slišal določene modrosti ali celo navodila o Magiki. V vsem času prijateljevanja Reneila in Sanhiela je slednji opazil nekaj zanimivega. V sebi je imel nekakšen dvom. Mučilo ga je vprašanje, saj je imel občutek, da se njegov prijatelj ne ukvarja več z raziskovanjem Misterijev. Enostavno je imel tak občutek, saj je že pred časom opazil, da se v prijateljevi hiši že dolgo ni nihče dotaknil knjig o skrivni vedi. Čutil je, da se zelo redkokdaj odprejo vrata njegovega Hrama, ki je stal v eni izmed sob v zgornjem nadstropju hiše. Ni se mogel zadržati in je kar povprašal Raeneila, zakaj ima občutek, da se je prenehal ukvarjati z Magiko. Raeneil ga je z nasmehom pogledal in mu odgovoril:

»To je le zavesa iluzije, ki jo vidiš ti. Skozi leta raziskovanja sem prišel do drugačnega razumevanja Magike, ali kot bi rekli ljudje, spoznal sem njen višji stadij, ki ni zapisan v knjigah, znanih nam, ljudem. To Znanje je skrito, vendar ni nedosegljivo in vsakdo ima pravico, da ga doseže, le potruditi se mora.«

»Žal te ne razumem najbolje. Praviš, da Magike ne raziskuješ več, obenem pa, da jo še vedno prakticiraš, le da to počneš na drugem nivoju,« se je čutil

Sanhiel, medtem ko je Viliniel uživala v tem nenavadnem pogovoru dveh prijateljev.

»Povedal ti bom, zakaj je tako. Zakaj je na videz drugače, kot misliš ti,« je v šali rekel Mag.

»Dolga leta sem raziskoval in prakticiral Kabalo, Tarot, nekaj časa tudi vaje Joge in seveda izvajal razne ceremonije v smislu povezovanja z elementi, planeti, inteligencami drugih dimenzij in tudi Angeli. Kar koli sem prebral in tudi praktično preizkušal, je v meni povzročilo le kratkotrajno zadovoljstvo. Opazil sem, da smo ljudje mnoge simbole spremenili, spet druge magijske formule so skozi čas izgubile svojo moč, saj se Vesolje in s tem tudi naša Zemlja energijsko spreminjata. Iskal sem nekaj surovega, nekaj nedolžnega oz. nekaj, česar še človek ni pokvaril ali spremenil,« je modroval Raeneil. Naredil je kratek premor s požirkom kave in si prižgal cigareto. Nadaljeval je z zgodbo.

»Ves ta čas sem imel na polici dnevnik znanstvenika in maga, ki je živel v času kraljice Elizabeth in je bil tudi njen svetovalec. Njegov prijatelj mu je prek Angelov posredoval mnoga orodja, molitve in znake, ki so jih Angeli podarili človeštvu. Žal so se direktna navodila izgubila in tisti, ki so raziskovali, vsemu temu žal niso posvečali veliko pozornosti in so imeli to Znanje bolj kot dodatek k svojemu že obstoječemu znanju. Tako sem se nekega dne odločil, da bom večji del svojega časa posvetil raziskavi te metode, in pri tem sem bil izjemno uspešen. Poslušal sem svoj šesti čut in tako nezavedno naredil pravilne korake v raziskovanju drugih dimenzij, ki so onkraj našega razumskega razumevanja oz. dojemanja. Zavestno sem se povezal z Angeli in s tem tudi z Nebesi. Dosegel sem najvišjo točko in ugotovil, da sem še vedno navaden človek, ki živi na Zemlji. Stopil sem izven sveta vtisov. Še vedno sem ostal nespremenjen,« je rekel Mag in se

zagledal nekam daleč v Nebo. Nastala je tišina in prijatelja sta težko čakala nadaljevanje pripovedi.

»Zakaj si se zaustavil? Povej do konca,« ga je spodbudila Viliniel.

»No, prav, naj vama bo,« je v šali odgovoril Raeneil in nadaljeval.

»Spoznal sem dve svoji poslanstvi, Zemeljskega in Nebeškega, ki ju še vedno razvijam in gradim. V določenem času, ko sem razpoložen, pa prek molitev in urokov, ki sem jih prejel od Nadangelov, Angelov in Jezusa, meditiram in se povezujem s samim seboj in z vsem. To je višji stadij Magike, do katerega mora vsak človek enkrat priti in vrata Misterijev so mu s tem odprta. Le potrkati mora nanja in se mu bo odprl vhod v Hram, ki je namenjen samo njemu. Predelal sem znanje o Magiki, ki je zapisano v jeziku človeka, in tako dosegel točko, ki na videz predstavlja nek vrhunec in zaključek poti. Vendar je to le laž, utvara ali iluzija. Za tem se odprejo vrata drugih dimenzij, ki jih človeški razum ne more dojeti. Naš um je premajhen, da bi absorbiral vse to Znanje.«

Raeneil je pogledal svoja mlada obiskovalca, mlada talenta in upal, da ju ni zmedel. Oba sta ga z zanimanjem poslušala, saj sta vedela, da za temi na videz nesmiselnimi besedami stoji nekaj globljega. Kljub temu da je Mag vse to govoril nekako sarkastično, sta bila skrajno resna.

»Tako sem dolgo časa nazaj redno raziskoval te veličastne veščine in prek Angelov dobil veliko novega znanja. Z napredovanjem in razumevanjem so mi Angeli odkrivali vedno globlje Misterije. Poleg vsega sem jih nekega dne spraševal tudi o svojih preteklih življenjih in o neki skrivnostni knjigi, ki jo ljudje poznamo z naslovom »The Book of Soyga. Razkrili so mi mnoge reinkarnacije, a ena mi je še posebej ostala v spominu. Mogoče zato, ker mi o tej žal niso smeli veliko razkriti. V času proti koncu srednjega veka

in na začetku renesanse sem živel kot ženska, ki je imela v takratni družbi visok položaj, saj je bila Mag in Svečenica. Mnogim ljudem sem takrat pomagal. V svoji zbirki knjig sem imel posebno knjigo. Na tem mestu so Angeli zaključili in mi samo še povedali, da se bom ponovno srečal z njo in jo bom lahko ponovno prebral. Knjiga je skrita v grobnici in mladi arheologi bodo slučajno naleteli na to zakopano vas, kjer sem nekoč živel. Povedali so mi, da je v njej zapisano moje ime v sedanjem življenju, saj sem takrat predvidel svoj bodoče reinkarnacije.

Ob tej informaciji smo zaključili in nadaljevali pogovore o drugih temah. Čez nekaj let sem se sprehajal ob jezeru in sem, ne da bi kakorkoli razmišljal o tem, doživel vizijo in spoznal globlji pomen te reinkarnacije in za katero knjigo gre. Postal sem zrelejši in bolj sposoben spoznati, kaj me čaka v moji prihodnosti. Ugotovil sem, da je to knjiga, ki mnoge Mage izjemno privlači in jo pogosto iščejo. Žal je ne moreš kar kupiti, čeprav jo nekateri pokvarjeni ali zavedeni magi prodajajo in jo lažno predstavljajo pod tem imenom. Spoznal sem, da sem takrat nekje na strani knjige zapisal ime kraja, v katerem bom živel v enem izmed svojih bodočih reinkarnacij. Poleg kraja sem zapisal tudi svoje ime. Ta knjiga ni zapisana v jeziku človeka, temveč v Nebeškem jeziku. Ko si pripravljen, te poišče sama. Na nek misteriozen način se pojavi v tvoji bližini. Ne bereš je z umom kot vse ostale knjige, temveč jo bereš z dušo. Ko prideš do konca, te v zelo kratkem času čaka najlepša smrt, ki jo lahko človek doživi. To je tisti zadnji stadij Nirvane. Mogoče se sprašujeta, zakaj bi jo moral še enkrat prebrati, če sem jo dojel že v prejšnjem življenju. Žal eno človeško življenje ni dovolj, da jo v celoti razumeš in v njej vedno odkrivaš nekaj novega. Ta knjiga je neskončna kot Vesolje in večna kot Brezčasnost. Ko umremo, pridemo v Nebesa, kjer se prečistimo in napolnimo z energijo. Večina si zada neke

nove izzive in se ponovno reinkarnira na Zemlji, da bi tako dokončala dodatno zastavljene naloge in pomagala svojim sorodnim dušam, da se tudi oni razvijejo in spoznajo tisto, kar so oni sami spoznali.

Ko sem izkusil to vizijo, sem spoznal, da mi je preostalo le še čakanje, da doživim še ta zadnji stadij Nirvane. Medtem pa živim čisto vsakdanje življenje in uživam v njem. Z Magiko se ukvarjam le še takrat, ko si želi nekdo od vas naučiti tega in seveda mu pri tem z veseljem pomagam. V tej znanosti in umetnosti ni prostora za sebičnost. Vsakdo ima pravico do njenih Misterijev in noben človek nima pravice, da bi to preprečil. Vrata Hrama so odprta vsem, le vsak posameznik se mora sam potruditi, da pride do njih. Naloga Magov je, da bodoče iskalce podučijo in z njimi podelijo svoje izkušnje. Temu se reče solidarnost in simbioza. Nihče na našem planetu ni uspel sam, vedno so mu drugi pomagali tako ali drugače.

Draga moja, to je vsa zgodba, ki se bere kot pravljičica. Le redkokomu jo zaupam,« je zaključil Raeneil.

Mlada punca Viliniel je bila nad pripovedjo navdušena in je vprašala Maga, ali ji lahko pokaže vse te molitve in znake, ki so zapisani v dnevnikih svetovalca kraljice Elizabeth in mu jih je prek Angelov prenesel njegov prijatelj. Seveda Mag ni nič odlašal. Predlagal je, da lahko kar takoj vstopijo v njegov Hram in jima na praktičen način pokaže, kako ta mehanizem deluje.

»Pred teorijo, ki se jo bosta naučila z meseci in leti, je dobro, da vsaj na začetku doživita praktično izkušnjo,« jima je rekel Raeneil, medtem ko je odpiral vrata svojega Hrama.

Viliniel je pričakovala, da bo njegov Hram kot v filmu, videla pa je ravno nasprotno. Vhod je bil z zahodne smeri, na severni strani pa je bila manjša

polica, na kateri so bile zložene knjige in ob njih dnevnik Maga. Raeneil je namreč v času prakticiranja in učenja v dnevnik beležil vsako ceremonijo, meditacijo ali vizijo, ki jih je doživel. Vsak zapis je bil natančno zabeležen. Poleg datuma je bil zapisan tudi čas prakticiranja. Ob vstopu v Hram si lahko na vzhodni strani najprej zagledal sliko simbola Rože in Križa. Na južni strani je bilo okno. Vse stene so bile bele, nobenih okrasov, simbolov ali česa podobnega ni bilo. Čeprav Raeneil ni imel nič proti okraševanju sten, mu je bila vseč enostavnost, preprostost, saj je imel vedno občutek, da lahko preveč predmetov ali slik moti pozornost praktikanta. Na sredini sobe je stala miza iz masivnega lesa. Mag ji je pravil Sveta Tabla. Pokrita je bila z rdečim blagom, na sredini pa je stal poseben Talisman iz čebeljega voska, na katerem so bila z velikimi latinskimi črkami vrisana imena Nadangelov in Angelov v liku Heptagrama, seveda poleg ostalih simbolov in črk v krogu. Ob robovih Table so bile vrisane črke Angelske abecede, ki so predstavljale imena Angelov iz dela Nebes, imenovane Heptarhija. Okoli glavnega talismana je bilo postavljenih sedem manjših talismanov. Noge mize so stale na manjših talismanih, ki so bili enaki glavnemu talismanu. Viliniel so bila najzanimivejša tla Hrama. Obložena so bila s parketom, ki je bil po vsej sobi obarvan s prijetno rdečo barvo. Raeneila je vprašala:

»Hram mi je izjemno všeč, vendar me zanima, zakaj so tla rdeča?«

»Rdeča barva, ki večinoma za nas ljudi predstavlja energično barvo in ima za koga tudi agresivno noto, je predvsem barva zaščite. Mnogi Magi imajo v svojem Hramu narisane kroge, okrašene z magijskimi imeni in simboli. Ta krogi jih ščitijo pred vdorom neuravnovešenih duhov ali duš. Takoj ko začneš z meditacijo ali izvajanjem ceremonije namreč proizvedeš veliko energije in nase privlečeš več svetlobe kot po navadi. Ker se morajo duše ali duhovi,

ki so ostali na Zemlji, prehranjevati s svetlobo, ki je človeško oko ne zazna, vendar jo z neko duhovno vajo dodatno ustvari, te identitete to zaznajo in se skušajo priključiti tako, da se prilepijo na človekovo avro in mu srkajo energijo. To je podobno, kot bi za svoje prijatelje organiziral zabavo na prostem. Takrat se po navadi zgodi, da glasba in veselo vzdušje privabita nepovabljene goste, za katere pa ni nujno, da so zlobni in želijo škodovati udeležencem zabave, le hrano in pijačo jim bodo spili,« ji je z nasmehom odgovoril Raeneil in nadaljeval:

»Malo ljudi ve, da lahko poleg kroga uporabiš rdečo podlago, ki ima enak ali celo boljši učinek zaščite. Lahko se uporabi tudi rdeča preproga ali velik kos rdečega blaga. Sam sem se odločil, da celotna tla obarvam rdeče. Ena izmed pomembnih stvari je, da te, ko stojiš pod rdečo barvo, takšne entitete ne bodo videle. Ostali, ki so povezani z zgornjimi Nebesi in jim energija deluje z enako vibracijo kot Zemeljska, pa te bodo videli, saj so energijsko podobni tebi. Krog lahko narediš tako, da prepíšeš črke in številke, ki se nahajajo na zunanjem robu Sigila Boga. Po navadi takoj ko stopiš na takšna tla, Angeli in druge inteligence že pridejo k tebi. Ti, ki imaš izjemno razvito oko, jih boš lahko takoj videla in vem, da jih sedaj že vidiš. Mi ostali potrebujemo malo koncentracije, izvedemo še kakšno molitev in uporabimo določen znak ali kaj podobnega, kar nam bo vklopilo delovanje tretjega očesa ali šestega čuta.«

Viliniel ga je pogledala s prijetnim nasmehom in mu povedala, da res vidi Angele in da so tukaj. Povedala je, da so ji sporočili, da lahko pričakujejo še obisk Nadangelov in Jezusa.

Raeneil se ji je zadovoljno nasmejal in iz majhne omarice izvlekel črno obleko. Nadel si jo je. Bila je halja, sešita iz črne svile, robovi rokavov in ovratnik pa so bili prešiti z zlatim vzorcem. Takoj jima je povedal sledeče:

»Magijska halja služi magu kot delovna uniforma. Tudi vsi zdravniki ali delavci v tovarni se ob prihodu v službo preoblečejo v delovna oblačila in se, ko službo končajo, preoblečejo v civilna. Če nimata koga, ki bi vama sešil haljo, imejta kakšna druga oblačila, kot je npr. enobarvna trenirka ali kaj podobnega. Pomembno je, da vama je v njih udobno in da so posvečena samo za magijsko delo. Načeloma se uporabljata bela ali črna barva. Bela obleka predstavlja nedolžnost, čistost, svetlobo in je človeškemu očesu in umu bolj prijazna. Priporočam jo le izkušnim magom, saj bo v primeru, ki so sicer izjemno redki, prišla neka neuravnovešena entiteta in bo dobila občutek, da imaš veliko svetlobe in se bo z takoj prilepila na tvojo avro. Pravim, da so to redki primeri. Črna halja ima podoben učinek kot rdeča barva na tleh, a z izjemo, da bodo v primeru prihoda teh entitet ali Angelov iz spodnjih Nebes oni tebe videli kot nekoga svojega, ki tudi želi nase privabiti svetlobo, in bodo šli mimo. Tudi to so redki primeri, vendar je dobro biti vedno previden. To črno haljo imam že samega začetka. Če kdo od vaju želi, si lahko naredi obleko tudi iz rdečega blaga, ki ima podoben učinek kot rdeča tla.«

V Hramu je imel Mag še dva lesena stola, na katera sta se usedla Sanhiel in Viliniel. Preden je začel z izvajanjem manjšega rituala pentagrama, je iz omarice vzel magično palico, oblikovano iz debele veje, ki je ležala v gozdu na tleh in jo je Raeneil pobral pred mnogo leti. Bila je dolga približno kot njegova roka in razdeljena na tri dele. Srednji del je bil zlato obarvan, na dno palice pa je bil prilepljen magnet.

»Te zlate barve se mag ne sme dotikati,« jima je povedal Raeneil. Ko je palico vzel v roko, jima je povedal še sledeče:

»Palica ima v magijskem delu velik pomen. Sčasoma bosta to dojela sama, brez moje razlage, saj je tudi v knjigah o tem zapisano kar veliko. Žal je v

zelo redkih knjigah zapisano, da je treba vsake toliko časa palico očistiti ali razmagnetiti. To se stori na zelo enostaven način. Ko začutiš, da palica svojega dela ne opravlja več najbolje, jo ob suhem vremenu položiš na travnik, ob grmovje ali drevo, da se čez noč očisti in razmagneti. Tako bo ponovno pripravljena za magijsko delo. Če živiš v bloku, lahko palico postaviš ob kakšno večjo sobno rastlino oz. na njeno zemljo. Obstaja še druga, podobna metoda, a je žal od mene ne moreta izvedeti. Ljudje smo lahko včasih pokvarjeni in rezultat tega čiščenja, ki je sicer izjemno učinkovito, lahko pokvarjeni človek uporabi za škodovanje drugemu. Kdor bo vreden te informacije, jo bo v vsakem primeru prejel osebno od Angelov.«

Ko je Raeneil zaključil z ritualom, je dvignil roke nad seboj in iz srca šepetaje izrekel zahvalo in nekaj magičnih formul.

Kot sem zapisal, Raeneil redkokdaj uporablja Hram na takšen način, saj se je že zdavnaj povsem zavestno povezal z Nebesi in ima z njimi stalno komunikacijo. Zaradi obiska dveh bodočih magov je vse skupaj naredil tako, kot je sam delal na začetku raziskovanj umetnosti magike. Tako jima je prikazal neka osnovna načela, ki jih naredi vsak raziskovalec po svojem lastnem občutku.

Osebno je od Angelov in Jezusa izvedel veliko, a z drugimi, vključno s Sanhielom, ni želel deliti preveč tega znanja. In to ne zaradi egoizma oz. sebičnosti. Raje je ljudi naučil in jim pokazal skrivnostne metode magike na način, da postanejo samostojnejši in iz prve roke izvedo velike Misterije iz Nebes, ki v mnogih knjigah niso zapisane, ali pa so včasih bile in smo jih ljudje uničili ali skrili. Raje je človeka naučil voziti avto, kot pa da bi bil sam njihov voznik in bi bili tako vedno odvisni od njega. Pri razkrivanju praks Magike ni bil nikoli skrivnosten in se je vedno trudil celotno zadevo

predstaviti v enostavnem jeziku in brez uporabe mističnih in skrivnostnih fraz. Skratka, vedel je, da bo človek bolje razumel Misterije, če jih izve osebno od Angelov, ne da mu te prenese on osebno.

Sedaj je Viliniel vedno bolj jasno videla vizijo in je poleg Angelov videla še dva Nadangela, in sicer Mihaela in Uriela, poleg njiju je bil še Jezus. Kljub temu da je imela izredno razvito tretje oko, še ni bila vajena takšnih vizij in se jih je morala navaditi, poleg tega pa ni imela skoraj nobenih izkušenj z magiko. Sprva ni niti razumela, kaj ji Angeli govorijo, zaradi Angelskega jezika. Raeneil jo je pomiril, naj se sprosti in ne skuša na silo razumeti tega jezika, ker imamo ljudje v svojem zadnjem delu možganov neke vrste prevajalnik, ki nam avtomatsko prevaja Angelski jezik v človeškega. Takoj ko se je sprostila, je zaslišala njihove glasove, ki so govorili v človeškem jeziku.

Sam pogovor z njimi je trajal skoraj dve uri in predelali so mnogo tem. Sanhiel in Viliniel sta spraševala tudi o svojih življenjih in problemih, ki so ju pestili ter kako jih rešiti. Na vsa vprašanja sta dobila odgovore, le za vprašanja glede prihodnosti včasih nista dobila odgovorov, ali pa so bili le delni. Zakaj? Ljudje smo svobodna bitja in naša usoda ni nespremenljivo zapisana in določena. Obstaja le nek grob načrt poteka dogodkov, ki pa se skozi čas neprestano spreminjajo, saj nanje vpliva ogromno dejavnikov na Zemlji in izven nje. Vsi sistemi, celice in naša bitja so povezani. Zato se Angeli izogibajo govora o prihodnosti, ker ne želijo ljudem dajati informacij, ki nimajo trdne osnove, ali lažnega upanja. Vse mora biti stoddstotno.

Sanhiel in Viliniel sta bila pozitivno presenečena in počaščena, da ju je obiskal tudi Jezus, ki ga v resnici nista pričakovala. Veliko jima je povedal

o svojem življenju na Zemlji in to so bile informacije, ki v knjigah niso zapisane. Še vedno sta mu hvaležna za to, saj jima je obljubil, da ju bo tudi sam učil in jima pomagal. Moram omeniti, da Jezus pomaga vsem ljudem, ne dela razlike med nami. Za nekoga, ki se zavestno zaveda povezanosti z njim ali Angeli, je logično, da sliši, vidi in doživi veliko več.

Viliniel je slišala, kako ji Angeli govorijo, da ljudje skozi življenje stopamo na mnoga križišča in se vedno sprašujemo, katera pot je prava. Vse poti so dobre, ni slabih poti ali odločitev. Obstaja samo naše napačno razumevanje teh odločitev. Angelom se zdi zanimivo, kako smo ljudje zavedeni z religijo in se zaradi nje prepiramo, ubijamo in uničujemo svoje dosežke. Slepo verjamemo raznim dogmam. Povedali so, da v Nebesih in drugih naprednih civilizacijah tega ni oz. ne poznajo teh omejitev, saj se zavedajo, da smo vsi del Enega Izvora. Ljudje to spoznamo šele ob svoji smrti, ko odidemo v Nebesa. Ljudje se ne bi smeli bati smrti, saj se moramo zavedati večnosti naše duše, ki so jo ustvarili Nadangeli. V času enega življenja na Zemlji veliko časa potrošimo na nepomembne zadeve in ko umremo, spoznamo, da je bilo življenje, ki smo ga živeli, samo trenutek v času in prostoru. Pozabili bomo na vse nepomembne stvari in vse, kar bo za nas pomembno, je, da bomo izvedeli, koliko smo se naučili in koliko nalog, ki smo si jih zadali, opravili. Povedali smo, da smo ljudje ena redkih civilizacij, ki se je sposobna med seboj ubijati in uničevati ter obenem komunicirati z Angeli. Ključ napredka človeštva se skriva v morali. Zgodba o Adamu in Evi je prisposoda. Sanhielu in Viliniel sta Angela povedala eno verzijo prisposode. Ob nastanku je imel človek možnost proste izbire. Tako so bili v človeku trije deli, poimenovani Adam, Eva in Kača. Kača je v tej zgodbi predstavljal tisti del človeka, ki se je želel upreti svoji naravi. Drugače ima simbol kače mnoge pozitivne pomene. Adam in Eva sta bila kot dvojčka.

Adam je v človeku predstavljal neko umirjeno naravo, ni želel sprememb in je želel živeti umirjeno življenje, medtem ko je Eva v človeku predstavljala raziskovalno naravo. Ko je Eva pojedla jabolko, se je zastrupila, kasneje je enako storil Adam. S to simboliko je prikazan razkol v človeku v obliki vojne med eno in drugo osebnostjo. S tem je večina ljudi izgubila moralo in tako so v življenju človeštva prisotne vojne. Medtem pa nekateri ljudje le živijo moralno življenje, saj imajo v sebi uravnotežena oba dela. Ko bo vse človeštvo doseglo takšno ravnovesje, bo na Zemlji konec z vojnami in se bomo lahko v celoti posvetili svojemu napredku. To se bo enkrat v prihodnosti tudi zgodilo.

Viliniel je Angele vprašala, ali je ukvarjanje z Magiko nekaj slabega, in so ji odgovorili, da ne, da je ravno nasprotno.

»Včasih ste imeli ljudje velike Mage, ki so človeštvo učili o mnogih stvareh, znanosti in umetnosti. Sedaj ste se ločili in se prepirate,« so ji odvrnili Angeli.

Povedali so ji, kako je žalostno, da nekateri ljudje uporabljajo Magiko, da bi škodovali drugim. Ena izmed največjih črnih magij je tudi ta, da v vojni ljudje prosimo Nebesa, naj jim pomagajo pri ubijanju. To ne gre in nihče iz Nebes ne more pomagati pri takšnem grozljivem dejanju. Obenem so povedali, da se včasih najde kakšen močan mag, ki ubije človeka. Rad bi prikrikl svoj zločin, zato želi s pomočjo magijskih formul ubiti še Angela varuha tega človeka. Seveda mu to ne uspe. Ko ta mag umre, njegova duša pade v spodnji del Nebes, saj je, kot je znano, človek v osnovi energijsko povezan z zgornjimi Nebesi. Tako duša tega črnega maga pade na dno in se mora skozi prečiščenja in trpljenje odkupiti za svoje zločin.

Angeli so Sanhielu in Viliniel odkrili še vsakemu po pet preteklih življenj. Zanju je bila to izjemno koristna informacija, ki sta se je morala zavedati,

da ne bi slučajno nekoč v prihodnosti ponovila iste napake in da sama nekega dne spoznata, kaj sta njuna Volja in njuna Pot.

Sanhiel je bral stare priročnike Magov in v enem izmed njih je bilo zapisano, da mora vsak Mag najprej doseči Znanje in Razgovor s svojim Svetim Angelom Varuhom. Kasneje mora zaradi ravnotežja poklicati zlobne duhove, ki izpolnijo vse njegove želje. Zaradi tega jih je Sanhiel vprašal, ali je to res ustrezna pot Maga. Angeli so se mu prijazno nasmehnili in mu odgovorili z vprašanjem:

»Ali je smiselno svoj čas, ki si ga porabil za povezovanje s Svetlobo Nebes, izgubiti oz. dati, da se z njo hranijo neuravnotežene inteligence? Ali ti zavestna povezava s tvojim Angelom Varuhom in z Nebesi ne more dati tega, kar potrebuješ na svoji Poti in moraš zaradi tega navezati stik s temi duhovi? Naj ti razložimo. Naša Nebesa so razdeljena na dva dela – spodnjega in zgornjega, plus in minus. Pred Njim smo vsi enaki. Stvar je v energiji polov. Zemlja in z njo večina človeštva je povezana z zgornjimi Nebesi. Zaradi ravnotežja obstaja tudi nekaj ljudi, ki so povezani s spodnjimi Nebesi. Njihove duše so bile ustvarjene na drugem planetu in so tukaj na Zemlji le začasno, da se nečesa naučijo. Med vami so tudi ljudje, ki so se sposobni povezati z obema deloma Nebes. Če ljudje mislite, da so Angeli zgornjih Nebes dobri, tisti spodaj pa zlobni, ti moramo povedati, da smo mi zaradi njih dobri, za neko drugo civilizacijo, ki je po razvoju podobna vam in so povezani s spodnjimi Nebesi, pa smo mi tisti zlobni in so njihovi Angeli dobri. Kakor koli obrnemo sliko, ne obstajajo dobri ali slabi Angeli.«

»In ti, draga Viliniel, si povezana z obema deloma Nebes,« so dodali k svojemu odgovoru.

Sanhiel je bil presenečen nad tako neposrednim odgovorom in je prosil Angele, da mu povedo še kaj več o tem, in Angeli so nadaljevali:

»Ravnovesje moraš vzpostaviti pri sebi, znotraj in z razumevanjem celote. Tvoja duša, Sanhiel, je iz zgornjih Nebes in tega se moraš zavedati. Ko se boš zavestno v celoti povezal z Nebesi in s tem prestopil Brezno, se ti zaradi ravnovesja ni treba povezati še s spodnjimi Nebesi in Angeli v njih. Kasneje jih boš v svojih vizijah že spoznal, a ne boš nikoli z njimi čisto povezan, ker je tvoje energijsko polje zgornje. Če boš želel poklicati Angela spodnjih Nebes, boš to lahko storil, ampak šele, ko boš prestopil Brezno, in vedno z dovoljenjem oz. v sodelovanju z Angelom zgornjih Nebes, ki ti bo dal navodila, kako to storiti.

Ljudje, naučite se poslušati svoje občutke, saj energija vaše duše prek njih komunicira in vam sporoči, kaj morate v določenem trenutku raziskovati in s čim se morate ukvarjati. To so vaše naloge in izzivi, ki ste si jih postavili, preden ste se ponovno reinkarnirali na Zemlji. Kot smo že omenili, so vaše duše ustvarili Nadangeli in Angeli, vaše človeško telo pa je delo zunajzemeljske inteligence, ki jo ljudje poznate kot ljudstvo Atlantide.«

Sanhiel je bil izjemno navdušen nad odgovorom. Čeprav vsega ni povsem razumel, je v sebi vedel, da bo nekega dne uzavestil to znanje in ga v sebi sprejel. Še pred tem se bo moral očistiti vpliva iluzije, ki je globoko zasidrana v kolektivni zavesti. Zahvalil se je Angelom in Jezusu, oni pa so mu odgovorili, da so tukaj zato, da pomagajo ljudem, saj tudi ljudje pomagajo njim, in da je to simbioza. Dodali so še:

»Vidva bosta ljudem odkrila marsikaj. In ti, Sanhiel, imaš eno nalogo (med mnogimi drugimi), ki je povezana z Viliniel. Za kakšno nalogo gre, ti žal ne moremo povedati. Odkriti in izpolniti jo moraš sam in takrat boš že

izvedel, da je bila to ravno ta naloga. Ne obremenjуй se z iskanjem, le nadaljуй svojo začrtano pot. Viliniel ti bo pri tem pomagala, saj sta na nek način povezana. Potrpežljiva bodita in brez strahu, saj smo mi tukaj, da vama pomagamo.«

Sanhiel in Viliniel sta se zahvalila Angelom in Jezusu in pogovor se je s tem končal. Raeneil je z zadovoljstvom opazoval mlada prijatelja, v očeh se mu je ponovno prižgala iskrica upanja, da prihaja nova generacija, ki bo ljudem odkrila nova Znanja in odkrila že izgubljene ali pozabljene Nauke. Njegova vizija, ki jo je doživel predavnimi leti, se je uresničevala. Seveda jima tega ni povedal, saj je bila to zasebna informacija, ki jo je dobil od Angelov in z njo ni smel vplivati na dogodke v prihodnosti. Opravil je samo svoj del naloge in to uspešno.

Vsi trije so polni dobrih vtisov zapustili Hram. Začutili so izjemno lakoto, prijetno utrujenost in toplino v srcih in so imeli kljub vsem informacijam pomirjen um. Raeneil je pripravil odlično osvežilno solato in spekel ribe na žaru. Ob kozarčku dobrega vina so uživali v hrani in skupnem pogovoru. Sanhielu se niti sanjalo ni, da se Raeneil pripravlja na odhod, ki bi bil lahko le začasen ali pa kar do konca svojega življenja.

Nekaj dni kasneje je Raeneil obvestil svojega prijatelja, da z družino za nedoločen čas odhaja v tujino. Prosil ga je, če lahko popazi na njegovo hišo, lahko tudi biva v njej. Sanhiel je bil zaradi tega žalosten, obenem pa je razumel svojega prijatelja. Vedel je, da ima tudi on svojo Pot, ki jo mora opraviti. Poslovila sta se in Sanhiel je potreboval nekaj dni, da se je navadil, da v svoji bližini fizično ni bilo prisotnega prijatelja. Začel se je zavedati, da ga je Raeneil skozi vse te mesece in leta pripravljал na nekaj, česar se sploh ni zavedal, in da mu je predal ogromno Znanja ter ga spoznal z mnogimi skritimi Metodami, ki v znanih knjigah niso zapisane. Njegova

prijateljica Viliniel se je posvetila izobraževanju in odkrivanju svojega Zemeljskega poslanstva. Za nekaj časa sta izgubila stike, saj sta morala opraviti vsak svoj del naloge ali priprav na tisto, kar ju je v prihodnosti čakalo, čeprav se nista zavedala, kaj vse to pomeni.

Sanhiel je poleg posvetnih obveznosti veliko svojega časa namenil raziskovanju sveta Tarota, Ezoterične Kabale, prakticiranju raznih ritualov in opazovanju njihovega vpliva nanj in okolico. Zanimaril ni niti osnovne prakse joge, kot so Asana, Dharana in Pranajama. Minevali so meseci in leta. Tu in tam je dobil še kakšno prijateljevo sporočilo oz. pismo, v katerih sta izmenjevala svoje izkušnje. V vmesnem času je doživel stanje temne plati svoje duše. Skoraj je izgubil voljo do vsega, kar ga je do sedaj veselilo. Vzroka za to stanje ni povsem razumel, toda vedel je, da ni nastalo zaradi Magike. Mračno obdobje je bilo posledica bolečine, ki jo je doživljal ob spoznanju, kako znamo biti ljudje pokvarjeni in kako smo sposobni eden drugemu škodovati in uničevati naš edini dom, Zemljo. Spoznal je ves nesmisel vojn in bojevanja ljudi zaradi širjenja meja svojih držav, vojn zaradi lažnih dogem in idealov. Uvidel je, kako zaradi sumljivih idealov in tujih grehov umirajo nedolžni ljudje. Nekje globoko v njem pa je tlel majhen delček upanja, da je to stanje minljivo in da mora biti miren in čakati, da ta čas mine. Dnevno veliko hodil po mestu, parku in bližnjih gozdovih. Nekega dne je v zgornjem parku Velenja srečal zanimivega gospoda, starega nekje od 30 do 35 let. Imel je lepo počesane svetlo rjave lase in prodorne zelene oči, ki so se izrazito svetile. Oblečen je bil nekako športno elegantno, s svojim videzom pa je le pozornemu očesu razkril, da ni iz tega mesta. To je opazil tudi Sanhiel in se spraševal, zakaj ga je ta gospod z rahlim toplim nasmeškom pozdravil. Razmišljal je, od kod ga pozna, vendar ni dobil odgovora. Sanhiel je v tednu dni svojih sprehodov

po različnih koncih mesta vedno srečal tega gospoda. Vse skupaj mu je postajalo sumljivo in je začel razmišljati, da ga ta možakar morda zasleduje, spraševal se je, kaj naklepa, kaj mu hoče. Nekega dne se je Sanhiel odločil kupiti nekaj glasbenih albumov priljubljenega glasbenika in je odšel v trgovino blizu centra mesta. Trgovina je bila kot velik in širok hodnik, na začetku je bil postavljen majhen lokal, takoj ob vhodu je bil oddelek za prodajo oblačil, za njim oddelek za prodajo kozmetike in parfumerija, čisto na koncu pa je bil glasbeni del, kjer si lahko našel skoraj vse, kar je bilo povezano z glasbo. Ob vstopu v ta prodajni del je presenečen opazil gospoda, ki ga je srečeval vsak dan v zadnjem tednu. Sedel je ob pianinu in igral klasično glasbo. Pogledal je Sanhiela in se mu prijazno nasmehnil. Sanhiel ga je samo pogledal z mračnim pogledom in odšel do polic z glasbenimi ploščami. Iskal je albume izbranega glasbenika, v glavi pa se je igral z idejo, da bi fizično obračunal s tem gospodom. To ni bil resnični Sanhiel, doživljal je mračno in negativno obdobje in je imel enostavno vsega dovolj. V tistem času ni imel motivacije ali želje po življenju in se je na osnovi primitivnih instinktov, pomešanih s paranojo, da mu ta gospod želi škodovati, odločil, da bo z njim fizično obračunal. V sebi je skoval hiter načrt, da bo najprej našel glasbene albume, pristopil do njega in mu postavil vprašanje. Zaradi napačnega odgovora ga bo dobesedno udaril. V resnici Sanhiel ni bil človek, ki bi fizično obračunaval z ljudmi, a v tistem času sta bila njegov razum in srce zamegljena. Pristopil je do gospoda in ga vprašal, ali se poznata. Gospod ga je pogledal s prijaznim nasmehom, s svojimi prodornimi zelenimi očmi, in Sanhiel je začutil v sebi umirjenost in neke vrste blaženosti. Ni vedel, kaj se točno dogaja z njim, čutil je, da ga ta gospod pozna bolje, kot se on sam. Z mirnim in tihim glasom mu je gospod povedal vse o njegovih mračnih občutkih, njihovih vzrokih, povedal mu je,

da bo od sončnega vzhoda naslednjega dne v njegovem življenju vse drugače. Stanje se bo izboljšalo, a naj se zaveda, da ga čakajo mnogi izzivi in da je tukaj, ker mora sebi in ljudem pokazati Pot povezovanja s samim seboj in z Nebesi. Nato je gospod vstal in odšel. Sanhiel je kot okamenel še nekaj minut stal ob pianinu in ni mogel dojeti, kaj je v resnici slišal. O sebi je začel dobivati povsem drugačno sliko. V teh nekaj minutah se je soočil s svojimi življenjskimi sanjami, o katerih je razmišljal in jih čutil, ko je bil še otrok. Ves začuden in pretresen je odšel domov. Ni si želel niti poslušati glasbe novih glasbenih plošč, ampak je v roke vzel svoj dnevnik in zapisal celoten dogodek tega tedna. Šele zvečer je nekako prišel k sebi in že zelo zgodaj legel k počitku, kar ni bilo v njegovi naravi, saj je bil bolj nočni tip človeka. Naslednjega jutra se je zbudil zelo zgodaj, skoraj ob sončnem vzhodu. Umil se je in oblekel. Spil je jutranjo kavico, sedel na svojem balkonu in v daljavi gledal velenjski grad. V sebi je bil zadovoljen, začutil je prebujanje nove volje. Pred seboj je videl nove cilje, ki jih mora doseči. Po mračnem obdobju je v njegovem srcu ponovno zagorel skriti ogenj upanja. Spoznal je, da je vse tisto, kar mu je gospod povedal prejšnji dan, postalo resnično. Vendar še vedno ni vedel, kdo je to bil. Nehal je razmišljati o tem in se posvetil novim idejam.

Tistega jutra se je odločil generalno pospraviti svojo sobo in ob pospravljanju omare ter polic s knjigami je našel knjigo, ki mu jo je pred leti podaril Raeneil. Medtem ko jo je držal v roki, je začutil, da je sedaj pravi čas za raziskovanje njene vsebine. V tej knjigi so bile sistematično zapisane molitve v jeziku Angelov, opisi določenih pripomočkov in seveda talismanov. Znanje v tej knjigi so Angeli ob koncu srednjega veka, preko izjemnega Maga, za katerega bi lahko skoraj rekli, da je Angel v telesu človeka, posredovali dr. Johnu Deeju, ki je bil takrat svetovalec kraljice

Elizabeth. V tistem času se nista veliko posvečala pomenu vseh teh simbolov, ampak sta jih enostavno uporabljala. Raeneil je poleg komunikacije z Angeli, zavestnega povezovanja z Nebesi in iskanja samega Sebe vso metodo Angelov še sistematično raziskal in pridobil še mnogo drugih koristnih informacij, povezanih z molitvami in simboli. Zavedal se je, da vsega ne bo mogel spoznati sam in da za njim prihajata dva nadobudna raziskovalca, ki bosta odkrila še mnoge druge skrivnosti Angelov.

Sanhiel se je usedel v naslanjač in skoraj ves dan preživel ob knjigi. Spoznaval je čisto nov svet. Pred očmi so se mu odpirale čisto nove dimenzije in drugi svetovi. Spoznal je, da v roki drži izjemen dragulj Znanja in Nauka, ki so ga Angeli posredovali človeštvu. Metoda je bila nedolžna, brez nepotrebne vpliva človeka, ki mora včasih v svojem neznanju in egoizmu dodati še nepotrebna razmišljanja in dogme, s katerimi skvari misterije.

Tega dne ga je iz tujine klical Raeneil. Vprašal ga je, kako je doživel srečanje z neznanim gospodom, in Sanhiel je bil presenečen, kako je vedel za to zgodbo. No, Raeneil mu je povedal, da ga je pred nekaj meseci obiskal Nadangel Mihael in mu sporočil, da bo pomagal njegovemu prijatelju. V svoji viziji je tudi videl, kako se bo vse skupaj dogajalo. Sanhiel je bil presenečen. V sebi je začutil izjemno čast, da ga je osebno obiskal Nadangel in mu celo pomagal. Spoznal je, da je doživel fizično manifestacijo Angela, in poleg tega dojel, da ima to poseben pomen. Poleg blagoslova je spoznal, da ima tudi obveznost do sebe in drugih, da ljudem prenese modrosti in znanje Angelov. Po končanem pogovoru je odšel na sprehod in v tem času v glavi izdelal celoten načrt, kako se bo lotil raziskovanja oz. zavestnega povezovanja z Angeli.

Minilo je kar nekaj tednov in mesecev in v tem času je Sanhiel doživel veliko spoznanj. Po dolgem času se je spomnil svoje prijateljice Viliniel in jo je obiskal. Povedal ji je celotno zgodbo in jo zaprosil, če bi mu bo s svojimi jasnovidnimi sposobnostmi pomagala. Sanhiel je imel razvito tretje oko, vendar ne tako močno in natančno kot njegova prijateljica Viliniel, ki pa ji je primanjkovalo znanj in izkušenj s področja Magike. Tako se je stikalo obojestransko sodelovanje in simbioza v smislu pomaganja eden drugemu. Medtem ko mu je Viliniel natančneje prenašala informacije Angelov, ji je on odkrival Znanje in Umetnost Magike. Tako je nevede izpolnil eno izmed nalog, ki so mu bile zadane. Skoraj dve leti sta dvakrat na mesec komunicirala z Angeli in si vestno beležila vse informacije oz. Znanje, ki sta pridobivala sproti. Angeli so jima med drugim omenili, naj del tega Znanja preneseta ljudem, ostalo pa naj bo le zanju. In to ne zaradi tega, ker bi bila nekaj več oz. bolj pomembna od drugih, saj smo pred Njim vsi enaki, temveč zaradi previdnosti. Saj je znano, da smo ljudje nagnjeni k napačnemu razumevanju in bi zaradi slepega verovanja v kolektivne dogme zgodovine to znanje uničili ali celo podlegli obsojanju. Vsakemu so odprta vrata in tistemu z iskrenim in čistim srcem bodo Angeli odkrili mnogo več, kot je zapisano v knjigah. Dovolj je, da človek uporablja osnovna navodila, s katerimi se bo razvijal, in bolj se bo razvijal, več Znanja in Modrosti bo sposoben sprejeti. In ko bo večina človeštva to dosegla, bo napredovala v naslednjo stopnjo razvoja. Tako je pisatelj mešanico znanja, ki sta ga sprva sprejela Edward Kelley in dr. John Dee, nato pa nadaljevala dva mlada nadobudneža Sanhiel in Viliniel, opisal v knjigi »Na kavi z Angeli«. Začetki segajo v čas, ko sta v Hramu Maga Raeneila doživela prvo zavestno srečanje in pogovor z Angeli in Jezusom. Začelo se je njuno odkrivanje Nebeškega in Zemeljskega poslanstva.

ZAKLJUČEK

Upam, da ste uživali v branju in se naučili nečesa novega. Skrivnosti Magike so v majhnih in za naš um nelogičnih stvareh. Bodite enostavni, skromni in dojemite tisto kar v svojem življenju potrebujete in ne tisto kar želite. Predvsem bodite vztrajni, saj se nič ne doseže čez noč. In ubogajte svoj občutek. To je vsa skrivnost. V našem življenju pridejo časi navdušenja in tudi časi preizkušenj. Vse to je iluzija, ki jo moramo preseči. Lahko, da se boste srečali z strahom, kar je nekaj normalnega in ne smete dovoliti, da zavlada nad vami.

Delajte dobro za sebe in druge. Ne obsojajte in ne sodite drugim, saj vsi imamo isti Izvor in nihče od nas ne pozna zgodbe drugega. Le kako bi jo poznali, če še svoje zgodbe ne poznamo. Vsi skupaj se učimo in to je Pot. Želim vam veliko Ljubezni, Miru in Tolerance.